

Mừng Xuân Giáp Thìn 2024

Kính Chúc

Đức Cha, Quý Cha Giáo Phận Metuchen,
Cha Chánh Xứ, Quý Cha, Quý Thầy,
Quý Nữ Tu, Quý Vị Ân Nhân
Cùng Toàn Thể Quý Vị Một Năm Mới
An Lành và Hạnh Phúc

Cộng Đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời

Giáo Phận Metuchen, New Jersey

Đặc San Xuân Giáp Thìn “Xuân Yêu Thương Hiệp Nhất”

Cộng Đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời
Giáo Phận Metuchen, NJ
Our Lady of Czestochowa Church
507 Hamilton Blvd.
South Plainfield, NJ 07080

<http://www.cdmetuchen.org>

Quản Nhiệm

LM. Phêrô Trần Việt Hùng
Điện Thoại: (732) 372-3839
Email: petertran000@gmail.com

Ban Biên Tập

Bùi Tùng

Kỹ Thuật

Nguyễn Chinh Nguyên
Hồ Đức Linh
Nguyễn Nam

Quảng Cáo

Nguyễn Đức Minh
Văn Thiên Bảo

Hình Ảnh

Văn Olivia

Với Sự Cộng Tác

Lê Thiên
Nguyễn Thị Ngọc
Phan Văn An
Bs Lê Đình Thương
Lê Thị Mơ
Chương Đài
Đào Hiền

Các Em Thiếu Nhi trong Cộng Đoàn

Nội Dung

XUÂN YÊU THƯƠNG HIỆP NHẤT

3	Lời Ngỏ	Ban Thường Vụ
4-5	Năm Con Rồng: Trên Dưới Một Lòng	Lê Thiên
6-9	Năm Rồng: Ôn Cố Tri Tân	Phan-Văn-An
10-12	Cảm Tác Chủ Đề “Yêu Thương Hiệp Nhất”	Phan-Văn-An
13-16	Năm Thìn Ngắm Chuyện Rồng	Diễm Hiền

CỘNG ĐOÀN

17	Tân Ban Chấp Hành	Lê Thiên
18-19	Cần Có Mẹ	Nguyễn Thị Ngọc
21-25	Ca Viên Ca Đoàn	Sưu Tầm
27-36	Chữ Tình Chữ Nghĩa	Phan Văn An sưu tầm
37-39	Chân Phước Carlo Acutis	Lê Thiên biên tập
40-41	Nụ Hôn của Chúa	Lê Thiên sưu tầm
42	Đức Phanxicô và Đức Bê-nê-đictô	Lê Thiên sưu tầm
43-44	Đọc đi cho tỉnh ngộ	Phan Văn An sưu tầm
45-46	Lại Tết nữa rồi	Lê thị Mơ
47-49	Khách đến nhà chơi	Lê thị Mơ
50	Ca Giải Phẫu	Bs Lê Đình Thương
51-53	Những mẫu chuyện ngắn	Bs Lê Đình Thương

THƠ

16	Yêu Thương Hiệp Nhất	Chương Đài
16	Tin Yêu	Chương Đài
20	Xuân Yêu Thương Hiệp Nhất	Phan Văn An
20	Tình Tâm Mùa Vọng	Chương Đài
20	Tết Yêu Thương Hiệp Nhất	Kiên Nguyễn
26	Mừng Ngân Khánh cha Quản Nhiệm	Phan Văn An
26	Mừng Ngân Khánh cha Nguyễn Hùng Cường	Phan Văn An

64-69 HÌNH SINH HOẠT CỘNG ĐOÀN 2024

54-63 VƯỜN VĂN THƠ THIẾU NHI CỘNG ĐOÀN

70-94 SƯU TẦM

Lời Ngỏ

Kính thưa quý Ông Bà, quý Bác, quý Cô Chú, quý Anh Chị Em cùng quý Ân Nhân.

Trong tâm tình đón chào năm mới, cộng đoàn chúng ta cùng dâng lên Chúa lời cảm tạ vì những Hồng ân, ơn lành và bình an mà Ngài đã ban cho cộng đoàn, cho mỗi gia đình, mỗi cá nhân trong suốt năm qua. Xin Chúa luôn hiện diện giữa cộng đoàn chúng con và xin “hiệp nhất chúng con nên một trong tình yêu Chúa”. Xin cho chúng con luôn nhận biết rằng chỉ có Chúa là kim chỉ nam duy nhất, qua đó chúng con biết rằng tất cả những suy nghĩ, hành động, việc làm của chúng con đều quy về một mục đích chung là xây dựng cộng đoàn và làm sáng danh Chúa.

Chủ đề “Xuân Yêu Thương Hiệp Nhất” được chọn như một lời nguyện cầu trong ngày đầu năm mới. Xin Chúa xuân cho Yêu Thương xóa tan hận thù, ghen ghét; cho Hiệp Nhất đẩy lùi chia rẽ, đổ kỵ. Xin cho hòa bình sớm trở về mọi nơi, mọi miền khắp thế giới; xin cho bạo lực đang lan tràn khắp nơi sớm chấm dứt. Xin cho mỗi chúng con là một chứng nhân cho tình yêu, hòa bình và hiệp nhất.

Đầu xuân Giáp Thìn, 2024, ban chấp hành cộng đoàn Công Giáo Đức Mẹ Hồn Xác lên trời, giáo phận Metuchen, xin kính chúc:

Quý Cha, quý Sơ, quý Thầy, quý Ông Bà, quý Bác, quý Cô Chú, Anh Chị Em cùng quý Ân Nhân xa gần một năm tràn đầy hồng phúc, bình an, trong sự quan phòng của Chúa, Thiên Chúa của tình yêu.

Chúc các bạn trẻ luôn tươi khỏe và đạt được nhiều thành tựu cho những ước mơ, hoài bão và hy vọng trong niềm tin yêu, cậy trông vào Chúa. Cầu chúc cho các bạn luôn có lòng nhiệt thành, sẵn sàng hy sinh phục vụ cộng đoàn, xã hội, đất nước nơi các bạn đang sống.

Cầu chúc các em nhỏ luôn hay ăn, chóng lớn và luôn là những con ngoan trong gia đình, trò giỏi trong trường học nơi mà các em được bao bọc, yêu thương, dạy dỗ để trang bị cho các em hành trang trở thành những tông đồ nhiệt thành giúp ích cho Giáo hội và xã hội.

Trong niềm tin yêu Chúa xuân,
Ban Chấp Hành

Năm Con Rồng: Trên dưới một lòng

Lê Thiên

Trong thư mục vụ ngày 16/10/2023 gửi giáo dân VN thuộc Giáo xứ Đức Bà Czestochowa (Our Lady of Czestochowa R.C. Church), Cha Chánh xứ **Phêrô Trần Việt Hùng** chia sẻ: “Trong tâm tình cảm tạ, chúng ta hãy dâng lên Chúa lòng biết sâu xa về những ơn lành Ngài luôn ban cho mỗi người, mỗi gia đình và cho toàn thể Cộng Đoàn Giáo Xứ. Tạ ơn Chúa đã thương gìn giữ Cộng đoàn chúng ta cách đặc biệt trong suốt 36 năm qua [kể từ khi hình thành CĐCGVN Giáo phận Metuchen], và 11 năm Cộng đoàn được an vị trên Giáo xứ này”.

Theo chúng tôi biết, cùng với 2 mốc thời gian nêu trên – 36 năm thành lập Cộng đoàn và 11 năm được ổn định, Cộng Đoàn CGVN Metuchen đồng thời cũng sẽ tiến tới những “đấu ấn khó quên” với năm 2024 đang tới. Cụ thể, Tháng Năm hay Tháng Sáu 2024 sẽ kỷ niệm 25 năm Hồng Ân Linh Mục của Cha Chánh Xứ **Phêrô Trần Việt Hùng**; và có thể vào thời gian này sẽ diễn ra lễ truyền chức linh mục cho hai Thầy Phó Tế – Thầy Ái và Thầy Ban.

Sở dĩ sau đây chúng tôi lập đi lập lại danh xưng “Linh mục PHÊRÔ Trần Việt Hùng” là nhằm tránh lẫn lộn danh tánh của hai Cha đều là “Trần Việt Hùng” Cha PHÊRÔ Trần Việt Hùng của Cộng

đoàn chúng ta khác với Cha GIUSE Trần Việt Hùng, Chánh xứ nhà thờ Chúa Kitô Vua, hạt Bronx, New York.

Cha **Phêrô Trần Việt Hùng** sinh ngày 06 Tháng Năm 1970 tại Giáo xứ Tân Hiệp, tỉnh Kiên Giang, VN. Năm 1990, cậu thiếu niên Phêrô Trần Việt Hùng đã cùng gia đình đi định cư tại Mỹ theo chương trình ODP, diện HO, do thân phụ của ngài, Ông Cố Trần Quang Khanh là cựu sĩ quan VNCH, từng ngồi tù 13 năm trong lao tù Cộng sản về cái tội “ngụy quân, ngụy quyền”.

Ở Mỹ, cậu thanh niên Phêrô Trần Việt Hùng được nhận vào tu học tại Đại Chúng Viện Seton Hall, New Jersey rồi được thụ phong linh mục ngày 29/5/1999. Tính đến Tháng Năm năm 2024, Cha Hùng trải qua 25 năm thiên chức linh mục, trong đó có tới 17 năm ngài thi hành mục vụ cho Cộng đoàn CGVN Giáo phận Metuchen, NJ, Hoa Kỳ.

Nghĩa tình Chủ Chăn – Đàn Chiên

Năm 2006, Cha Phêrô Trần Việt Hùng được bổ nhiệm Quản Nhiệm CĐCGVN Giáo phận Metuchen kiêm Phó Xứ Nhà thờ Saint James, Woodbridge, NJ, thay thế Lm Giuse Đặng Xuân Ánh, Dòng Ngôi Lời được điều về Nhà Dòng.

Sau đó, Cha Phêrô Trần Việt Hùng được điều chuyển sang Giáo xứ Our Lady of Czestochowa (OLC) tại South Plainfield, New Jersey với trách vụ Phó Xứ. Cộng đoàn CGVN New Jersey được theo chân Cha Quản Nhiệm chuyển về sinh hoạt tại Giáo xứ OLC. Từ đó, tiếp tục nhờ Cha Phêrô Hùng sự diu dắt, Cộng đoàn CGVN Metuchen được an cư ổn định.

Thật ra, từ khi được hình thành, Cộng đoàn không hề có “cơ ngơi” ổn định. Cho đến khi Cha Phêrô Hùng lãnh đạo Cộng đoàn, nhờ Cha Hùng, Cộng đoàn mới được chấm dứt cảnh “ăn nhờ ở đậu” hay nay đây mai đó.

Năm 2015, sau khi Cha J. Macief Melanick Chánh xứ OLC về hưu (sau đó ngài từ trần nơi quê hương Ba Lan), Cha Phêrô Trần Việt Hùng được Đấng Bản quyền Giáo phận bổ nhiệm làm “Quản xứ”, đến năm 2017 Cha được chính thức trao ban trọng trách “Chánh xứ” Giáo xứ O.L.C. Từ đó CĐCGVN trở thành thành viên chính thức của Giáo xứ.

Điều đáng ghi nhận là với tâm tình kết nối anh em linh mục người Việt, Cha Phêrô Trần Việt Hùng mở rộng vòng tay chào đón các linh mục người Việt lui tới Cộng đoàn. Ngài tự nguyện tổ chức lễ kỷ niệm 25 năm linh mục cho các Cha cựu Quản nhiệm Cộng Đoàn, như Cha Đặng Xuân Oánh và Cha Võ Cao Phong. Các linh mục thân hữu xung quanh như Cha Phêrô Trần Đình Quỳnh và Cha Phêrô Nguyễn Hùng Cường (Dòng Marryknoll) cũng được Cha Phêrô Trần Việt Hùng ưu ái tổ chức mừng lễ Tạ ơn 25 linh mục của các ngài.

Trong vai trò và sứ mệnh chẵn dất Cộng đoàn, Cha Phêrô Trần Việt Hùng xây dựng và củng cố Ca đoàn Alleluia đoàn cũng như thành lập, nuôi dưỡng và phát huy sức sống thiêng liêng Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể, đặt dưới sự dẫn dắt của Sơ Maria Goretti Duyên, sinh hoạt sôi nổi, hứa hẹn tương lai “tre già măng mọc” khởi sắc.

Cha Trần Việt Hùng không ngừng quan tâm nuôi dưỡng nếp sống đạo nơi đàn chiên, điển hình là tổ chức tĩnh tâm hàng năm, mỗi năm hai kỳ vào Mùa Vọng và Mùa Chay. Các linh mục được mời đến giảng phòng hầu hết là các đấng nổi tiếng rao giảng tĩnh tâm như Cha Nguyễn Trọng Tước (Lm Tầm Thương), Cha Vũ Thế Toàn, Cha Lê Quang Hiền... Mùa Vọng 2023 vừa rồi, vị linh mục giảng phòng là Cha Nguyễn Bá Quốc Linh, Dòng Chúa Cứu Thế từ Washington DC.

Kết

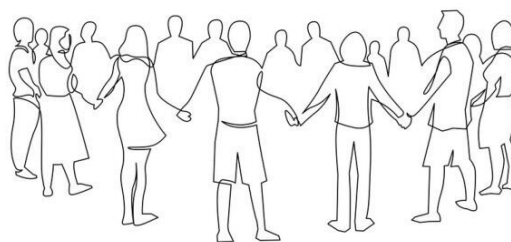
Cha Phêrô Trần Việt Hùng chú tâm nuôi dưỡng và duy trì ơn gọi linh mục cho tuổi trẻ người Việt. Nhưng ngài chưa chiêu mộ được tuyển sinh nào cho Ôn gọi. Bù lại, ngài nâng đỡ và giúp đỡ những Chúng sinh từ VN sang tu học để phục vụ Gp Metuchen, mà điển hình là nâng đỡ hai thầy Phó tế (Thầy Ái và Thầy Ban) hiện đang tiến gần tới Thánh Chức Linh mục như đã nêu trên. Ngài nhiệt tình hỗ trợ và hướng dẫn các Chúng sinh mới từ Việt Nam sang Mỹ, gia nhập Giáo Phận Metuchen, NJ. đang bước đầu tu học tại Chúng Viện Seton Hall, New Jersey.

Trọng 25 năm thiên chức linh mục, Cha Phêrô Trần Việt Hùng dành trọn 18 năm cống hiến mục vụ cho Cộng đoàn CGVN Metuchen trải qua bao gian nan, thử thách.

Tuy là nghĩa tử của ĐHY Phanxicô Nguyễn Văn Thuận, Cha Hùng xác nhận mình cần học hỏi nhiều hơn nữa từ nghĩa phụ của mình cũng như từ nhiều bậc cao minh khác về đời sống thiêng liêng cũng như về hoạt động Mục vụ-Tông đồ.

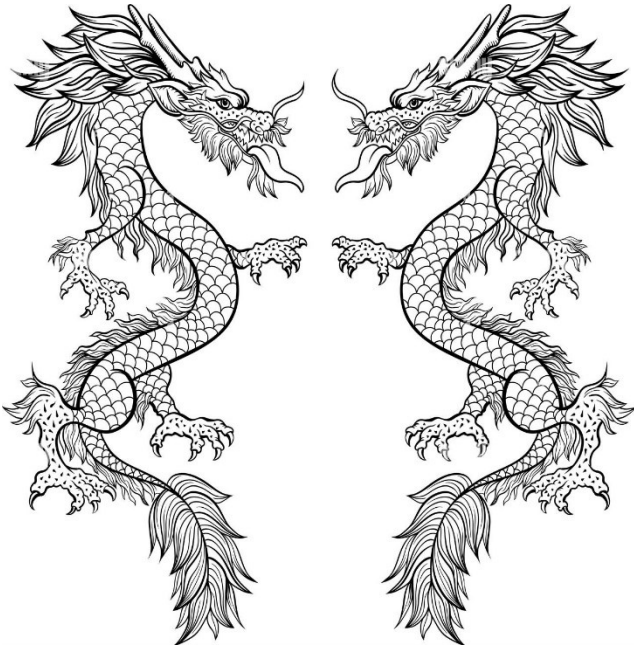
Về phía Cộng đoàn chúng ta, lẽ nào không nghĩ tới một Lễ Tạ Ôn xứng hợp, tỏ lòng tri ân vị mục tử luôn kề vai sát cánh với Cộng đoàn bấy lâu nay trong tinh thần UT SINT UNUM (để họ nên một). ■

Lê Thiên (14/12/2023)

Năm Rồng : Ôn Cố Trí Tân

Phan-Văn-An.

Hàng năm, cứ mỗi độ Xuân về (Tết Âm lịch), Cộng Đoàn có truyền thống tổ chức đêm Văn nghệ và ấn hành tập Đặc san để làm quà tết cho mọi gia đình trong Cộng đoàn cũng như những ai có liên hệ thân mật với Cộng đoàn. Mấy năm nay vì nạn dịch Covid 19 chưa hoàn toàn chấm dứt, nên đêm văn nghệ không thể thực hiện được, nhưng tập Đặc san vẫn được ấn hành.

Trong cách tính năm theo âm lịch, thì có 12 con giáp (tức 12 con vật được sử dụng) Cộng đoàn đã thành lập được 37 năm, nghĩa là mỗi con vật đã được viếng thăm cộng đoàn 3 lần. Rồng cũng đã được 3 lần và đây là lần thứ 4 Rồng đến với Cộng đoàn.

Như thế Rồng đã được nói đến 3 lần trong các Đặc san Cộng đoàn: Năm Mậu Thìn (1988), Năm Canh Thìn (2000) Năm Nhâm Thìn (2012) và năm nay Giáp Thìn (2024).

Đã 3 lần nói về Rồng, nên năm nay (2024) xin không nói về Rồng mà chỉ nhắc lại những năm

Rồng đã đến với Cộng đoàn và xem mỗi năm Rồng đến như thế có những điểm nào đặc biệt trong cộng đoàn.

Trước hết NĂM MẬU THÌN (1988):

Cộng đoàn có cha quản nhiệm đầu tiên:

Sau những tháng mới được thành lập (từ tháng 7 năm 1987 đến hết năm), Cộng đoàn không có cha Quản nhiệm. Cứ mỗi chiều Chúa nhật phái nhờ cha Nguyễn Tri Minh hoặc cha Nguyễn Quang Vinh từ tổng giáo phận Newark đến nhà thờ Saint Francis ở Metuchen cử hành thánh lễ. Lúc này Cộng đoàn chưa có ngân quỹ, nên mọi sự đều do Đức Ông Dominic Tortura giúp đỡ.

Đầu tháng 1 năm 1988, địa phận đã chấp thuận cho một Linh mục Việt nam từ New York về làm Quản nhiệm Cộng đoàn. Một số người trong Cộng đoàn đã đến New York đón cha Gioan Lâm Sung về làm quản nhiệm tiên khởi của Cộng đoàn. Ngài được cư trú tại giáo xứ Saint Paul, và cứ mỗi chiều Chúa nhật đến nhà thờ Saint Francis cử hành thánh lễ cho Cộng đoàn. Tình nghĩa cha con chưa thấm thiết, nhiều người chưa một lần gặp cha, thì ngày 8 tháng 10/1988 cha đã từ biệt cộng đoàn ra đi.

Một người con của Cộng đoàn lãnh nhận chức Linh Mục:

Trong năm Mậu Thìn, Cộng đoàn rất vui mừng và hãnh diện có một người con yêu quý được nhận lãnh chức Linh mục, đó là cha Phaolô Nguyễn Hoài Chương. Cha Phaolô Nguyễn Hoài Chương, con của ông Bà cố Nguyễn Hứa, Cha Chương sinh ngày 4 tháng 9 năm 1958 tại Sài Gòn, là người con thứ 3 trong số 7 người con của ông bà cố. Năm 1975 cùng với gia đình di tản qua Mỹ và định cư tại Woodbridge, tiểu bang New Jersey, thuộc giáo xứ Saint James. Sau một thời gian ổn định cuộc sống, chú Chương gia nhập Dòng Don Bosco. Sau một thời gian tu luyện, học tập, ngày 29 tháng 5 năm 1988, thầy Phaolô Nguyễn Hoài Chương được lãnh nhận chức Linh mục. Thánh lễ

mở tay được tổ chức rất trọng thể tại giáo xứ Saint James, nơi mà sau này Cộng đoàn đã sinh hoạt từ năm 1995 đến năm 2012.

Cha Chương là một linh mục dòng, bản chất của nhà dòng chuyên về giới trẻ. Cha đã sáng lập nhóm Lửa Việt chuyên công tác bác ái. Về văn hóa có Đặc san Lửa Việt.

Là một người con của cộng đoàn nên khi còn cư ngụ ở New Jersey, cha Chương thường xuyên giúp Cộng đoàn, đặc biệt là giới trẻ. Sau này di chuyển về CA, nên cha Chương ít có dịp lui tới Cộng đoàn. Lần cuối cùng kể này được gặp cha Chương là năm 2016 khi cha về làm lễ an táng cho người cậu ruột là bác Hồ Đức Lịch. Cha Phaolô Nguyễn Hoài Chương được Chúa gọi về quê trời ngày 8 tháng 3 năm 2023, hưởng thọ 65 tuổi, 35 năm làm linh mục.

Cha Phêrô Võ Cao Phong.

Trong thời gian học ở Đại chủng viện, thầy Phong ít liên lạc với Cộng Đoàn, có lẽ không có ai thân quen trong Cộng đoàn. Vào dịp lễ Giáng sinh năm 1988 (Mậu Thìn) thầy Phong lãnh nhận chức Linh mục cho Tổng giáo phận Newark, nhưng vẫn ít liên lạc với Cộng đoàn. Mãi tới năm 1997, cha Phong được sự cho phép của tổng giáo phận Newark và sự chấp thuận của Địa phận Metuchen, cha Phong trở nên vị quản nhiệm thứ 3 của Cộng đoàn, nhưng ngài không sống trong địa phận Metuchen, vẫn cư ngụ trong tổng giáo phận Newark, chỉ đến cử hành thánh lễ Chúa nhật và những lúc cần thiết khác. Hết nhiệm kỳ 3 năm (1997-1999), Cha không còn trách nhiệm trực tiếp, nhưng khi cần cha vẫn sẵn sàng giúp đỡ Cộng đoàn, nhất là khi cha Trần Việt Hùng làm quản nhiệm. Trong một dịp đi nghỉ hè thăm bà con, cha lâm bệnh, không thể tiếp tục làm việc được, cha xin vào tĩnh dưỡng ở nhà dòng Đồng công. Tình trạng sức khỏe ngày càng suy yếu, ngài từ trần tại đây và được an táng tại nghĩa trang của nhà dòng. Trong thánh lễ an táng có cha Trần Việt Hùng,

đương kim quản nhiệm Cộng đoàn và ông bà Đặng Định tham dự.

Lễ Phong Hiển thánh.

Ngày 19 tháng 6 năm 1988 (Năm Mậu Thìn) là một ngày trọng đại và vui mừng cho giáo hội hoàn vũ nói chung và cho giáo hội Việt nam nói riêng. Vì chính ngày hôm nay, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô Đệ Nhị đã tuyên phong 117 vị chân phước tử đạo Việt nam lên bậc hiển thánh và được ghi tên vào niên lịch Phụng vụ giáo hội, kính vào ngày 24 tháng 11 hàng năm. Tuy không sống ở Việt nam, nhưng chúng ta vẫn có gốc là người Việt, nên niềm vui và niềm hãnh diện của Giáo hội Việt nam cũng là niềm vui và niềm hãnh diện của Cộng đoàn chúng ta, có một biến cố trọng đại xảy ra trong năm Rồng (1988). Trong dịp trọng đại và đáng ghi nhớ này cha quản nhiệm Lâm Sung có mời Đức Khâm Sứ Tòa thánh tại trụ sở Liên hiệp quốc (ở NY) về Cộng đoàn dâng thánh lễ tạ ơn. Vì mới thành lập Cộng đoàn chưa có tổ chức rõ ràng, nên không biết có cá nhân nào quay Video hoặc hình ảnh lưu niệm không, cho cộng đoàn chung làm kỷ niệm với.

Đức Tổng Giám Mục F. X Nguyễn Văn Thuận.

Một thời gian rất ngắn trước ngày 30 tháng 4 năm 1975, Đức Giám Mục FX Nguyễn Văn Thuận đang là Giám Mục Giáo phận Nha trang, được Đức Thánh Cha bổ nhiệm làm tổng Giám Mục phó tổng giáo phận Sài gòn với Đức Tổng Giám Mục Phaolô Nguyễn văn Bình. Nhưng sau khi Sài gòn bị cưỡng chiếm(30/4/1975) tân chính quyền và nhóm linh mục quốc doanh không chấp nhận sự hiện diện của Đức cha Thuận ở Sài gòn. Vì vậy ngài bị bắt (Có lẽ vào tháng 8 năm 1975) và dẫn ra các trại tù ngoài miền Bắc giá lạnh. Ngài bị biệt giam trong vòng 13 năm, chịu đựng nhiều sự tra tấn, đói khát, nhất là về vấn đề tinh thần. Kể viết này không biết ngày tháng nào, nhưng chắc chắn là vào năm Mậu Thìn, 1988, ngài được phóng thích, nhưng bị quản chế tại Tòa Giám mục Hà

nội, chờ ngày cho qua Roma chữa bệnh, nhưng thực tế đây là một lệnh trục xuất, cho đi nhưng không được trở về nước lại.

Năm CANH THÌN (2000)

Cộng Đoàn có cha quản nhiệm thứ tư : Cha Giuse Đặng Xuân Oánh:

Sau 3 năm làm quản nhiệm Cộng đoàn, sự thỏa thuận giữa 2 giáo phận Newark và Metuchen chấm dứt, cha Võ cao Phong từ giả cộng đoàn vào cuối năm 1999. Cha Giuse Đặng Xuân Oánh thuộc Dòng SVD (Ngôi lời) được nhà dòng cho phép và sự chấp thuận của địa phận Metuchen đã trở nên vị quản nhiệm thứ tư của cộng đoàn kể từ ngày 1 tháng 1 năm 2000. Đáng lẽ cha Oánh về nội trú tại giáo xứ Saint James từ ngày đó nhưng vì chương trình học chưa hoàn tất, nên mãi tháng 3 cha mới chính thức nội trú trong giáo xứ để coi sóc cộng đoàn, đồng thời phụ giúp cha xứ Saint James trong vấn đề mục vụ. Cha Oánh từ giả Cộng đoàn và giáo xứ ngày 8 tháng 1 năm 2006, trở về nhà dòng nhận nhiệm vụ mới.

Năm thánh năm 2000 với chủ đề : Gia đình.

Đây là lần đầu tiên từ ngày thành lập, Cộng đoàn được hưởng năm thánh, còn gọi là năm Đại phúc. Cứ 25 năm, giáo hội lại ban hành một Năm thánh. Những năm thánh gần đây nhất là năm 1975, 1950 v.v. Vì Năm Thánh năm nay rơi vào năm Canh thìn, nên tờ Đặc san của Cộng đoàn đã chọn chủ đề Xuân Hồng Ân. Trong Đặc san này nhiều tác giả đã viết về Năm thánh: Tác giả Thiên Phong với bài viết : Sứ Điệp Năm Thánh 2000. Lê Thiên với các bài “Điều kiện để nhận lãnhƠn Xá 2000”, Năm Hồng Ân 2000 .Vì chủ đề của Năm thánh là Gia đình, nên trong Việt Catholic có nhiều tác giả viết về gia đình.

Chương trình gói bánh chưng, bánh tét:

Bắt đầu mừng Xuân Canh thìn năm 2000, Cộng đoàn có chương trình gói bánh chưng, bánh tét để cung cấp cho những người trong cũng như

ngoài Cộng đoàn có nhu cầu. Số lượng bánh được gói tùy theo phiếu Order, tuy nhiên cộng đoàn cũng có một số thặng dư cho những ai không đặt trước, nhưng cần sử dụng, số lượng bánh được gói trong năm Canh thìn khoảng 1000 cái.

NĂM NHÂM THÌN (2012)

Cộng đoàn có nơi sinh hoạt mới:

Sau một thời gian dài (từ năm 1995 đến nay 2012) Cộng đoàn sinh hoạt tại giáo xứ Saint James. Nay địa phận sắp xếp lại và Cộng đoàn được di chuyển đến giáo xứ Our Lady of Czestochowa Church, ở South Plainfield. Giáo xứ này đang do linh mục J Maciej Melaniuk làm chánh xứ. Ngài là vị chánh xứ thứ tư của giáo xứ. Cha Trần Việt Hùng cùng về chung sống tại đây với tư cách cha phụ tá và quản nhiệm Cộng đoàn. Sau này khi cha J Maciej về hưu năm 2021, Đức Giám mục đã cất cử cha Pherô Trần Việt Hùng làm cha chánh xứ giáo xứ Czestochowa, đồng thời làm quản nhiệm cộng đoàn Công giáo Việt nam.

Ngân khánh Cộng đoàn:

Được thành lập vào khoảng tháng 7 năm 1987 cho đến nay vừa đúng 25 năm. Cộng đoàn đã tổ chức ngày ngân khánh thành lập rất sang trọng. Thánh lễ tạ ơn do Đức Giám mục địa phận Metuchen chủ tế cùng với một số Linh mục Việt Mỹ đồng tế. Sau Thánh lễ có tiệc mừng khoản đại tại hội trường. Thực phẩm hoàn toàn mang hương vị Việt nam, do Ban ẩm thực phụ trách. Nhân ngày

ngân khánh thành lập Cộng đoàn, một thành viên Cộng đoàn đã có bài thơ chúc mừng sau đây.

CHÚC

Chúc Cộng Đoàn Mẹ Lên Trời,
Hồn an, xác mạnh tràn trề Hồng Ân.
Ung dung, thư thái, chuyên cần,
Cùng nhau xây dựng Cộng đoàn tiến lên.

MỪNG

Mừng cho tất cả thành viên,
Ứng thuận phục vụ, triền miên tháng
ngày.
Những lúc vất vả, đắng cay,
Gồng mình chịu đựng, chua cay chẳng nề.

CỘNG

Cùng nhau lo hết mọi bề,
Ông bà, anh chị, vai kề bên nhau.
Người đến trước kẻ đến sau,
Góp công, chung sức cùng nhau chu toàn.

ĐOÀN

Đua nhau phục vụ hân hoan,
Oan bức gạt bỏ, hoàn toàn vì yêu.
An tâm xây dựng mọi điều,
Nêu gương phục vụ mọi người noi theo
(PVA)

NĂM GIÁP THÌN (2024)

Trong đề tài : Ôn cố tri tân. Phần Ôn cố tác giả đã ôn lại những gì đã xảy ra trong các năm rông từ khi có Cộng đoàn. Riêng phần tri tân, tức là nói chuyện tương lai. Năm Giáp thìn (2024), nên không biết sẽ nói gì đây, vì tương lai không thuộc về ta. Tuy nhiên có vài việc cũng có thể tiên đoán được.

Trước hết là Đặc San “Xuân Yêu thương, Hiệp nhất” chắc chắn sẽ được ấn hành vào dịp xuân về, vì Ban Báo chí đã yêu cầu gửi bài vở về cho ban báo chí trước ngày 3 tháng 12 năm 2023.

Thứ đến chương trình gói bánh chưng, bánh tét cũng vẫn thực hiện vì bây giờ đã có khách hàng đặt mua.

Còn chương trình Văn nghệ còn phải tùy thuộc vào nạn dịch bệnh có an toàn hay không?

Ngân khánh linh mục cha Quán nhiệm

Ngày 29 tháng 5 năm 1999, thầy Pherô Trần Việt Hùng, nay là cha chánh xứ thứ 5 giáo xứ Our Lady of Czestochowa và là cha quán nhiệm thứ 5 của Cộng đoàn Công Giáo Việt nam tại giáo phận Metuchen, đã được lãnh nhận chức Linh Mục tại Tổng giáo phận Newark. Trong 25 năm linh mục cha Hùng đã phụ trách nhiều giáo xứ Mỹ cũng như phụ trách một số cộng đoàn Việt nam. Tuy nhiên có lẽ không có nơi nào ngài trông coi lâu như Cộng đoàn chúng ta và còn hy vọng một thời gian lâu nữa. Cha Hùng lãnh nhận chức Linh mục ngày 29/5/99 thì ngày 8 tháng 1 năm 2006 ngài chính thức làm quán nhiệm Cộng đoàn, như thế là đúng 18 năm. Nhân dịp Ngân Khánh linh mục chúng ta hiệp lời cầu nguyện, xin Chúa ban cho ngài luôn trung thành với ơn gọi, khỏe mạnh xác hồn để chu toàn trách nhiệm mà Thiên Chúa đã giao phó.

Hai thầy Ban và Ái

Tin chưa chính thức, nhưng có lẽ vào tháng 6 năm 2024, hai thầy phó tế Ban và Ái sẽ được thụ phong linh mục. Đây là một niềm vui và sự hãnh diện lớn cho giáo hội Việt nam nói chung và cho địa phận Metuchen cũng như Cộng Đoàn Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời, vì có thêm được nhiều chủ chăn để phục vụ các linh hồn. Cầu chúc hai thầy nhận lãnh tràn trề Hồng ân Chúa trong ngày trọng đại.

■

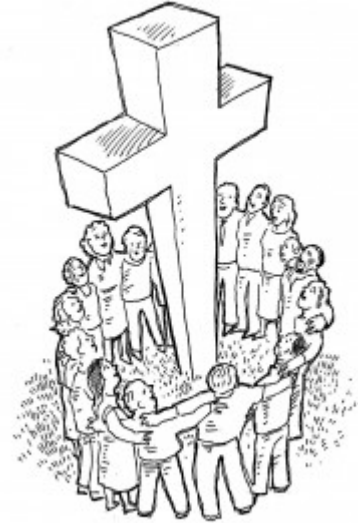
Cảm Tác Chủ Đề: Yêu Thương Hiệp Nhất

Phan-Văn-An

Trong số những từ ngữ được nhắc đi, nhắc lại nhiều nhất qua mọi thứ ngôn ngữ của loài người có lẽ không có từ nào mang ý nghĩa bằng từ “YÊU” hay “YÊU THƯƠNG”, có một hấp lực rất mạnh và chiếm một địa vị quan trọng trong cuộc sống tình cảm con người qua các thế hệ nối tiếp nhau. Đã sinh ra thân phận làm người không thể nào không đặt vấn đề yêu thương. Chữ Yêu hay cụm từ Yêu thương có những tầm thước rất thâm sâu và đã trở nên chủ đề, nguồn, cảm hứng cho các triết gia, văn hào, thi sĩ của nhiều quốc gia, dân tộc. Họ đua nhau bàn luận, ca tụng và viết nhiều tác phẩm nổi tiếng về vấn đề yêu thương và cứ tiếp tục không bao giờ chấm dứt. Ngày nay khi nghe nói đến yêu thương, người ta cho đó là chuyện thường tình, nhưng nếu đi sâu vào chi tiết thì đó cả là một vấn đề phức tạp. Chúng ta sẽ nhìn vấn đề Yêu thương theo quan niệm của Kitô giáo và của Tam giáo (Khổng, Lão, Phật) để hiểu sơ lược về ý nghĩa của cụm từ đó.

Quan niệm Yêu Thương trong Kitô Giáo: Ngay trong tên gọi, chúng ta đã hiểu được rằng Kitô Giáo là đạo thuộc về Thiên Chúa, thuộc về Đức Kitô, là đạo được chính Thiên Chúa truyền dạy cho mọi người. Giới Răn lớn nhất và quan trọng nhất của Kitô Giáo là giới răn Yêu Thương: Yêu Thiên Chúa và yêu tha nhân. Sự Yêu Thương này không giới hạn, và phải được trao ban cho hết mọi người, mọi thành phần, không phân biệt giàu nghèo, sang hèn, bạn, thù. Chính Chúa dạy phải yêu cả kẻ thù của mình nữa. Theo Thánh Kinh, yêu là tất cả, yêu Thượng Đế, yêu tha nhân, yêu đời này, yêu đời sau, dù sống giữa chốn phồn hoa náo động hay trong nơi kín cổng cao tường, thậm chí ngay trong cả các ngục tù, hưởng sống đều là

yêu và được yêu.. Tình yêu trong Kitô giáo bắt chấp đau khổ, chết chóc. Chúng ta thường nghe nói “Thiên Chúa là Tình yêu”. Giới răn lớn và trọng đại nhất mà suốt những năm tháng ở trần gian, mà Đức Kitô đã làm gương và đã để lại cho loài người là giới răn Yêu Thương. Chính Chúa Giêsu đã nói với các môn đệ của Ngài về giới răn Yêu thương như sau: “Anh em hãy yêu thương nhau như Thầy đã yêu thương anh em. Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình” (Ga 15, 9-13). Thánh Tông Đồ dân ngoại, trong thư gửi giáo dân thành Epheso đã viết: “Anh em hãy bắt chước Thiên Chúa, vì anh em là con cái được Ngài yêu thương và hãy sống trong tình bác ái như Đức Kitô đã yêu thương chúng ta, và vì chúng ta đã tự nộp mình hiến lễ, tựa hương thơm ngào ngạt.” (Ep 5,1-2)

Vì yêu thương, Chúa Giêsu phục vụ trong khiêm tốn. Chúa Giêsu yêu thương loài người không phải chỉ sinh ra nghèo hèn nơi hang Belem giá lạnh, nhưng sự yêu thương vô bờ bến đó còn được thể hiện trong suốt cuộc đời của Ngài bằng sự phục vụ trong khiêm tốn, dịu dàng. Chính Chúa Giêsu đã tuyên bố: “Con Người không đến để được

phục vụ nhưng để phục vụ và hiến sự sống làm giá cứu chuộc nhiều người.” (Mt 20,28).

Vì Yêu thương, Chúa Giêsu đã rất nhạy cảm và giàu lòng trắc ẩn: Ngoài tinh thần phục vụ, yêu thương hết mọi người, nhất là những người nghèo khó, bệnh tật, Chúa Giêsu còn chữa lành những người bị quỷ ám, và cho kẻ chết sống lại. Những sự việc này được thánh Mattheu kể lại trong Phúc âm của Ngài trong đoạn 9, câu 35-36 và trong đoạn 14, câu 15-20.

Chúng ta thấy sự yêu thương trong Kitô Giáo không phải chỉ nhìn dưới khía cạnh tự nhiên theo luật hấp dẫn âm dương như trong Nho giáo, cũng không muốn trốn thoát như quan niệm của Lão giáo và cũng không phải sợ khổ vì yêu như quan niệm của Đức Phật. Trái lại Kitô Giáo coi yêu thương là một Giới răn và bố buộc mọi người phải tuân giữ, thực hành không phải đối với Thiên Chúa và với tha nhân nữa. Vì chỉ có yêu thương chân thành, con người mới có hạnh phúc thật sự và mới tạo được hạnh phúc cho người khác. Ở đâu có yêu thương, ở đó có Thiên Chúa hiện diện. Ở đâu có yêu thương ở đó được Thiên Chúa chúc phúc.

Bây giờ xin sơ lược về quan niệm yêu thương trong Nho giáo.

Đạo nho không đề cập nhiều về vấn đề yêu thương. Tư tưởng chỉ đạo của Đức Khổng Tử chú trọng vào nền nếp trật tự trong xã hội và đào tạo con người có tư cách, đạo đức trong gia đình. Hướng chỉ đạo đời sống con người theo Khổng giáo là ngũ luân và ngũ thường. Như vậy theo Khổng giáo yêu thương chỉ được nhìn dưới khía cạnh hoàn toàn tự nhiên theo luật hấp dẫn âm dương chứ không đặt vấn đề yêu thương. Ông Ôn Như Hầu trong tác phẩm Cung Oán Ngâm Khúc đã viết:

Kìa điều thú là loài vạn vật,
Dầu vô tri cũng bắt đèo bồng,
Có âm dương, có vợ chồng.
Dẫu từ thiên địa cũng vòng phu thê.

Quan niệm yêu thương theo Lão Giáo:

Trong hệ thống tư tưởng của Đạo Lão không thấy đề cập đến vấn đề tình yêu nam nữ, vợ chồng, không thấy bàn về vấn đề luyện ái. Lão giáo chỉ khuyên con người cố gắng sống “Tiêu giao nơi hàn cốc thanh sơn” dinh dưỡng thể xác và tâm hồn, càng gần gũi, hòa hợp với thiên nhiên, vạn vật bao nhiêu thì càng hạnh phúc. Con người muốn được hạnh phúc phải thoát ra khỏi vòng danh lợi, vòng tình ái luyến quấn. Tư tưởng của Lão giáo ảnh hưởng đến một số văn nhân thi sĩ trong văn học Việt Nam và họ bị coi là bi quan, yếm thế. Bài Côn Sơn Ca của Nguyễn Trãi là một bằng chứng:

Côn Sơn có suối
Tiếng lạ chảy triền miên
Ta nghe như huyền cầm
Côn Sơn có đá
Mưa trái phủ rêu xanh
Ta ngồi như trên chiếu.
.....
Thông dong ta dạo bước
Ngâm vịnh ở nơi đây.

Nhà thơ Nguyễn bỉnh Khiêm cũng chịu ảnh hưởng của Lão giáo rất nặng nề. Hầu hết các tác phẩm của ông đều mang màu sắc Lão giáo.

Lão tử chủ trương muốn có hạnh phúc thật sự phải thanh tịnh, vô vi, phải thoát khỏi mọi hệ lụy, mọi ràng buộc với công danh, với ái tình, chỉ có con đường đó mới thực sự đưa con người đến siêu thoát.

Quan niệm yêu thương trong đạo Phật:

Tư tưởng chính yếu của Đạo Phật được trình bày trong “Tứ Diệu Đế” nghĩa là bốn chân lý nhiệm mầu mà Đức Phật đã giác ngộ, đã đốn ngộ sau khi tham thiền dưới gốc cây bồ đề. Bốn chân lý đó là:

Khổ đế : Đời là bể khổ
Tập đế : Nguồn gốc của sự đau khổ là sự ham muốn.
Diệt đế: Muốn diệt khổ phải thắng được ham muốn

Đạo đế : Con đường thẳng ham muốn là con đường tu, là chiêm niệm, tư bi, thờ ơ với phúc họa, để ta khỏi vòng luân hồi của cõi vô thường, tới được Nát bàn là nơi thình không thanh tịnh không còn ham muốn..

Tư tưởng này ảnh hưởng nhiều trong văn chương Việt nam và đã được nhiều tác giả khai thác, chẳng hạn thi hào Nguyễn Du viết:

Tu là cõi phúc, tình là dây oan.

Qua câu thơ này, chúng ta thấy tác giả đã xác định chỉ có con đường tu, xa rời trần tục, vui với câu kinh, tiếng kệ nuôi dưỡng tâm tình mới gỡ thoát khỏi những ràng buộc của đường tình ái và tiến đến hạnh phúc Nát bàn.

Trên đây đã trình bày một ít quan niệm về cụm từ Yêu thương, nay xin sơ lược một ít ý nghĩa về cụm từ hiệp nhất. Trước hết xin xác định Hiệp nhất không nhất thiết phải là giống nhau về màu da, ngôn ngữ, tôn giáo, giai cấp xã hội. Các người hiệp nhất có thể chẳng bao giờ gặp nhau, thấy nhau vì họ sống khắp nơi trên khắp địa cầu. Cụ thể là sự Hiệp nhất trong đạo Công giáo. Họ hiệp nhất với nhau và cùng nhau tin vào một Thiên Chúa và một Giáo hội Thánh thiện, tông truyền. Có những sự Hiệp nhất trong một giới hạn nhỏ bé như hiệp nhất trong gia đình, trong cộng đoàn hoặc trong một nhóm thân hữu với nhau. Trái lại có những sự hiệp nhất rất lớn mang màu sắc quốc gia, quốc tế. Những sự hiệp nhất này trở thành những đảng phái hoặc những trường phái Văn học hoặc triết học, vì họ cùng chung một tư tưởng, một cách suy nghĩ, chẳng hạn trường phái triết học cổ điển, trường phái văn học hoặc những người hiệp nhất theo chủ nghĩa cộng sản hoặc chủ nghĩa tư bản.. Những người sống trong những trường phái lớn hoặc trong những tổ chức lớn, sau một thời gian chán nản hoặc không thích hợp về nhiều cách nhất là về phần tư tưởng, họ từ bỏ tổ chức gọi là ly khai. Trong những thời gian gần đây có những đảng viên đã ly khai khỏi đảng và gia nhập đảng khác, cụ thể là đảng Cộng hòa và Dân chủ ở Mỹ.

Để kết luận về vấn đề Hiệp nhất xin phép cha Nguyễn Quang Vinh trích lại một đoạn văn mà cha đã trích trong Điển Ngữ Thần Học Thánh kinh:

“Vũ trụ trong cái đa dạng tuyệt vời chính là công trình của Thiên Chúa mà ý định được khai lộ trong lệnh truyền ban cho người nam và người nữ trong những ngày đầu tạo dựng: Hãy sinh sản ra nhiều, làm đầy mặt đất và thống trị nó. Qua công trình sáng tạo của Thiên Chúa ta thấy sự kết hợp giữa đa dạng và Hiệp Nhất. Để tạo vật đạt sự Hiệp Nhất của mình dưới sự thống trị của mình, con người phải tăng số, và để được tăng số, người nam phải thực hiện sự Hiệp Nhất trong tình yêu với người nữ. Nhưng để thực hiện chương trình này, con người phải luôn luôn Hiệp Nhất với Thiên Chúa, nhìn nhận sự lệ thuộc của mình qua sự trung thành, tín cẩn.

Từ khước sự trung thành này chính là căn tội: Con người đã phạm tội đó để trở nên ngang hàng với Thiên Chúa, điều này dẫn đến việc phủ nhận Ngài như là Thiên Chúa độc nhất. Như thế con người đã tự tách lìa khỏi Đấng là Tình Yêu và là nguồn của Hiệp nhất. Từ việc chia cắt này kéo theo những chia rẽ khác đã phá hủy sự Hiệp nhất của hôn nhân bằng việc li dị và đa thê, sự hiệp nhất giữa anh em.” ■

Năm Thìn Ngâm Chuyện Rồng

Diễm Hiền

Quý Mão đã qua. Giáp Thìn đang đến gần. Mèo Quý Mão sắp bàn giao cho Rồng Giáp Thìn. Cứ mỗi năm hết Tết đến thì có một con vật cầm tinh mới được thay thế. Năm mới đến đem những vận may mới, năm nay là năm con Rồng chúng ta hãy cùng nhau tán mạn về Rồng nhé.

Trong số 12 con giáp thì Rồng là con vật huyền thoại. Trong tâm thức của người Việt Nam thì con Rồng là con vật thần linh và mạnh mẽ nhất được con người yêu quý tôn thờ và còn có vị trí cực kỳ đặc biệt trong đời sống văn hóa. Chúng ta đều biết và tự hào về truyền thuyết và dòng giống của người Việt Nam là “con Rồng cháu Tiên”. Dân tộc và đất nước Việt Nam chúng ta đối với Rồng rất mật thiết với nhau, bằng chứng là dân tộc chúng ta là dòng giống Rồng Tiên, theo truyền thuyết Cha là Lạc Long Quân (gốc Rồng), kết hôn với mẹ là Âu Cơ (Tiên Nữ), rồi sinh bọc trăm trứng nở trăm con từ đó dân tộc chúng ta được xem như là dòng giống Rồng Tiên.

Rồng đi vào cuộc sống con người trong hầu hết các hoạt động sản xuất, kiến trúc, lễ hội và mỹ thuật. Con Rồng đứng đầu trong bốn loài vật tượng trưng cho sự linh thiên, cương trực mạnh mẽ, sự vươn lên gọi là tứ linh. Đó là Long- Ly- Qui-Phụng (Rồng, Lân, Rùa, Phượng). Trong 12 con giáp thì Rồng không thuộc thế giới động vật mà chúng ta có để nuôi. Chúng ta chưa có ai gặp “con rồng” thật bao giờ, nhưng hình ảnh con rồng thì ai cũng biết. Con rồng tượng trưng cho sự cao cả, anh hùng, vĩ đại, có sức mạnh phi thường.

Rồng trong văn chương Việt Nam

Trong ngôn ngữ Việt Nam, hình tượng Rồng được tượng trưng cho sự uy quyền, sức mạnh, sự thiện mỹ, sự nhân hậu, sự dũng cảm phi thường của Vua Chúa. Và những gì thuộc về nhà Vua đều được thêm chữ Long vào chẳng hạn như:

- Long Vương là thần biển (Tứ Hải Long Vương).
- Long nhan là mặt của Vua.
- Long bào là áo của Vua mặc.
- Long cung là chỗ ở của Vua.
- Long sàng là giường của Vua nằm.
- Long xa là xe để vua đi.
- Long thuyền là ghe xuồng để Vua đi.
- Long thể là sức khỏe của Vua.
- Long cung là chỗ ở của Vua.

Long mạch là mạch Rồng. Đây là chỗ đất thịnh vượng nếu có ai qua đời được chôn cất ở đó thì con cháu sẽ làm ăn thịnh vượng, phát đạt giàu sang.

Long đình là sân Rồng của nhà Vua.

Long huyết là hàm Rồng.

Long phi là Rồng bay.

Đền Rồng là đền Vua.

Ngai Rồng là ngai Vua ngự.

Bệ Rồng là bệ để Vua đặt chân khi ngự giá.

Long cốn là áo lễ có thêu Rồng để Vua mặc khi làm lễ tế trời.

Trong kho tàng ca dao, tục ngữ, thành ngữ trong dân gian Việt Nam. Con Rồng khiến người ta tưởng tượng ra nhiều hình tượng độc đáo và thể hiện ra bằng tranh vẽ, truyện kể, điệu múa (múa lân). Múa lân vào những ngày đầu năm trong dịp Tết nguyên đán hay ngày khai trương, lễ lạc, đám hỏi, đám cưới, để hi vọng sẽ được may, mắn thành công phát đạt.

Rồng là con vật huyền thoại, vừa cao quý, độc đáo, diệu kì lại vừa thân quen, gần gũi và giàu ý nghĩa biểu tượng nên Rồng được lấy làm hình ảnh ẩn dụ sinh động cho nhiều câu thành ngữ, tục ngữ rộng rãi mà thâm thúy của người Việt Nam. Trong văn chương và thi ca Việt Nam con Rồng cũng được nhắc tới khá nhiều chẳng hạn như:

“Rồng bay phượng múa” là ám chỉ những nét chữ lả lướt bay lượn, uốn khúc thật đẹp, thật tuyệt mỹ.

“ Ăn như rồng cuốn

Nói như rồng leo

Làm như mèo mửa.” là ám chỉ đến những người ăn thì rất nhiều, nói thì huyền thuyên thao thao bất tuyệt còn khi ra tay làm việc thì lại biếng nhác , làm chẳng đâu ra đâu.

“Rồng đến nhà tôm” là ám chỉ kẻ nghèo hèn lại được vinh dự đón tiếp một vị khách quý đến nhà.

“ Rồng đen lấy nước thì nắng

Rồng trắng lấy nước thì mưa.” Đó là câu tục ngữ ca dao diễn tả kinh nghiệm của các nhà nông khi làm ruộng.

“ Rồng vàng tắm nước ao tù

Người khôn ở với người ngu bực mình.” Rồng vàng là giống quý nên sẽ không bao giờ đi tắm nước đục ở các ao tù , người khôn ngoan mà phải đi sống với kẻ ngu dần thì rõ thật là bực mình.

“ Rồng nằm bể cạn phơi râu” ý nói trạng thái thờ ơ bất lực của người vốn tài giỏi nhưng bị đặt trong môi trường khó hoạt động, khó phát triển được.

“ Rồng mây gặp hội.” Cơ hội may mắn cho sự gặp gỡ và hòa nhập.

“Nem rồng chả phượng.” món ăn ngon cầu kỳ và sang trọng.

Thêu rồng vẽ phượng.” ý là bày vẽ làm đẹp thêm.

“Trai ơn vua –cưỡi thuyền rồng, gái ơn chồng - bông con thơ”. Một quan niệm xưa, cho rằng nghĩa vụ chính của người đàn ông là phụng sự nhà cầm quyền, còn người đàn bà là chăm lo gia đình và con cái.

“Trứng rồng lại nở ra rồng, liu điu lại nở ra dòng liu điu.” Tính tất yếu của sự bảo toàn , di truyền những giá trị và bản chất nòi giống.

“Vẽ rồng nên giun.” Có mục đích hay tham vọng lớn nhưng do bất tài nên chỉ tạo ra sản phẩm xấu dở.

“Vẽ rồng vẽ rắn.” Bày vẽ lời thôi, luộm thuộm, rườm rà.

“Mã táng hàm rồng.” Gặp may mắn, tự nhiên ngày càng phát đạt, thịnh vượng.

“Đẹp duyên cưỡi rồng.” Lấy được người chồng lý tưởng.

“Hội rồng mây.” Cuộc gặp gỡ tốt lành , thời cơ thuận lợi.

“Rồng cuộn hổ ngồi.” Thế đất hiểm yếu linh thiêng.

“Một ngày dựa mạn thuyền rồng

Còn hơn muôn kiếp ở trong thuyền chài.”

Dùng hình tượng con rồng để nói bóng gió về một con người cao sang hay đáng quý.

-Rồng còn là biểu hiện của vị thế danh giá:

“Phận gái lấy được chồng khôn

Xem bằng cá vượt Vũ môn hóa rồng.”

-Rồng còn là biểu tượng của hạnh phúc gia đình:

“Ngày nào nên ngãi vợ chồng

Đôi ta như cá hóa rồng lên mây.”

-Bơi rồng không có thật nên dân gian lại mượn rồng để nói chuyện không có:

“Anh đây lục trí thần thông

Bẻ mây đón gió, bắt rồng đi chơi.”

Mà bởi không có thật nên chính rồng cũng là hình tượng dùng để trách móc những kẻ:

“Trách ai ăn ở hai lòng

Đang chơi với phụng thấy rồng bay theo.”

Nhưng chuyện rồng với mây là chuyện tình đời thắm thiết:

“Tình cờ bắt gặp mình đây

Như cá gặp nước như mây gặp rồng.”

Những địa danh mang tên Rồng

Đất nước Việt Nam ta trải dài từ Bắc đến Nam là hình cong chữ S, không khác gì con Rồng nằm uốn lượn, khúc dọc theo bờ biển và các địa danh như:

Ngoài Thăng Long là tên thủ đô xưa, Việt Nam còn có nhiều địa danh mang tên Rồng.

-Long Biên là nơi Lý Nam Đế đóng đô và đặt tên nước là Vạn Xuân.

-Vịnh Hạ Long, một quần thể đảo với hàng nghìn ngọn núi đá vôi xen lẫn núi đá mang nhiều hình thù trông tựa nghìn con rồng chìm nổi rú nhau bơi lội tấp mạt ngoài khơi. Chính vẻ đẹp hùng vĩ ấy Hạ Long đã được UNESCO công nhận là một trong những 360 di sản văn hóa thế giới.

-Núi Hàm Rồng (Lào Cai) là ngọn núi nổi tiếng nằm trong dãy Hoàng Liên Sơn hùng vĩ của Việt Nam.

-Cầu Rồng (Đà Nẵng) được thiết kế nổi bật với hình ảnh con rồng uy nghi, đầu ngẩng cao, thân uốn lượn như đang vươn mình bay ra biển lớn. Theo bình chọn của Architecture & Design, cầu Rồng nằm trong top 15 cây cầu đẹp nhất thế giới.

-Kim Long một địa danh ở Huế.

-Bình Long, Phước Long, Long Thành, Long Khánh, Long Hải (bãi biển đẹp ở Vũng Tàu được ví như một con rồng biển màu xanh.)

-Rời đi về phía Nam ta sẽ gặp những nơi như Long An, Vĩnh Long, Long Mỹ, Thới Long. Ở miền Tây có hai địa danh mang tên long trở thành tỉnh lỵ và có những cây lành trái ngọt là Vĩnh Long và Long Xuyên.

-Đất nước ta trải dài từ Bắc xuống Nam bởi con Rồng xuyên Việt đó là sông Cửu Long, con sông vào đến miền Nam chia thành hai nhánh

Tiền Giang và Hậu Giang, cuối cùng thoát ra bằng 9 cửa sông cho nên có tên gọi là sông Cửu Long (tức là 9 con Rồng.)

Vị thuốc mang tên Rồng

Trong y học Việt Nam có những vị thuốc có tên Rồng và Long trong kho tàng thiên nhiên Việt Nam như:

Long nhãn (mắt rồng) là cùi nhãn phơi khô, sấy khô. Là vị thuốc bổ chữa suy nhược thần kinh, mất ngủ, tim đập hồi hộp...

Long đóm thảo dùng thân rễ và rễ phơi khô giúp an thần, kích thích tiêu hóa, chữa thấp nhiệt, đau mắt đỏ.

Ban long (ban cao long) là loại thuốc bổ quý rất tốt cho những gầy yếu, cơ thể suy nhược, ho lao, mồ hôi trộm,...

Tử kim long (củ cốt khí) dùng để chữa các chứng xương khớp đau nhức, ho,...

Cao ban long được nấu từ gạc hưu, nai dùng để bồi bổ cơ thể suy nhược. Chữa các bệnh chảy máu nội tạng như ho ra máu, chảy máu dạ dày, băng huyết,...

Địa long (rồng trong đất) là vị thuốc chế từ giun đất được chôn phơi khô sấy khô có nhiều công dụng quý chữa sốt rét, cao huyết áp, xơ cứng mạch máu, nhức đầu, hoa mắt,...

Long y (áo của rồng) có tác dụng sát khuẩn, chống viêm, giải độc,...

Long não (óc rồng) là vị thuốc trợ tim, xoa bóp chữa đau nhức, thấp khớp,...

Phục long can (gan rồng) có tác dụng chữa băng huyết, tiểu tiện ra máu, nôn ọe,...

Long cốt có tác dụng chữa mồ hôi trộm, mất ngủ,..

Năm Giáp Thìn cho người mang tuổi Rồng

Hình tượng Rồng trong văn hóa phương Đông tượng trưng cho quyền lực và sự vương giả. Người tuổi Thìn cũng có cuộc sống đầy màu sắc và không ngừng thay đổi. Những người tuổi Thìn rất mạnh mẽ và quyết đoán, luôn tràn đầy sức sống và 3 đặc điểm tính cách nổi bật của người tuổi Thìn là:

Người tuổi Thìn rất tích cực và kiên cường hơn người khác khi gặp thất bại.

Người tuổi Thìn sống rất có trách nhiệm và thẳng thắn.

Người tuổi Thìn rất là có tài hùng biện, thông minh lanh lợi, rất thẳng thắn, thật thà, thích kết giao bạn hữu, có khả năng lãnh đạo tốt. Họ rất coi trọng chữ tín và luôn cố gắng làm việc hết mình.

Ta bàn về việc tuổi tác cho vui ba ngày tết chứ trong thực tế tôi nghĩ nó không có ý nghĩa gì cả. Môi trường sống, sự giáo dục của nhà trường và xã hội, gia đình và bản thân mỗi người tự phần đầu vươn lên mới mang lại sự thành công của mỗi người.

Năm Giáp Thìn năm của Rồng sẽ đem lại cho chúng ta sự lạc quan và tin tưởng vào một năm mới tốt lành. Rồng biểu tượng của sự bay lên, đề cao tính trí tuệ và thông thái, sẽ cùng đồng hành trong năm mới với những vận hội mới. Nhân dịp bước sang năm mới Xuân Giáp Thìn xin kính chúc mọi người, mọi nhà được Thăng Long như Rồng, nhất là làm ăn thịnh vượng, sức khỏe dồi dào, vạn sự như ý và thăng tiến như “Rồng gặp mây”. ■

Yêu Thương Hiệp Nhất

Yêu thương hiệp nhất nguyện cầu
Là ba ơn phúc nhiệm mầu người ơi
Yêu thương như đấng trên trời
Ba ngôi Thiên Chúa gọi mời chúng ta
Nguyện xin con sống vị tha
Khiêm nhường bác ái bỏ qua lỗi lầm
Nguyện xin con biết thành tâm
Nguyện cầu xám hối lỗi lầm đã qua
Ca viên hiệp nhất một nhà
Yêu thương đoàn kết là quà Giáng Sinh
Cùng nhau hãy tặng chúng mình
Món quà ý nghĩa Giáng Sinh tuyệt vời! ■
Chương Đài 11/20/23

Chương Đài

Tín Yêu

Có những lúc niềm tin ta lạc lối
Bởi những người đầy tội lỗi dối gian
Có những lúc ta lo lắng hoang mang
Sao người tốt cứ gian nan trong cuộc sống
Có những lúc ta buồn đời thất vọng
Có những điều không thể đổi thay
Phải quên đi Thiên Chúa đã an bài
Ta tự hỏi tội tình gì kiếp trước!
Sống yêu thương đời này luôn mơ ước
Sống bỏ buông cô tạo phước kiếp này
Sống vị tha sống phó thác hôm nay
Tránh phiền muộn tâm bình yên trong loạn thế! ■

Chương Đài

Tân Ban Chấp Hành HĐ Mục Vụ Cộng đoàn

Lê Thiên ghi nhận (12/3/2023)

Trong Thánh lễ Chúa Nhật ngày 12/3/2023, tại Nhà thờ Our Lady of Czestochova ở South Plainfield, New Jersey, Hoa Kỳ Cộng đoàn Công Giáo Giáo phận Metuchen được Linh mục Chánh Xứ Phêrô Trần Việt Hùng thông báo đã hình thành tân Ban Chấp Hành Công đoàn CGVN cho nhiệm kỳ 4 năm kể từ 12/3/2023. Tân Ban Chấp Hành được giới thiệu gồm 3 nam, 2 nữ:

Phê rô Bùi **Duy Tùng**

Chủ tịch (bìa phải)

Micae Văn **Thiên Bảo**

Phó Chủ tịch Nội vụ (thứ hai bên phải)

Martha Huỳnh Hữu **Thúy Tú**

Phó Chủ tịch Ngoại vụ (giữa)

Maria Schaefer **Kim Chi**

Thư ký (thứ hai bên trái)

Phêrô Nguyễn **Hữu Phước**

Thủ quỹ (bìa trái)

Tân Ban Chấp hành được giới thiệu và tuyên thệ trước Cộng đồng Dân Chúa tham dự Thánh Lễ. Một tràng pháo tay rộn rã vang lên chào mừng Tân Ban Chấp hành với ước mong được nhìn thấy những nét tích cực trong nhiệm kỳ 4 năm đang chờ đợi.

Trong lời tuyên hứa, tân Ban Chấp Hành cam kết: Hy sinh dấn thân phục vụ giáo xứ và cộng đoàn cũng như sẵn sàng “*dấn thân phục vụ giáo xứ, đặt lợi ích công đoàn lên trên lợi ích cá nhân...*”, “*sống niềm tin Kiô giáo và giúp mọi tín hữu [trong Cộng đoàn] biết chia sẻ niềm tin của mình cho đồng bào*”.

Linh mục Phêrô Trần Việt Hùng nhân danh Chánh xứ chấp nhận lời tuyên thệ của tân Ban Chấp Hành Cộng Đoàn cùng những cam kết của họ. Ngài ban phép lành và cầu chúc các thành viên trong Ban Chấp Hành mới hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ đã được hoặc sẽ được trao phó.

Với lòng tin tưởng, Cộng đồng tín hữu hân hoan đón chào tân Ban Chấp Hành Cộng Đoàn với lòng ước mong và cầu chúc từng người trong Ban Chấp Hành hoàn thành xuất sắc trách nhiệm trong sứ mạng mới của mình. ■

Vì sao chúng ta luôn cần có Mẹ?

Nguyễn Thị Ngọc ghi nhận & hiệu đính

Người mẹ: yêu thương, chăm sóc

Trẻ con cần mẹ không phải vì chúng muốn được sinh ra, rõ ràng là vậy. Điều những đứa trẻ mới sinh ra cần đến chính là cảm giác được chăm sóc, được yêu thương, được nâng niu và được nuôi dưỡng. Và như thế, Mẹ là người hiện diện để vỗ về, nâng đỡ, chở che, thấu hiểu, xoa dịu, chữa lành những tổn thương cho con mình. Mẹ đích thị là hình bóng thân thuộc luôn yêu thương và giúp ta bình an trước mọi giông tố cuộc đời.

Đó là lý do mà chàng trai sẽ tìm kiếm một người bạn đời có khả năng đưa đến cho anh ta cái cảm giác thoải mái, yên bình, như một dòng nước mát lành, hay như ánh trăng mát dịu như cách mà anh ta tận hưởng từ tình yêu thương của mẹ.

Mẹ Maria, Mẹ chúng ta

Nếu mỗi chúng ta đã sinh ra từ một người mẹ, thì tất cả những đứa con trên Trái Đất này chắc chắn được sinh ra từ một người Mẹ vĩ đại khác, một người mẹ có thể chẳng bao giờ xuất hiện bằng xương bằng thịt trước mắt ta, nhưng luôn ở trong tâm hồn ta, một người mẹ của linh hồn.

Người mẹ ấy không ai khác hơn là Mẹ Maria, Mẹ Chúa Giêsu, Mẹ Thiên Chúa và cũng là mẹ của hết thảy chúng ta.

Một đứa trẻ hoàn toàn quên mất người mẹ của mình, chúng sẽ không bao giờ tìm về được ngôi nhà thật sự của chúng. Trong lòng đứa trẻ đó sẽ luôn phảng phất cảm giác lang thang, lạc lối dù nhà cửa đê huê, gia đình đầy đủ, thường xuyên ám ảnh cảm giác bất an dù cả đời cố gắng đạt được những thành công này khác. Bởi vì: “Bên trong mỗi chúng ta luôn có một đứa trẻ, chúng cần được yêu thương và dưỡng nuôi.”

Mẹ Chúa Giêsu, Mẹ chúng ta

Khi nhập thể làm người, Chúa Giêsu cũng được sinh ra từ một người Mẹ, và suốt cuộc sống của Chúa Giêsu dường như luôn có bóng dáng của Mẹ hiện diện để khích lệ, an ủi, nhất là khi Chúa chịu đau thương trên thập giá. Mẹ đã ở bên Chúa, cùng hiệp thông trong đau khổ với Chúa để cứu độ trần gian.

Có lẽ vì muốn chúng ta được sống trong tình mẫu tử của Mẹ, Chúa Giêsu không muốn để chúng ta mồ côi khi Chúa nói với Gioan: “Này là Mẹ của con”, và rồi, ngay sau đó, Thánh Kinh đã ghi lại lời nhắc nhở với chúng ta: “Kể từ lúc đó, người môn đệ Chúa yêu đã đón Mẹ về nhà của mình”. Chúng ta có là môn đệ Chúa yêu không để luôn sẵn sàng “**đón Mẹ về nhà của mình?**”

Mẹ là cầu nối giữa Chúa và con người. Mẹ dạy con người sống theo ý Chúa. Chúng ta không quên, ở tiệc cưới Cana, Đức Mẹ đã ân cần căn dặn

các gia nhân của chủ tiệc cưới: “Người bảo gì, anh hãy làm theo.”

Làm theo lời Mẹ dặn chẳng phải là bí quyết thành công trong cuộc sống chúng ta sao?

Rõ ràng người Mẹ linh hồn dẫn lối và trao cho chúng ta đức tin, bằng cách đó chúng ta nhận được ơn cứu rỗi từ Thiên Chúa vậy.

Nên giống như trẻ em

Nhân đây, chúng ta cũng không quên, trong Phúc Âm, thánh sử ghi lại cách hành xử của Chúa Giêsu đối với trẻ em, Chúa nói: “Hãy để trẻ em đến cùng Ta và đừng xua đuổi chúng, vì Nước Trời thuộc về những ai nên giống như chúng. Ta bảo các ngươi, ai không đón nhận Nước Trời như một trẻ em thì sẽ không được vào Nước ấy.”

Nên giống như trẻ em là gì nếu không phải là quay trở lại với Mẹ mình, tín thác nơi người Mẹ linh hồn. Phải chăng Chúa Giêsu muốn chúng ta tìm đến với Mẹ Maria bởi vì Mẹ là mẹ của Chúa, và cũng là Mẹ của tất cả chúng ta.

Chúng ta luôn ghi nhớ rằng bên trong mỗi chúng ta luôn có một đứa trẻ, chúng cần được yêu thương và được nuôi dưỡng. Nghĩa là trong đời sống hằng ngày, chúng ta luôn cần có Mẹ. ■

Tinh Thơ Mân Côi

*Tình yêu Mẹ luôn mặn nồng tha thiết
Đã dạy con học biết cách giao hoà
Nối lại tình thân nghĩa với Chúa Cha
Sau bao năm trót sa đà tội lỗi.*

*Mẹ dạy con phải chuyên cần sám hối
Dâng tâm hồn với tình mến thương yêu
Cùng lời kinh khoan nhặt mỗi sớm chiều
Hiệp thông hiển lễ huyền siêu ân tình.*

*Con trở về với lời kinh thú tội
Quyết giã từ những bóng tối u mê
Nẻo chính đường ngay quyết chí tìm về
Tâm hồn hoán cải tràn trề bình an.*

*Mẹ một lòng mong đàn con thơ dại
Cùng sẻ chia với Mẹ Trái Tim Hồng
Cùng sầu thương với Đức Mẹ đồng công
Để cùng với Mẹ hiệp thông cứu đời.*

*Fatima, Mẹ gọi mời con thảo
Biết dâng lời Mẹ dạy bảo gởi trao
Chuỗi Mân Côi giờ như thấm máu đào
Chúa thương trần thế, đời cao hiển mình.*

*Hoa Mân Côi thắm lời kinh cầu nguyện
Hai mươi đóa hồng màu nhiệm tình thương
Như hoa lòng đang lặng lẽ tỏa hương
Là phao cứu hộ tình thương Mẹ hiền. ■*

Phong Trần

<https://www.vanthoconggiao.net/2023/10/tinh-tho-man-coi-tac-gia-phong-tran.html>

Năm Giáp Thìn: Xuân Yêu Thương Hiệp Nhất

NĂM

Năm Giáp Thìn lại đến rồi,
Ăn tết vui vẻ trao lời chúc nhau.
Mừng Xuân tuổi thọ dài lâu,

GIÁP

Giúp nhau tiến bước, cùng nhau sum vầy.
In sâu tâm khảm tràn đầy,
Anh em đoàn tụ lâu ngày gặp nhau.
Phút giây sum họp qua mau,

THÌN

Thốn thức, tr�u mến, mai sau không còn.
Hương xuân, biển biếc, giang sơn,
In vào lòng dạ người con xa nhà.
Người người ở chốn phương xa,

XUÂN

Xuân về tưởng nhớ quê nhà xa xôi.
U buồn, luyến nhớ xuân xưa,
Ân phúc Thượng Đế trao đưa tràn đầy
Ngày ngày, tháng tháng vui vầy,

YÊU

Yêu thương, đùm bọc tràn đầy cho nhau.
Êm đềm cuộc sống trước sau,
Yên thuyۆn trò chuyện kể nhau tâm tình.

THƯƠNG

Tình nhà, nợ nước quang vinh,
Hương xuân trao gửi trọn tình cho nhau
Ươn hèn, chán nản qua mau,
Ơn phúc Thượng Đế tô màu sáng tươi.
Người người cùng cất tiếng cười,
Giúp nhau xây dựng cuộc đời ấm no.

HIỆP

Hiệp nhất là điều phải lo,
In vào đầu óc mong sao chu toàn.
Êm ấm mọi sự hân hoan
Phúc thay đoàn kết Trời ban mọi điều.

NHẤT

Người người hòa thuận thương yêu,
Hy sinh phục vụ bỏ quên thân mình.
Ân cần, lớn nhỏ linh tinh,
Tân tình giúp đỡ hy sinh hết mình.
(NJ đầu mùa Đông năm 2023) ■

Phan-Văn-An

Tinh tâm Mùa Vọng

Cùng nhau trên một con đường
Đồng hành cùng Chúa yêu thương mọi người
Lắng nghe tiếng Chúa ta ơi
Con tim rộng mở gọi mời đổi thay
Tự do phát biểu hôm nay
Xây dựng bác ái tương lai cộng đoàn
Vững mạnh đoàn kết sắc son
Yêu thương như thể là con một nhà
Cộng đoàn Đức Mẹ chúng ta
Bình yên hạnh phúc cả nhà an vui!

Dựa theo 4 trong 10 Nguyên tắc Hiệp Hành của Cha Phêrô Quốc
Linh giảng tinh tâm Mùa Vọng 12/17/2023.

Chương Đài

Tết Yêu Thương Hiệp Nhất

Tết đến nhanh quá tết ơi
Yêu thương những người xa lạ thân quen
Tổ quốc đồng bào Việt Nam
Hiệp Nhất cùng vui với nhau tết này
Tết này địa chi tuổi Thìn
Năm đẹp rồng bay lượn khắp chân trời
Canh giáp là mệnh mộc dương
Đất rừng phù hộ cứng rắn khỏe mạnh
Tết cho em chúc vài điều
Người già sống hơn một trăm năm tuổi
Em bé thì mau chóng lớn
Trẻ em học giỏi hành đạo ngoan hiền
Người lớn thì biết cần gì?
Em nghĩ là có nhiều tiền cũng vui
Ai cũng một công trăm việc
Mà nhớ yêu thương hợp nhất tết này đó nha. ■

Kiên Nguyễn

Ca Viên Ca Đoàn, Bạn Là Ai?

Aug. Trần Cao Khải

Dẫn nhập

Thỉnh thoảng trên báo chí Công giáo hay các trang mạng xã hội, ta thấy xuất hiện những tin tức hay bài viết liên quan thánh nhạc, ca đoàn và ca viên... Đây có lẽ là một vấn đề luôn được nhiều người tín hữu chúng ta quan tâm và nhất là được các đồng bản quyền trong Hội thánh lưu tâm hướng dẫn và động viên nhằm giúp mỗi ca đoàn, mỗi ca viên cố gắng thực hiện đúng đắn vai trò và nhiệm vụ thánh của mình.

Được biết, hôm 28-9-2019, tại đại thánh đường Phao-lô VI Roma, ĐTC Phan-xi-cô đã gặp gỡ 3000 thành viên của Hiệp hội thánh Xê-xi-li-a của Ý, bao gồm thành viên của các ca đoàn đến từ khắp nước Ý. Hiệp hội này được thành lập cách đây 140 năm và được các ĐGH yêu mến và đánh giá cao. Tại cuộc gặp gỡ này, ĐTC đã khuyến khích các thành viên Hiệp hội các ca đoàn của Ý dùng tiếng hát của mình giúp cho giáo dân tham gia phụng vụ cách ý thức và sống động, và tạo nên những nhịp cầu nối kết, hòa hợp con người với những khác biệt.

Đặc biệt trong bài nói chuyện này, ĐTC Phan-xi-cô cũng không quên nhắc lại những đặc tính căn bản của thánh nhạc được thánh Giáo hoàng Phao-lô VI đề ra, đó là thánh thiện, bởi vì phụng vụ là thánh thiện; nghệ thuật cao quý, bởi vì chúng ta phải dâng cho Chúa những điều cao quý nhất; và tính cách hoàn vũ, để tất cả mọi người có thể hiểu và cử hành phụng vụ. Thánh nhạc phải có ý nghĩa của Giáo hội, đó là điều phân biệt thánh nhạc với các loại nhạc khác.

Vậy nhân dịp này, chúng ta thử tìm hiểu vấn đề liên quan ca đoàn, ca viên và chia sẻ một vài suy nghĩ về mục đích và ý nghĩa của việc chúng ta tham gia ca đoàn. Câu hỏi đặt ra là: Ca đoàn là gì? và chúng ta tham gia ca đoàn để làm gì?

1.- Ca Đoàn là gì?

Linh mục An-rê Đỗ Xuân Quế OP, trong bài viết có tựa “Ca đoàn và chức năng liên hệ” đã định nghĩa về ca đoàn như sau:

“Thông thường, ca đoàn là một nhóm thanh niên thiếu nữ tuổi còn trẻ trong mỗi họ đạo. Họ họp nhau thành một đoàn để tập hát và ca hát trong họ đạo mỗi khi cử hành thánh lễ, sinh hoạt phụng vụ hay làm các việc đạo đức. Lý do gia nhập ca đoàn cũng đơn giản: vào cho vui, ở ngoài thấy lạc lõng, hơn nữa có dịp quen biết nhau, gây dựng tình thân và biết đâu tìm được bạn đời trong đó nữa. Những lý do này rất tự nhiên...”

“Nhưng đi xa và lên cao hơn một chút thì phải nói ca đoàn cũng là một thứ ơn gọi. Vì vào ca đoàn cho đúng nghĩa cũng phải hy sinh khá nhiều: hy sinh thời giờ, hy sinh công sức, hy sinh ý thích riêng để góp phần vào việc tôn vinh Thiên Chúa và thánh hóa các tín hữu như mục đích thánh nhạc đã đề ra cho những ai muốn đi vào con đường này. Và như vậy ca đoàn không phải là một câu lạc bộ hay một hội ái hữu mà là một đoàn thể tông đồ muốn dùng lời ca tiếng hát để thánh hóa mình và thánh hóa những người khác.

“Hiểu như vậy thì vào ca đoàn mang một ý nghĩa cao đẹp và cũng chính vì ý nghĩa này mà ĐGH Phao-lô VI đã hết lời khen ngợi các ca đoàn như ngài nói: “Nhờ sức mạnh vô hình của nghệ thuật, các ca đoàn dễ bay lên vùng ánh sáng rạng ngời của chân lý, tìm gặp Thiên Chúa là Đấng thanh tẩy và thánh hóa. Như thế, họ có thể giúp cộng đoàn cử hành mẫu nhiệm cứu độ trong những điều kiện thuận lợi khi chính họ thông phần mật thiết vào các ơn ích của mẫu nhiệm đó.

“Nhằm mục đích này, những tài liệu tôi vừa trưng dẫn, nhằm cổ võ các ca đoàn, từ những ca đoàn trong các đại giáo đường, các nhà thờ chánh tòa, các đan viện nổi tiếng cho tới các ban hát trong các nhà nguyện, nhà thờ nhỏ say sưa tập luyện và chuyên cần trau dồi nghệ thuật. Huấn thị về Thánh Nhạc muốn rằng không một buổi cử hành phụng vụ nào mà không có hát, nên đã yêu cầu trong trường hợp không có ban hát nhỏ, thì phải có ít là hai hay ba người biết hát và được huấn luyện vừa đủ, để có thể giúp giáo dân tham dự thánh lễ và các nghi thức bằng những bài hát đơn sơ dễ hát, lại biết điều khiển và làm điểm tựa cho họ dựa vào để hát...”

Chúng ta biết rằng, trên thực tế, giáo xứ nào cũng có ca đoàn. Giáo xứ nhỏ thì có một, hai ca đoàn. Còn nếu là giáo xứ trung bình thì cũng có vài ba ca đoàn, còn đối với các giáo xứ lớn hơn thì có nơi cả chục ca đoàn. Hầu hết các ca đoàn đều được tổ chức cách quy củ và bài bản. Họ có riêng nội quy tổ chức và sinh hoạt. Họ có ban điều hành để điều hành các công việc ca đoàn, trên hết là trưởng ban, rồi đến ca trưởng và các ủy viên. Các ca đoàn đều chọn một thánh bốn mạng. Có nơi ca đoàn là một thành viên trong Hội đồng Mục vụ Giáo xứ.

Có thể nói, ca đoàn là một đoàn thể không thể thiếu được trong giáo xứ và là cánh tay nối dài của cha xứ trong việc phục vụ thánh nhạc. Khác với các hội-đoàn-nhóm khác, ca đoàn có một vai trò

rất đặc thù trong đời sống và sinh hoạt đạo đức của giáo xứ. Về điều này, linh mục An-rê Đỗ Xuân Quế OP, một chuyên viên kỳ cựu về thánh nhạc, đã phân tích như sau:

“Khi thành lập ca đoàn nên để tâm tìm cho được những người thiện chí hay đúng hơn nói cho người ta hiểu ý nghĩa và mục đích của ca đoàn, để khi đã vào thì mỗi ca viên đều hết lòng với ca đoàn và sẵn sàng góp công góp sức, thời giờ hầu làm cho ca đoàn thành một nơi vui tươi đáng sống và có giá trị chiếu giãi ra chung quanh, bằng sức sống và tinh thần phục vụ của mình cũng như giá trị nghệ thuật của việc ca hát.

“Như vậy có vấn đề tổ chức. Phải tổ chức ca đoàn cho thành một tập thể có kỷ cương đường hướng với người lãnh đạo vừa có khả năng vừa có uy tín và những ca viên có tinh thần đồng đội và tinh thần kỷ luật. Như thế kể ra khá đòi hỏi. Nhưng phải như vậy mới thành một ca đoàn có giá trị nội tại cho đáng với thời giờ và công sức bỏ ra. Ca đoàn đến mức độ này sẽ có sức thu hút và tỏa lan ảnh hưởng lành mạnh ra chung quanh. Nói ra thì có vẻ lý tưởng, nhưng lý tưởng thật. Vì thế ở trên mới nói vào ca đoàn là như đáp lại một ơn kêu gọi.”

Vậy nếu chúng ta khẳng định ca đoàn là một ơn gọi và tham gia ca đoàn là đáp lại một ơn gọi đặc biệt, thì chúng ta phải nói đến những nhiệm vụ mà ơn gọi đó đòi hỏi. Nhiều người trong chúng ta thường nghĩ đơn giản là vào ca đoàn là để hát lễ. Điều đó không sai, nhưng chưa đủ. Ca đoàn là một đoàn thể làm việc đạo đức, được tham gia phụng vụ thánh nhạc, giúp cộng đoàn tham dự phụng vụ cách ý thức và sống động, là một đoàn thể tông đồ truyền giáo bằng lời ca tiếng hát và đời sống đức tin gương mẫu của mình...

Với nhận thức cơ bản trên, chúng ta thử tìm câu trả lời cho câu hỏi: “Ca viên tham gia ca đoàn để làm gì?”.

2.- Ca Viên tham gia ca đoàn để làm gì?

Trong ngày hội Thánh nhạc được tổ chức tại Trung tâm Mục vụ TGP Saigon ngày 28 tháng 11 năm 2020, lần đầu tiên kể từ ngày nhận sứ vụ mới tại TGP Saigon, Đức TGM Giuse Nguyễn Năng đã gặp gỡ gần 500 anh chị em đang phục vụ trong ca đoàn các giáo xứ, cộng đoàn, để trao đổi và nhấn nhủ một số vấn đề liên quan hoạt động thánh nhạc.

Dịp này, ngài đã nhấn mạnh mấy điểm:

“Cử hành phụng vụ là sinh hoạt thánh thiêng nhất của Giáo hội. Trong phụng vụ, ngoài vị chủ tế thì ca đoàn cũng đóng một vai trò quan trọng giúp cho buổi cử hành phụng vụ được cuốn hút, sốt sắng hơn.

“Thánh nhạc là một yếu tố cấu thành nên phụng vụ. Vì thế thánh nhạc phải phục vụ cho phụng vụ chứ không phải là buổi trình diễn nghệ thuật. Mục tiêu của việc đàn và hát của ca đoàn là nâng tâm hồn tín hữu lên tới Chúa chứ không phải kéo người ta chú ý vào mình, do vậy nên tránh tình trạng quá tập trung phô diễn kỹ thuật điêu luyện mà quên mất Chúa...”

“Ca viên muốn hát chạm tới tâm hồn người nghe, nhất định phải có tâm hồn đạo đức và tinh thần cầu nguyện, phải thật sự yêu mến Chúa, có lòng bác ái và rung cảm với lời ca mình đang hát. Chính ca viên phải có tâm hồn cầu nguyện, phải có đức tin, có lòng đạo đức, chứ không phải đến nhà thờ để trình diễn. Chúng ta có thể hát hay trên sân khấu ở ngoài, nhưng hát trong nhà thờ chưa chắc đã hay nếu chúng ta chưa có tâm tình cầu nguyện ở trong đó”.

“Vai trò của ca đoàn là phúc âm hóa âm nhạc, không để cho nhạc thánh ca bị thế tục hóa, nên tuyệt đối không được đưa những bài nhạc đời vào trong phụng vụ. Kể cả nhạc cụ, ca đoàn nên sử

dụng những nhạc cụ có tiếng phong cầm là phù hợp nhất. Lâu lâu ca đoàn có thể hát tiếng Latinh, nhưng phải dịch ra tiếng Việt và trình chiếu để cộng đoàn hiểu nghĩa...”

Chúng ta cũng biết rằng, “Theo huấn thị về âm nhạc trong phụng vụ, ngày 5-3-1967: Thánh nhạc là loại âm nhạc được sáng tác để thờ phượng Thiên Chúa, nên phải biểu lộ sự thánh thiện và diễn tả được hình thức nghệ thuật cao. Thánh ca hay thánh nhạc là loại hình âm nhạc dùng trong Thánh lễ, trong nhà thờ, trong các lễ nghi Công Giáo cũng như trong các sinh hoạt đạo đức của người Kitô hữu. Thánh nhạc trước hết phải đáp ứng những yêu cầu về tính chất, luật lệ và nghệ thuật của bộ môn âm nhạc nói chung. Ngoài ra, Thánh nhạc còn phải hội đủ ba điều kiện là: Thánh thiện, nghệ thuật và phổ quát.”

Sau đây ta có thể tóm tắt ba nhiệm vụ chính của ca viên khi tham gia ca đoàn. Đó là để phục vụ, để nên thánh và sống đạo, và để làm việc tông đồ truyền giáo.

2.1. Để phục vụ

Nhiệm vụ đầu tiên khi chúng ta vào ca đoàn, đó là để chúng ta có cơ hội và môi trường phục vụ Hội thánh thông qua các sinh hoạt Phụng vụ giáo xứ. Phục vụ trước hết là xuất phát từ tinh thần tự nguyện và dẫn thân. Không ai có quyền ép buộc chúng ta vào ca đoàn. Với tinh thần tự nguyện phục vụ, chúng ta không bao giờ đòi hỏi thù lao hay bổng lộc, trái lại hầu hết chúng ta phải hy sinh thời giờ, công sức để luyện tập thánh ca và để hát lễ. Đôi khi chúng ta còn phải tham gia đóng góp quỹ tương trợ bác ái của ca đoàn hay của giáo xứ nữa.

Với tinh thần phục vụ không điều kiện, chúng ta phải quan tâm tới mục đích chính yếu của thánh nhạc và thánh ca trong Phụng vụ. Đó là phục vụ Phụng vụ, chứ không phải nhằm trình diễn nghệ thuật, đó là hát thánh ca trong Phụng vụ nhằm

đưa cộng đoàn đến với Chúa chứ không đến với mình, bởi nếu để người ta tán dương mình thì ca đoàn đó bị thất bại rồi.

Trong giáo xứ có nhiều ca đoàn, dễ dàng xảy ra hiện tượng “con gà hơn nhau tiếng gáy”. Điều đó thể hiện tinh thần ganh đua thể tục hơn là thực thi việc đạo đức theo tinh thần của Chúa và Hội thánh. Xin nhắc lại lời của ĐTC Phan-xi-cô: “Nhiệm vụ của ca đoàn là hướng dẫn cộng đoàn, họ cần giúp Dân Chúa hát, với sự tham dự ý thức và sống động vào Phụng vụ.”

Vậy để các ca đoàn có thể giúp Dân Chúa tham dự Phụng vụ tích cực, ca đoàn phải có tinh thần đạo đức, tâm hồn cầu nguyện, phải giữ sự linh thánh trong các buổi cử hành phụng vụ, lắng nghe lời Chúa sốt sắng như cộng đoàn vậy. (...) Ca đoàn phải phục vụ với tinh thần siêu nhiên, đừng mong ghi công trước mặt người đời, đừng mong phải có thù lao xứng đáng, kéo mất đi tính chất cao cả trong việc phục vụ. Ca đoàn là thành phần trong cộng đoàn hay giáo xứ, nên phải hiệp thông và liên kết với cộng đoàn hay giáo xứ nơi mình phục vụ. Ý thức “thuộc về” là điều hiển nhiên và quan trọng theo truyền thống của Giáo hội, làm cho Giáo hội mỗi ngày hiệp nhất hơn.

2.2. Để nên thánh và nêu gương sống đạo

Nhiều người sau một thời gian tham gia ca đoàn đã cho biết là họ đã trưởng thành hơn trong đức tin và nhiệt tình hơn trong lòng mến. Điều đó cũng dễ hiểu, vì “Hát là cầu nguyện hai lần” (Thánh Au-gus-ti-nô) và hát trong Phụng vụ là một việc đạo đức chuyên biệt, nhờ đó khi hát thánh ca chẳng những chúng ta sốt sắng cầu nguyện mà còn giúp cộng đoàn dễ dàng nâng tâm hồn lên tới Chúa nữa.

Thực vậy, “khi cử hành phụng vụ nếu biết khéo léo vận dụng sức mạnh huyền diệu của âm nhạc thì hiệu quả thiêng liêng sẽ gia tăng. Với hình thức ca hát lời cầu nguyện của con người được diễn

tả cách sâu sắc và thâm thúy hơn, tính phẩm trật hiệp nhất và sự trang trọng cũng sẽ dễ dàng đạt được nhờ tính nghệ thuật trong thánh ca, khi mỗi thành phần tham dự phụng vụ đều cùng chung một tâm tình thờ phượng Thiên Chúa.”

Do vậy, nếu chúng ta tham gia ca đoàn vì một động cơ thiếu trong sáng, không lành mạnh, không đúng ý Chúa và Hội thánh, thì chúng ta sẽ không đạt được tâm tình đạo đức sốt sắng và sự thánh thiện cần thiết của một tông đồ giáo dân phục vụ Thánh nhạc. Nhiều người thích vô ca đoàn để có chỗ ngồi “ngon” gần cung thánh. Có người muốn vô ca đoàn chỉ để được mặc đồng phục đẹp đẽ và trang trọng. Có người xin làm ca viên vì thích hát, muốn hát và nhất là nếu có chút chất giọng thì họ muốn phô trương tiếng hát như ca sĩ ngoài xã hội v.v.

Đến đây, chúng ta nhắc lại một số điều chính yếu mà Đức TGM Sài Gòn Giu-se Nguyễn Năng đã nhấn nhủ ca viên ca đoàn ngày 28-11-2020, như sau:

Xét về tinh thần thì ca viên ca đoàn phải có :

- Tinh thần đạo đức: Vì là thành phần phục vụ Phụng vụ thánh nên ca viên phải là người có tâm hồn đạo đức, chuyên chăm lắng nghe Lời Chúa (tránh nói chuyện, ngủ gật trong lúc nghe giảng, trong lúc nghe huấn từ của Đức Giám mục...);

- Tinh thần siêu nhiên: Ca đoàn phải phục vụ với tinh thần siêu nhiên, nghĩa là phục vụ vì Chúa (không nên đòi thù lao, quyền lợi...);

- Tinh thần hiệp thông, hiệp nhất: Ca đoàn phải là người thuộc về cộng đoàn (belong to), nhằm xây dựng cộng đoàn và tránh những trục trặc không đáng có;

- Tinh thần đoàn kết: Cần có tinh thần đoàn kết giữa các ca đoàn trong cùng giáo xứ, giữa các đoàn thể trong giáo xứ.

Tóm lại là tất cả để sáng danh Chúa (không phải sáng danh mình!).

2.3. Để làm việc tông đồ truyền giáo

Trong những thánh lễ an táng, thánh lễ hôn phối hay dịp lễ đặc biệt nào đó, tại nhiều nơi ngoài sự tham dự của cộng đoàn tín hữu còn có sự hiện diện của một số bà con không phải là Ki-tô hữu. Có lẽ điều ấn tượng và thu hút sự chú ý của họ trước tiên đó là tiếng hát và sự trang nghiêm thánh thiện của ca đoàn. Khi nghe ca đoàn hát, có thể họ sẽ được chìm sâu vào tâm tình sốt mến của việc thờ phượng diễn ra trong Phụng vụ, qua tiếng hát thánh thiêng của thánh ca. Đây quả thực cũng là một cơ hội để truyền giáo.

Ngoài ra, tại nhiều giáo xứ, ca đoàn ngoài nhiệm vụ chính là phục vụ thánh nhạc, các ca viên cũng hằng hái và tích cực tham gia việc tông đồ truyền giáo và bác ái như các hội đoàn bác ái khác. Có những ca đoàn tình nguyện đóng góp quỹ tháng để sử dụng vào việc tương trợ trong nội bộ, trong phạm vi giáo xứ hoặc lan rộng ra những nơi cần giúp đỡ.

Thay lời kết

Chúng ta hãy nghe lời tâm sự của một người đã từng là ca viên ca đoàn ghi lại trong bài viết có tựa “Tham gia ca đoàn chỉ để hát?”, như sau:

“Là một người đã có cơ may được tham gia phục vụ trong ca đoàn một quãng thời gian tuy chưa lâu, nhưng cũng đủ giúp tôi có những niềm vui, những kỷ niệm, những kinh nghiệm và sự trưởng thành bản thân. Nói thế bởi vì đối với tôi, để có được như ngày hôm nay, một trong những tác động lớn tác động chính đến đời tôi là việc tham gia vào các ca đoàn.”

“Trước khi tham gia vào ca đoàn, tôi cũng lười đi lễ hàng tuần, cũng chỉ đi lễ Chúa nhật và cũng chẳng quan tâm đến những cử hành Phụng vụ, nhưng từ khi tham gia ca đoàn, việc tham dự các Thánh lễ dường như trở thành lẽ đương nhiên và cũng từ thói quen dự lễ và phục vụ lễ đó mà tôi được gần Chúa hơn, mong muốn được gặp Chúa nhiều hơn, yêu Chúa hơn và cứ thế những điều ấy đã khơi dậy trong tôi những ước ao những khao khát sống xứng đáng là con Chúa.”

“Và cũng qua việc tham gia vào ca đoàn, qua việc được tiếp xúc với nhiều người, tôi đã có được những niềm vui, niềm vui được gặp Chúa, niềm vui được gặp gỡ mọi người qua chính những bài thánh ca hay qua những giây phút trò chuyện trong khi tập hát. Ca đoàn giúp tôi tập những đức tính tốt, sự tự tin nhưng không tự ti, sự yêu thương chứ không phải ghen ghét, sự bác ái chứ không phải ích kỷ, giúp tôi có được những tài lẻ như hát tốt hơn, biết chơi đàn để những điều đó làm cho chính cuộc sống thường ngày của mình đỡ nhàm chán, buồn tẻ vv... và ngoài ra còn biết bao nhiêu điều nữa. Có thể nói ca đoàn như một trường học dành cho tôi.” ■

Nguồn: giaophanlongxuyen.org

*Mừng Ngân Khánh
Linh mục cha Quản nhiệm
Phêrô Trần Việt Hùng
(29 tháng 5/1999-29/5/2024)*

Ngân khánh Linh mục mừng cha,
Hong Ân Thiên Chúa, bao la muôn đời.
Chọn cha ở giữa muôn người,
Trao ban thánh chức muôn đời không phai.
Cuộc đời dâng hiến chông gai,
Phong ba, bão táp, chề bai thường tình.
Sống cứ ngay thẳng, công minh,
Vâng theo ý Chúa cuộc đời an tâm.
Cuộc sống linh mục âm thầm,
Không mê danh vọng, không tham tiền tài.
Tiếng thị phi để ngoài tai,
Chỉ nghe tiếng Chúa theo Ngài dẫn thân.
Thương người bạc phước cơ bản,
Giúp người lạc bước quay chân trở về.
Phần hồn, phần xác đôi bề,
Phụng sự Thiên Chúa không hề nản phai.
Công việc mục vụ miệt mài,
Lo toan mọi việc, lầy ai phần nản
Mười tám năm với Cộng đoàn,
Chu toàn tất cả, đoàn con vui mừng.
Sửa sang, tu bổ thánh đường,
Khang trang, đẹp đẽ dễ thương vô cùng.
Hội trường, nơi sinh hoạt chung,
Cũng được tu sửa, vô cùng khang trang.
Chúa nhật Thánh lễ nghiêm trang,
Giáo dân tham dự nhận tràn Thánh ân.
Bí tích trao ban chuyên cần,
Tín hữu nhận lãnh, bớt phần lo toan.
Tĩnh tâm, hòa giải hân hoan,
Trở về với Chúa phần hồn an tâm.
Đoàn thể Công giáo âm thầm,
Thiếu nhi Thánh Thể chuyên tâm phụng thờ
Cao niên cụ ông, cụ bà,

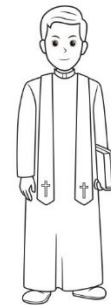
Làm lụng vất vả, bây giờ nghỉ ngơi.
Đời nhiều sóng gió, chơi vơi
Yêu thương, hiệp nhất tươi cười với nhau.
Cám ơn cha, thời gian qua,
Đã giúp cộng đoàn an hòa thân thương.
Lòng người thật khó đo lường,
"Họa xà thêm tức" con đường thế gian.
Nguyện xin Thiên Chúa thương ban,
Cho cha luôn được bình an trong Ngài.
Sống với Cộng đoàn lâu dài,
Yêu thương, Hiệp nhất tương lai mọi bề.
Nguyện xin Thánh cả Phero,
Trao ban ơn phúc mọi bề êm trôi. ■

Phan Van An

*Mừng Ngân Khánh
Linh mục Cha Phêrô
Nguyễn Hùng Cường
(June 13/1998- June13/2023)*

Từ biệt vinh hoa thuộc thế gian,
Dâng mình cho Chúa, lo tu thân.
Ngày ngày no thỏa tình yêu Chúa,
Mãi mãi khao khát được mọi phần.
Tu luyện triền miên chẳng mỏi mệt,
Nguyện cầu liên tiếp không nghỉ nan.
Cuộc đời Linh mục hăm lăm tuổi,
Quá bội Hồng Ân giữa thế trần. ■

Phan-Văn-An

Bàn Về Chữ Tình Chữ Nghĩa Trong Đời Sống Hôn Nhân Gia Đình

Kí-tô Hữu

Aug. Trần Cao Khải
Phan văn An sưu tầm

WHD (06.01.2023) – Trong cuộc sống đời thường, chúng ta dễ dàng nghe nhiều đôi vợ chồng than thở rằng bây giờ họ sống với nhau vì nghĩa hơn là vì tình. Chữ “tình” đối với họ không còn ý nghĩa gì nữa, mà trái lại cuộc sống hôn nhân với họ giờ chỉ còn có chút “nghĩa” nào đó mà thôi. Chữ “Nghĩa” được coi là một sự ràng buộc bất đắc dĩ, như ta thường nói “Bỏ thì thương, vương thì tội!” Hôn nhân giờ đây chỉ là gánh nặng cho đôi bạn. Như người xưa từng nói “Gái có chồng như gông đeo cổ / Trai có vợ như rợ buộc chân”... Đối với những ai ở trong hoàn cảnh này thì hôn nhân quả thực là một gánh nặng đau đớn, một sự nhàm chán nặng nề và một sự ràng buộc ray rứt... đến nỗi có người đã nhận định: “Người ta mơ mộng khi yêu nhau và thức tỉnh khi lấy nhau” (Poppée).

Theo các chuyên gia về hôn nhân gia đình thì một khi cuộc hôn nhân không còn trọn vẹn nghĩa vẹn tình nữa thì cho dù có sống với nhau nhiều năm tháng đi chăng nữa thì cũng sẽ đến ngày phải “tan đàn xẻ nghé”. Tình trạng ly hôn ngày nay được nói đến rất nhiều, chẳng hạn đối với đôi vợ chồng trẻ thì người ta gọi đó là “Ly hôn xanh”, còn đối với các cặp trung niên hay lão niên thì đó là “Ly hôn xám”. Như một nhà thơ đã mô tả ngắn gọn như sau:

“Anh đi đường anh, tôi đường tôi,
Tình nghĩa đôi ta có thể thôi.
Đã quyết không mong xum họp mãi,
Bạn lòng chi nữa lúc chia phôi?” (Thơ Thế Lữ).

Được biết, theo thống kê hàng năm, số vụ ly hôn càng ngày càng tăng không kể tuổi tác, trình độ văn hóa, giai cấp giàu nghèo vv. Chuyện ly hôn không của riêng ai, nó trở nên phổ biến khiến cho cả xã hội phải lên tiếng báo động. Tác giả bài viết có tựa “Gia đình trẻ Việt ngày càng thiếu sự gắn bó và bền vững” trên trang thanhnien.vn ngày 26-9-2022 đã cho biết như sau:

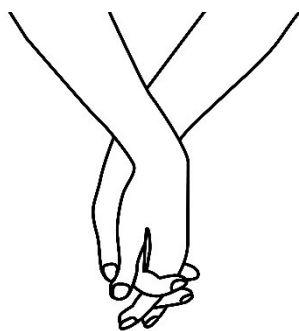
“Thống kê của Viện nghiên cứu Gia đình và Giới vào năm 2018, trung bình cả nước ta có trên 60.000 vụ ly hôn mỗi năm, chiếm tỷ lệ 30% tổng số cặp đôi. Điều này đồng nghĩa với việc cứ 10 cặp đôi kết hôn thì có đến 3 cặp ly hôn. Trong số các cặp đôi ly hôn, 70% số vụ thuộc về các gia đình trẻ trong độ tuổi từ 18-30, 60% ly hôn sau từ 1-5 năm chung sống, nhiều trường hợp chỉ kết hôn được vài tháng hoặc vài ngày.”

Tác giả bài báo cho biết tiếp: “Thống kê cũng cho thấy tỷ lệ ly hôn tập trung cao tại những thành phố lớn. Đơn cử tại TP.HCM, bình quân cứ 2,7 cặp kết hôn thì có 1 cặp ly hôn (chiếm hơn 35%). Độ tuổi ly hôn dưới 35 chiếm 30%. Trung bình mỗi tháng, TP.HCM có từ 80-100 vụ ly hôn tại mỗi quận, huyện.”

Riêng về các nguyên nhân gây ra các vụ ly hôn của các đôi vợ chồng, tác giả bài viết trên đã nêu

cụ thể: “Thực tế, thống kê của Viện nghiên cứu Gia đình và Giới cũng chỉ ra nhiều nguyên nhân khác nhau dẫn đến khủng hoảng hôn nhân. Trong đó, 27,7% là mâu thuẫn về lối sống, 25,9% đến từ ngoại tình, yếu tố kinh tế chiếm 13%, bạo lực gia đình chiếm 6,7%, sức khỏe chiếm 2,2% và sống xa nhau nhiều ngày chiếm 1,3%. Tất cả những khủng hoảng kể trên đều dẫn đến kết cục ly hôn khi không thể tìm được hướng giải quyết.”

Dù xuất phát từ nguyên nhân nào đi nữa thì việc hai vợ chồng quyết định ly hôn (hay ly thân) cũng nói lên một điều chính yếu này, đó là họ không còn tình còn nghĩa gì với nhau nữa, dù cho đời sống hôn nhân đã kéo dài cả mấy chục năm và nhiều trường hợp hai người đã có con đàn cháu đống! Một nhà xã hội học, cũng là chuyên gia tâm lý đã nhận định như sau: “Kẻ thù lớn nhất của hôn nhân chính là sự nhàm chán. Càng ở với nhau lâu mà hai bên không nỗ lực vun đắp thì sẽ nhàm chán thôi, mà nhàm chán thì tình yêu sẽ mất đi. Đây là tính tất yếu của mọi mối quan hệ. Tình cảm không phải là bất biến, tình cảm là một thứ có thể thay đổi. Nếu người ta không nuôi dưỡng, họ sẽ mất tình cảm ấy”.

Sau đây, qua bài viết này, tôi mạn phép đề cập chi tiết hơn đến chữ tình chữ nghĩa trong hôn nhân để từ đó khẳng định rằng hôn nhân sẽ không hạnh phúc và bền vững nếu chỉ có tình mà thiếu nghĩa, hoặc chỉ có nghĩa mà vắng tình. Vì rằng cả hai yếu tố tình và nghĩa sẽ được coi như chất keo sơn giúp gắn chặt hôn nhân như bóng với hình.

1.- Chữ TÌNH trong đời sống hôn nhân

2.- Chữ NGHĨA trong đời sống hôn nhân

3.- Hôn nhân sẽ ra sao nếu thiếu Tình và thiếu Nghĩa

3.1. Hôn nhân thiếu Tình thì hôn nhân nhàm chán

3.2. Hôn nhân thiếu Nghĩa thì hôn nhân chết yếu

4. Tình và Nghĩa: chất keo gắn chặt hôn nhân

1.- Chữ TÌNH trong đời sống hôn nhân

Trước hết, chúng ta bàn đến chữ Tình trong đời sống hôn nhân. Một danh nhân đã nói: “Không có tình thì không có gia đình” (Lord Byron). Điều đó rất chính xác, nó cho thấy vai trò cực kỳ quan trọng và thiết yếu của tình yêu trong đời sống lứa đôi.

Thánh Au-gus-ti-nô đã từng nói “Cứ yêu đi, rồi muốn làm gì thì làm” (Ama et fac quod vis). Ngạn ngữ La-tinh có câu “Tình yêu chiến thắng tất cả” (Amor vincit omnia). Điều đó chứng tỏ là tình yêu là yếu tố hàng đầu, quyết định hạnh phúc vợ chồng và sự bền vững của đời sống hôn nhân. Bởi vậy khi trao nhẫn cưới cho nhau trong lúc cử hành Bí tích Hôn phối, đôi bạn đã khẳng định như sau: “Anh/em ..., nhận chiếc nhẫn này để làm bằng chứng tình yêu và lòng chung thủy của anh/em. Nhân danh Cha, và Con, và Thánh Thần.”

Một khi tình yêu và lòng chung thủy đã được xác tín và tuyên bố công khai như vậy, thì từ lúc này đôi bạn phải trung thành với cam kết của mình dù cuộc đời có thay đổi thế nào đi nữa. Đức thánh Giáo hoàng Gio-an Phao-lô II trong Tông huấn những bổn phận gia đình Ki-tô hữu – Familiaris Consortio (FC) đã nhấn mạnh như sau: “Đối với đôi bạn Kitô hữu, ơn bí tích là một ơn gọi và đồng thời cũng là một lệnh truyền phải

trung thành mãi mãi, bất chấp các thử thách và khó khăn với một lòng quảng đại tuân theo ý Chúa: ‘Điều Thiên Chúa đã phối hợp thì người ta không được phân ly’ (Mt 19,6)” (FC số 20).

Cũng trong Tông huấn này, Đức thánh Giáo hoàng Gio-an Phao-lô nhấn nhủ tiếp: “Chỉ có một tinh thần hi sinh cao cả mới giúp gìn giữ được và kiện toàn được sự hiệp thông trong gia đình. Thực vậy, sự hiệp thông này đòi hỏi mọi người và mỗi người biết quảng đại và mau mắn mở lòng ra để thông cảm, bao dung, tha thứ cho nhau và hòa giải với nhau. Không gia đình nào mà không biết rằng sự ích kỷ, những bất hòa, những căng thẳng, những xung đột đã làm hại cho sự hiệp thông gia đình biết chừng nào, và đôi khi còn có thể làm tiêu tan sự hiệp thông ấy: chính từ đó mà phát xuất muôn hình thức chia rẽ khác nhau trong đời sống gia đình” (FC số 21).

Riêng thánh Phao-lô, ngài đã có những lời khuyên thiết thực sau:

“Anh em là những người được Thiên Chúa tuyển lựa, hiền thánh và yêu thương. Vì thế anh em hãy có lòng thương cảm, nhân hậu, khiêm nhu, hiền hòa và nhẫn nại. Hãy chịu đựng và tha thứ cho nhau, nếu trong anh em người này có điều gì phải trách móc người kia. Chúa đã tha thứ cho anh em, thì anh em cũng vậy, anh em phải tha thứ cho nhau” (Cl 3, 12-13);

“Người làm vợ hãy phục tùng chồng, như thế mới xứng đáng là người thuộc về Chúa. Người làm chồng hãy yêu thương chứ đừng cay nghiệt với vợ...” (Cl 3, 18-19).

“Vì lòng kính sợ Đức Ki-tô, anh em hãy tùng phục lẫn nhau. Người làm vợ hãy tùng phục chồng như tùng phục Chúa, vì chồng là đầu của vợ cũng như Đức Ki-tô là đầu của Hội thánh, chính Người là Đấng cứu chuộc Hội thánh, thân thể của Người. Và như Hội thánh tùng phục Đức Ki-tô thế nào,

thì vợ cũng phải tùng phục chồng trong mọi sự như vậy” (Eph 5, 21-33).

Một đặc điểm nổi bật trong hôn nhân Ki-tô hữu, đó là sự hy sinh vì người yêu và tình yêu vợ chồng dành cho nhau đôi theo tình yêu Thiên Chúa yêu nhân loại và tình yêu Đức Ki-tô dành cho Hội thánh. Chúng ta biết rằng, hy sinh có hai nghĩa, nghĩa thứ nhất là chết (ngừng mọi hoạt động của cơ thể), nghĩa thứ hai là chịu thiệt hại, mất mát quyền lợi về vật chất, tinh thần hoặc một bộ phận nào đó trên cơ thể nhằm một mục tiêu cao cả hoặc một lý tưởng tốt đẹp (Theo Wikipedia). Sự hy sinh trong tình yêu Ki-tô hữu luôn hàm chứa sự đau khổ, mất mát, thiệt thòi. Thực vậy, tình yêu trong hôn nhân đòi hỏi đôi bạn phải hy sinh hết mình vì bạn đời của mình và vì hạnh phúc gia đình. Đó là cách chứng minh tình yêu cụ thể nhất. Thánh nữ Tê-rê-xa Hài Đồng Giê-su đã nói: “Yêu là hy sinh, chưa hy sinh thì chưa gọi là yêu”. Hy sinh cũng là điều kiện để bảo tồn và gia tăng sự hiệp thông, hiệp nhất trong gia đình.

Người ta thường nói ví von rằng hoa hồng nào mà chẳng có gai. Cuộc tình nào mà chẳng có nước mắt và đau khổ. Hôn nhân đích thực không phải là thiên đàng của những mộng mơ viễn tưởng mà trái lại đó là một trường đào tạo, một cuộc chiến đấu cam go của những anh hùng. Như có người đã nói: “Hôn nhân không phải là luống hồng mà là bãi chiến trường” (Danh ngôn).

Thực vậy, khi bước vào đời sống hôn nhân gia đình là chúng ta chấp nhận đi vào con đường khổ giá, con đường mà Chúa Giêsu đã mời gọi mọi môn đệ cùng đi với Ngài. Tác giả D. Wahrheit trong cuốn sách tựa đề “Cẩm nang hạnh phúc gia đình Ki-tô” đã chia sẻ như sau: “Ngày thành hôn trước mặt Giáo hội, hai người nam nữ nên vợ nên chồng. Bí tích hôn phối đưa hai người lên đường, hé mở cho họ thấy sự thánh thiện mà tay trong tay họ cùng nhau đạt tới. Cuộc lễ long trọng trong nhà thờ mới chỉ là một khởi hành. Đức tin không là

một cây đũa thần để họ làm phép lạ. Họ chỉ biết rằng, con đường mà trên đó họ cùng nắm tay tiến bước với Chúa Kitô là một con đường hẹp. Con đường ấy được trải đầy những thập giá mà họ phải vác lấy từng ngày...”

Như vậy, nếu phải chiến đấu, phải nỗ lực để có được một tình yêu chân chính trong một cuộc hôn nhân bền vững, thì ta phải dõi theo những gì mà Chúa đã dạy. Ngài đã nói: “Không có tình thương lớn hơn tình thương của người hi sinh mạng sống mình cho bạn hữu” (Ga 15,13). Sự đau khổ và sự chết của Đức Ki-tô đã giải thích cho ta hiểu rằng vì yêu và vì hạnh phúc của chúng ta, Ngài đã hi sinh đến chết (x. Ga 10, 17; Pl 2, 8). Đó là một Tình Yêu đích thực, tình yêu có sức mạnh cứu chuộc, thăng hoa và biến đổi.

2.- Chữ NGHĨA trong đời sống hôn nhân

Có nhiều cách lý giải chữ “Nghĩa” trong đời sống hôn nhân gia đình. LM Giuse Đinh Lập Liễm trong bài giảng “Nghĩa tào khang” (cuốn Chia sẻ Lời Chúa trong thánh lễ Hôn phối) đã diễn giải như sau:

“Vợ chồng là nghĩa tào khang,
Chồng hòa vợ thuận nhà thường yên vui.”

“Nghĩa” là một trong năm đức tính cao quý của con người trong xã hội ta ngày xưa. Đó là: nhân, nghĩa, lễ, trí, tín. Ngược với chữ “lợi”, chữ nghĩa chỉ đức tính tốt, làm theo điều phải. Chữ nghĩa hàm chứa tính cách bất vụ lợi như “nghĩa cử”; tính cách trung thành và hy sinh như “nghĩa bộc;”, “nghĩa tử”; tính cách khí khái, hăng hái, dấn thân như “nghĩa khí”. Trong mạch văn “vợ chồng là nghĩa tào khang” mà vợ chồng là một định chế, thì chữ nghĩa là đức tính căn bản của vợ chồng, để được dùng định nghĩa cho hôn nhân. Nó là một trong 5 tương quan trong xã hội: Trung, hiếu, nghĩa, lễ, tín. Nó là một định chế trong 5 định chế: quân thần, phụ tử, phu phụ, huynh đệ, bằng hữu.

Chữ nghĩa ở đây bao hàm ý nghĩa của một định chế tốt, được xã hội công nhận.[2]

Trong đời sống hôn nhân gia đình, chữ Nghĩa luôn được nhắc đến song song với chữ Tình. Người ta thường nói “Tình-nghĩa vợ chồng” là vậy. Nhà văn Hoàng Hữu Các trong bài viết “Giá trị của chữ tình, chữ nghĩa” trên trang Gia đình và Xã hội ngày 28-6-2011 đã nhận xét như sau:

“Người ta yêu nhau vì tình và sống với nhau lâu dài vì nghĩa. Chính các gia đình Việt Nam đã chứng minh điều đó. Các thế hệ cha ông chúng ta lấy vợ không có tình yêu, thậm chí còn không được tìm hiểu. Chẳng hạn:

“Nhà mình do má tìm cho
Nết ăn nết ở cũng do má tìm.”

Vậy mà họ sống với nhau êm thấm cả đời, sinh con đàn cháu đống. Bây giờ yêu nhau hoàn toàn tự do, tìm hiểu rất kỹ, thậm chí còn sống thử trước khi cưới, vậy mà tỷ lệ ly hôn ngày càng tăng và nạn bạo lực gia đình đã đến mức phải báo động. Liên tiếp có những vụ án đau lòng, chồng giết vợ, vợ thiêu sống chồng và nhiều nơi đã phải xây nhà tạm lánh cho những bà vợ trốn khỏi những trận đòn của những kẻ vũ phu.

Tình yêu mặn nồng mấy rồi cũng nhạt dần qua năm tháng, nhưng thời gian cũng có thể làm cho nghĩa vợ chồng ngày một mặn mà hơn. Cái nghĩa được hình thành và củng cố tấm lòng vợ chồng dành cho nhau. Cùng chung sức vượt qua khó khăn xây dựng vun vén tổ ấm gia đình, bát cháo chén thuốc khi đau ốm, sự quan tâm chu đáo trong những việc nhỏ nhất như cái ăn, cái mặc, tất cả làm nên nghĩa vợ chồng và thành điểm tựa của nhau trong suốt cuộc đời. Có khi chỉ vì yêu một cái lúm đồng tiền mà người đàn ông cưới hẳn cả một cô gái. Nhưng khi nếp nhăn hằn sâu trên gương mặt thì cái lúm đồng tiền không còn nữa mà chỉ còn cái nghĩa ở đời với nhau. Nghĩa vợ chồng được hình thành từ rất nhiều bao dung,

nhiều tha thứ, nhiều chấp nhận. Nếu cứ đòi hỏi nhau nhiều quá, soi nhau nhiều quá mà không biết chấp nhận cá tính của nhau thì không hình thành được nghĩa vợ chồng và như thế thì những năm tháng sống chung sẽ là tù ngục; tờ hôn thú sẽ là bản án chung thân.

Người ta yêu nhau một thời và sống chung với nhau một đời. Khi chữ tình nhẹ dần thì chữ nghĩa nặng hơn, đó là nền móng của gia đình, nền móng này phải được xây dựng từ trong văn hóa sống.”[3]

Chúng ta biết rằng, khởi đầu của hôn nhân luôn là một tình yêu nồng ấm mà đôi bạn tự nguyện trao ban cho nhau. Tình yêu ấy nó như một hạt giống cần được nuôi dưỡng thường xuyên như một cái cây cần đất, nước, khí và ánh sáng thì mới mong phát triển và sống lâu bền được. Vai trò của Nghĩa chính là yếu tố cần thiết để nuôi dưỡng tình yêu. Như người ta thường nói: “Hôn nhân chia nửa quyền lợi và gập đôi nghĩa vụ” (Arthur Schopenhauer). Và “Trong hôn nhân, gặp nhau là bước đầu, sống chung với nhau là bước kế tiếp, làm việc chung với nhau mới làm nên một gia đình êm ấm ” (James Thurber).

Cái nghĩa vụ mà câu nói trên đề cập chính là chữ “Nghĩa” mà chúng ta đang bàn. Nghĩa chính là sợi dây ràng buộc đôi bạn trong một cuộc sống chung, chịu trách nhiệm chung và cùng chia sẻ định mệnh chung. Ông bà ta thì nói ngắn gọn: “Trong gia đình có Kề xay lúa, có người bồng em”, hoặc “Đàn ông xây nhà, đàn bà xây tổ ấm”, hay “Vợ chồng như đĩa có đôi”. Không ai có thể là “người khách lạ” trong gia đình của mình được. Cái nghĩa-vợ-chồng nó thúc đẩy chúng ta chung lưng đấu cật, đồng lao cộng khổ vì hạnh phúc của hôn nhân và để gia đình được êm ấm lâu dài.

Trong bài giảng hôn phối có tựa “Chung lưng đấu cật”, LM Đình Lập Liễm (sách đã dẫn) đã chia sẻ như sau:

“Thành ngữ chung lưng đấu cật có nghĩa là cùng góp sức và dựa vào nhau trước khó khăn chung. Muốn xây dựng được một mái ấm gia đình, vợ chồng luôn phải chung sức chung lòng, kề vai sát cánh mới mong đi đến thành công. Có câu thơ sau:

Em về cật rạ đánh tranh,
Chẻ tre, chẻ lạt cho anh lợp nhà.
Sớm khuya hòa thuận đôi ta,
Hơn ai gác tía, lầu hoa một mình.

Mái ấm gia đình luôn được xây dựng do công lao của vợ chồng, không riêng của ai. Mỗi người xây đắp một phương diện. Phải biết vun xới cho gia đình, vì “của chồng công vợ” mà, đừng sống như chỉ có một mình mà hãy thực hiện lời dạy trong Thánh Kinh: “Tôi muốn trở nên mọi sự cho mọi người”, ít ra hãy thực hiện điều ấy cho người bạn đời.”[4]

Như vậy, ta thấy rằng cái Nghĩa trong đời sống hôn nhân gia đình chính là việc đôi bạn quan tâm đến nhau, thực hiện một cách tích cực và đầy đủ những đòi hỏi thuộc chức năng vai trò từng người trong đời sống chung vợ chồng. Người ta gọi đó là tình yêu trách nhiệm.

Ông bà ta thường nói lập gia đình, kết hôn, lấy vợ lấy chồng là đi “gánh vác”. Điều đó có nghĩa là khi bước vào đời sống hôn nhân, đôi bạn trở nên hai người bạn đời, bạn đường của nhau, cùng liên kết trong một cuộc sống, cùng chia sẻ một số phận và đồng trách nhiệm với nhau về mọi vấn đề trong gia đình. Tinh thần trách nhiệm đòi hỏi cả hai người phải nỗ lực hy sinh cái “Tôi” để lo cho cái “Chúng ta”. Khi kết hôn đôi bạn phải hy sinh những lợi ích riêng tư cá nhân để chu toàn bốn phận làm vợ làm chồng, bốn phận làm cha làm mẹ trong gia đình. Tinh thần trách nhiệm trong hôn nhân nhắc chúng ta đến hai việc, đó là sự quan tâm chăm sóc giữa hai bạn đời với nhau, hai là sự cộng tác tích cực của hai vợ chồng trong việc thực hiện bốn phận gia đình.

Sự chăm sóc và quan tâm đến nhau. Đây là dấu chỉ về một tình yêu đích thực, trưởng thành và tinh tế, như có người đã nói: “Ai thích hoa thì tìm cách ngắt hoa. Nhưng người yêu hoa thì tìm cách chăm sóc hoa”. Bản thân vợ chồng phải được chăm sóc, vun xới từng giờ, từng phút, từ chuyện nhỏ đến chuyện lớn, những lúc vui sướng cũng như lúc gian nan. Sự chăm sóc đôi khi đơn giản, nhỏ bé nhưng lại có vai trò to lớn trong cuộc sống vợ chồng. Sự quan tâm không chỉ thể hiện bằng lời nói mà còn qua những cử chỉ, hành động thiết thực, cụ thể. Chẳng hạn, hãy thường xuyên nói chuyện với nhau, lắng nghe nhau tâm sự, khen ngợi nhau khi cần thiết, chia vui sẻ buồn với nhau, nghĩ đến nhau những dịp đặc biệt như sinh nhật, bổn mạng, ngày kết hôn... Quả thực, sự quan tâm đến nhau được coi như chất keo giúp gắn kết hai bạn đời bền chặt mãi mãi.

Đồng cam cộng khổ, cùng chia sẻ trách nhiệm chung trong gia đình. Ngày nay, nhiều bạn trẻ tỏ ra thất vọng rất lớn về bạn đời của mình chỉ vì người ấy không quan tâm đến những việc chung của gia đình. Nhiều bà vợ than phiền các ông chồng lười biếng và ý lại vào sự đảm đang của vợ mà bỏ bê việc gia đình. Điều đó khiến người vợ mệt mỏi và thất vọng vì gia đình là của chung, hôn nhân là do hai người cùng kiến tạo và niềm hạnh phúc là do hai người cùng chia sẻ. Trên thực tế, ta thường nghe vợ than chồng mê game mà bỏ bê gia đình. Trong khi ấy, chồng phàn nàn vợ ghiền mạng xã hội hơn là chồng con. Điều đó dễ dẫn đến cảnh xào xáo bất an trong gia đình.

Trong cuốn “Những quy tắc trong đời sống vợ chồng”, tác giả đã đưa ra 3 cái “cùng” đối với đôi vợ chồng, đó là: Cùng nhau làm việc nhà, cùng nhau chăm sóc con cái, cùng nhau quyết định mọi việc trong gia đình. Tác giả đã phân tích như sau:

“Thật sai lầm khi người vợ ôm đồm hết mọi thứ và để người chồng đi làm về ‘ngồi chơi xơi nước’. Thứ nhất, vợ tập cho chồng thói quen ý lại, lười biếng và thiếu trách nhiệm. Thứ hai, vợ đang

tự biến mình thành người giúp việc trong nhà, chứ không còn là vợ. Cuối cùng về lâu dài, việc này ảnh hưởng không nhỏ đến tình cảm của vợ chồng đôi bạn. Hôn nhân là sự hợp tác, chia sẻ, và mọi trách nhiệm đều phải được phân công với nhau.

Ngoài ra, là vợ chồng, đôi bạn nên trao đổi, thống nhất với nhau để đưa ra quyết định cho mọi việc dù lớn hay nhỏ trong gia đình. Có nhiều gia đình phần lớn mọi việc do chồng hay do vợ quyết định, người còn lại chỉ biết lắng nghe theo và ít khi tham gia ý kiến. Đó không phải là biểu hiện của một cuộc hôn nhân hạnh phúc. Nó thể hiện sự thiếu cân bằng về trọng lượng lời nói, vị thế của nhau trong hôn nhân. Để hôn nhân bền vững và hạnh phúc, một nguyên tắc cần tuân thủ nghiêm ngặt, đó là mọi việc quan trọng trong gia đình, cả hai vợ chồng đều phải bàn bạc, nêu ra ý kiến của mình để có quyết định thống nhất.”[5]

Có thể khẳng định điều này là sự thành công và bền vững của một cuộc hôn nhân không phải do tài năng của đôi bạn mà chính là do sự đồng tâm hiệp lực của cả hai người trong gia đình. Đó là biểu hiện cách sống thực sự có tình có nghĩa với nhau của đôi bạn đời.

3.- Hôn nhân sẽ ra sao nếu thiếu Tình và thiếu Nghĩa

Một danh nhân đã nói: “Hôn nhân là một công trình mà đôi bạn phải kiến tạo suốt đời (André Maurois). Công trình hôn nhân mà đôi bạn cam kết dần thân thực hiện không giống các công trình vật chất khác của con người, trái lại đó là một ơn gọi và sứ mệnh được trao ban từ chính Thiên Chúa. Như Đức thánh Giáo hoàng Gio-an Phao-lô đã nói trong Tông huấn Gia đình Ki-tô hữu như sau: “Thiên Chúa đã tạo dựng con người theo hình ảnh Người, giống như họa ảnh của Người (x.St 1-26-27). Khi vì yêu mà kêu gọi con người bước vào cuộc sống, Người cũng mời gọi họ sống cho tình yêu. Thiên Chúa là Tình Yêu (x.1Ga 4,8) và nơi chính mình Người, Người cũng đang sống

mâu nhiệm hiệp thông yêu thương giữa các ngôi vị. Khi tạo dựng nhân tính của người nam và người nữ theo hình ảnh Người và liên li bảo toàn cho nhân tính ấy được hiện hữu, Thiên Chúa ghi khắc vào đó ơn gọi cũng như khả năng và trách nhiệm tương ứng, mời gọi con người sống yêu thương và hiệp thông (x.HC MV 12). Tình yêu là ơn gọi căn bản và bẩm sinh của mọi người.” (FC, số 11)

Vậy có thể nói hôn nhân là công trình của tình yêu và trách nhiệm. Nhưng một khi hôn nhân không còn tình yêu và không duy trì trách nhiệm nữa thì hôn nhân sẽ sụp đổ. Lúc mới kết hôn, có thể đôi bạn nghĩ rằng tiền bạc, danh vọng, sắc đẹp, chức tước địa vị xã hội, bằng cấp... sẽ đem lại hạnh phúc và êm ấm cho gia đình, nhưng khi đã về sống với nhau rồi lúc đó cả hai đều vỡ mộng. Chúng ta quên một điều quan trọng này là điều làm nên một gia đình hạnh phúc, đó chính là sự nồng ấm của tình yêu và sự gắn kết bền chặt của nghĩa vụ. Nói cách khác, nếu hôn nhân không còn nghĩa, không còn tình gì nữa thì đó là một cuộc sống buồn chán và đáng thất vọng.

3.1. Hôn nhân thiếu Tình thì hôn nhân nhàm chán

Có thể nói trên thực tế để nhận ra một cuộc hôn nhân không còn tình yêu không phải là chuyện khó khăn lắm. Bởi vì khi hai vợ chồng lạnh nhạt trong tình yêu thì hôn nhân không còn là thiên đàng nữa, mà trái lại là “con đường dẫn đưa tới hỏa ngục” (Balzac). Nói cách khác, lúc đó hôn nhân không còn là cảnh “một túp lều tranh, hai trái tim vàng” nữa, mà là một “thảm họa” mà cả hai bạn đều sợ hãi và muốn thoát khỏi.

Nét tiêu biểu nổi bật nhất mà ta có thể đề cập tới liên quan cuộc hôn nhân không còn tình yêu, đó là sự nhàm chán vô vị. Nếu khi mới lấy nhau, đôi bạn luôn cảm thấy đời sống vợ chồng thật là vui vẻ, phấn khởi và ấm cúng, thì có thể chỉ sau một thời gian chung sống, vì lý do nào đó, họ rơi vào tình trạng bi quan, chán nản, thất vọng. Thực

tế này xuất phát từ nguyên nhân tình yêu giữa hai người đã phai nhạt, cạn kiệt, thậm chí có khi còn tiêu tan hẳn. Dần dần cuộc sống chung trở nên nhàm chán, vô vị và đôi bạn cảm thấy cuộc sống hôn nhân chỉ còn là gánh nặng cho nhau mà thôi.

Nhà thơ Lord Byron đã nói “Không có tình, không có gia đình”, điều đó có nghĩa là đời sống hôn nhân gia đình chỉ thực sự sống động và có ý nghĩa khi đôi vợ chồng giữ được ngọn lửa yêu thương luôn nồng cháy. Tuy nhiên một khi hôn nhân không còn chút gì hương vị nồng ấm của tình yêu nữa thì quả thực đời sống vợ chồng lúc đó thật là vô vị và nhàm chán!

Thực trạng kế tiếp của cuộc hôn nhân vắng tình yêu, đó là sự gặm nhấm của căn bệnh vô cảm, lạnh lùng giữa đôi bạn. Khi không còn tình yêu nữa, vợ chồng sẽ dễ dàng đối xử với nhau một cách vô tâm, lạnh lùng, cứng cỏi. Họ ở cạnh nhau, sống bên nhau nhưng như là những người khách lạ. Lúc này, căn bệnh vô cảm sẽ âm thầm hủy hoại mối quan hệ vợ chồng của đôi bạn. Người ta thường nói “Đồng sàng dị mộng”, ngay cả khi vợ chồng ngủ cùng giường, ăn cùng bàn, ở cùng nhà... nhưng tuyệt nhiên do thiếu tình yêu nên họ không còn hiện diện với nhau nữa, giữa họ dường như có một khoảng cách xa vời vợi!

Hiện nay, người ta nhận thấy rằng trong nhiều gia đình, vô cảm đã trở thành một thứ bệnh nguy hại với mức độ tàn phá kinh khủng. Nó không chỉ tấn công vào da thịt của con người nhưng là một thứ siêu vi gây tổn thương chính con tim con người. Có người đã khẳng định rằng “Vô cảm là mồ chôn của tình yêu con người”. Nhà tâm lý hiện sinh nổi tiếng nhất của Hoa Kỳ Rollo May cũng đã nói: “Hận thù không phải là thứ đối lập với tình yêu mà đó là sự vô cảm”. Đại văn hào Nga Maksim Gorky cũng nói: “Nơi lạnh nhất không phải là Bắc Cực mà là nơi thiếu vắng tình thương”. Nếu căn bệnh vô cảm trở nên nặng nề và kéo dài thì đó là dấu hiệu của một cuộc khủng hoảng trầm trọng trong mối quan hệ vợ chồng. Cuối cùng, điều

gì đến sẽ phải đến, đó là viễn ảnh một cuộc chia tay không thể cứu vãn được.

Ngoài ra, hôn nhân thiếu tình yêu sẽ trở thành gánh nặng cho đôi bạn.

Vợ chồng sống với nhau muốn hạnh phúc lâu dài thì phải vừa có tình vừa có nghĩa. Nhưng một khi tình mất đi thì chỉ còn lại nghĩa. Nhằm tránh những đổ vỡ có thể nặng nề hơn, nhiều đôi bạn đành chọn cách sống chấp nhận thi hành nghĩa vụ vợ chồng một cách tối thiểu và miễn cưỡng. Lúc yêu nhau thì họ quyến luyến nhau, quan tâm chăm sóc nhau, họ tỏ ra cần nhau và muốn nương tựa vào nhau. Nhưng khi tình đã hết thì đời sống vợ chồng chỉ còn là gánh nặng mà đôi bạn cố gắng từng ngày chịu đựng cho xong bốn phận. Chúng ta biết rằng, hạnh phúc thực sự được xây dựng trên tình thương và sự hiểu biết nên ở đâu có hiểu, có thương và có sự chia sẻ thì ở đó có hạnh phúc. Nếu trong đời sống hôn nhân thiếu tình thương, thiếu tôn trọng, thiếu sự chia sẻ và đồng cảm, chắc chắn sẽ không hạnh phúc. Bằng chứng là rất nhiều cuộc hôn nhân phải đổ vỡ hay ít là phải bó buộc chịu đựng lẫn nhau.

Trong bài viết có tựa đề “Khi hôn nhân không có tình yêu”, tác giả đã đề cập đến hiện tượng sống tách biệt nhau giữa hai vợ chồng. Bài báo viết: “Đó là khi hai bạn đời không chung sống với nhau như vợ chồng. Cả hai có cuộc sống riêng và đều hài lòng với kiểu tồn tại đó. Thay vào đó, vợ hay chồng sẽ chọn cách làm mọi thứ mình thích mà không cần tham khảo ý kiến với bạn đời. Trong một cuộc hôn nhân không có tình yêu, cả hai không thể hiểu nhau và không sẵn lòng kề vai sát cánh bên nhau. Khi kết hôn, vợ/chồng không chỉ là bạn đời mà còn là người tư vấn cho các quyết định quan trọng. Do vậy, nếu đôi bạn không muốn hỏi bạn đời ý kiến khi đưa ra những kế hoạch, quyết định thì rõ ràng cuộc hôn nhân của họ là không có tình yêu.”[6]

Tóm lại, một cuộc hôn nhân không-tình-yêu thì nhạt nhẽo, không có kết nối của tình thương

vợ chồng, thì chắc chắn sẽ ảnh hưởng không ít tới con cái và bầu khí gia đình. Khi con cái chứng kiến cảnh cha mẹ không hạnh phúc, không đầm ấm, không hòa thuận thì chúng sẽ cảm thấy thiếu thốn tình thương và sự bình an. Một đứa trẻ sẽ sống ra sao, sẽ học hành thế nào, sẽ nhìn cuộc đời cách nào nếu nó sống trong một gia đình cha mẹ luôn xung khắc, chửi bới đánh đập nhau, nếu chúng thường xuyên chứng kiến cảnh “cơm chẳng lành, canh chẳng ngọt” của cha mẹ chúng, nếu chúng không được hưởng sự ấm áp hạnh phúc từ chính tình thương của cha mẹ dành cho nhau... Nhiều đứa trẻ đã bỏ nhà ra đi chỉ vì chúng không còn tìm thấy trong gia đình một niềm vui hay an ủi nào nữa.

3.2. Hôn nhân thiếu Nghĩa thì hôn nhân chết yếu

Có thể nói hôn nhân thiếu Nghĩa thì hôn nhân đó khó tồn tại lâu dài được. Vì rằng do tính chất nhất thời nên đời sống tình cảm và những cảm xúc cháy bỏng trong tình yêu ban đầu thường sẽ thay đổi theo thời gian, theo không gian, theo hoàn cảnh và tâm trạng con người. Trong khi đó tình yêu đích thực thì hệ tại ở mức độ gắn bó, hợp tác giữa hai người, trở thành một sức mạnh kỳ diệu nâng đỡ con người hoàn thành vai trò và nhiệm vụ vợ chồng trong gia đình.

Một tác giả đã đề cập chữ “Nghĩa”, tức là vấn đề hôn-nhân-trách-nhiệm, như sau: “Trách nhiệm của vợ chồng trong cuộc sống gia đình là chăm sóc nhau, cùng có trách nhiệm trong nuôi dạy con cái, làm việc nhà, đóng góp tài chính gia đình. Có thể nói, yếu tố khởi đầu tạo nên gia đình chính là hôn nhân. Từ quan hệ hôn nhân tạo nên các mối quan hệ khác. Trong đó, hôn nhân là yếu tố nền tảng tạo sự bền vững của gia đình. Để duy trì được cuộc hôn nhân bền vững, mỗi người khi làm vợ, làm chồng không chỉ giữ gìn và thấp lửa tình yêu, chia sẻ niềm vui, nỗi buồn mà còn có trách nhiệm, bốn phận với nhau và với chính cuộc sống mà cả hai cùng tạo dựng. Nghĩa vụ, trách nhiệm đó được thể hiện qua việc vợ chồng cùng chăm sóc nhau, cùng có trách

nhệm trong nuôi dạy con cái, làm việc nhà và đóng góp tài chính.”[7]

Ngày nay, khá nhiều đôi bạn coi trọng chữ Tình mà bỏ qua chữ Nghĩa. Chính vì lẽ đó mà tuổi thọ của đời sống hôn nhân của họ xem ra quá ngắn. Nếu xét về mặt tình cảm ta nói đến hôn nhân-vô-cảm, thì ở đây ta liên tưởng tới hôn nhân-vô-trách-nhiệm, nghĩa là đôi vợ chồng không tích cực chu toàn nghĩa vụ với nhau và với gia đình. Dân gian có câu “Vợ chồng như đũa có đôi”, có nghĩa đôi bạn là một nửa của nhau ($0,5 + 0,5 = 1$), một cặp với nhau và họ cam kết đồng hành với nhau trọn đời. Vậy thì không có lý gì mà họ lại sao nhãng, lơ là việc hợp tác với nhau trong mọi công việc trong gia đình. Đây là một sai lầm lớn mà nhiều bạn mắc phải.

Chúng ta nên nhớ rằng đôi bạn nào biết chia sẻ, gánh vác trách nhiệm chung với nhau trong gia đình thì sẽ biến gia đình ấy luôn là một tổ ấm lý tưởng. Thực tế cho thấy, nhiều bạn trẻ sau một thời gian ngắn kết hôn tỏ ra khá thất vọng vì vợ hay chồng không biết chia sẻ trách nhiệm chung gia đình. Người ta lấy lý do bận công việc làm ăn, bận giao tiếp ngoài xã hội nên không còn sức lực, thời gian lo việc nhà nữa. Thông thường thì người vợ phải gánh hết những nhiệm vụ trong gia đình, với danh nghĩa là “nội tướng”. Điều đó xét ra thiệt thòi cho nữ giới. Ông bà ta thường nói, “Đàn ông xây nhà, đàn bà xây tổ ấm”. Điều đó không có nghĩa là trong gia đình có một sự phân công một cách cứng nhắc, cố định, mà đây chỉ hiểu là ai cũng có nhiệm vụ xây dựng, gánh vác việc chung trong gia đình, theo kiểu “Kẻ thì xay lúa, người thì bồng em”. Vợ chồng vì thế hãy tạo điều kiện để có thể làm việc với nhau để chu toàn trách nhiệm chung.

Như trên ta đã nhắc câu nói sau: “Trong hôn nhân, gặp nhau là bước đầu, sống chung với nhau là bước kế tiếp, làm việc chung với nhau mới làm nên một gia đình êm ấm” (James Thurber). Trong gia đình dường như lúc nào cũng có nhiều vấn đề phải giải quyết và đối phó, nếu hai bạn cùng hiệp

lực, đồng tâm nhất trí nắm tay nhau thực hiện thì việc gì cũng xong. “Thuận vợ thuận chồng, tát bể Đông cũng cạn”. Sự thành công của hôn nhân không do tài năng của một người mà chính là do sự đồng tâm hiệp ý của cả hai người.

4. Tình và Nghĩa: chất keo gắn chặt hôn nhân

Như trên đã nói, một cuộc hôn nhân tốt đẹp, thành công, hạnh phúc thì không thể thiếu hai yếu tố Tình và Nghĩa được. Một cuộc hôn nhân trọn tình và vẹn-nghĩa được sánh ví như một bông hoa đẹp vì sắc màu tươi thắm và sự hấp dẫn của mùi hương nồng nàn. Cái tình cái nghĩa nó quyện vào nhau như bóng với hình. Có bài thơ của người xưa thể này:

Muốn cho yên cửa, yên nhà
Chẳng gì hơn ở thuận hòa cùng nhau.
Để ai đội nón qua đầu,
Sao không nghĩ trước, nghĩ sau cho tày.
Ái ân là nghĩa nặng thay!
Vợ chồng há phải một ngày dám quên.
Ở đời vô sự là tiên,
Mà điều êm đẹp hơn nơi cực cần.
Chót đà cùng chiếu cùng chăn,
Lẽ nào con nhện mấy lần vương tơ.
(Hồ Huyền Quy)

Một tác giả kinh nghiệm về đời sống hôn nhân gia đình đã nhận xét là trong hôn nhân luôn tồn tại chữ “Nghĩa” để người ta có thể níu chân nhau lại, giữ tay nhau thật chặt mà bước đi cùng nhau đến hết cuộc đời, bình lặng, an yên. Còn trong bài viết tựa “Tình và nghĩa: chất keo gắn chặt hôn nhân” trên trang tinmung.net, tác giả Trần Hữu Thuận đã bình luận như sau:

“Trong các ngôn ngữ mà tôi được biết, có lẽ không có từ ngữ nào nói đến sự tương quan giữa hai người yêu nhau và chung sống với nhau chứa đựng nhiều ý nghĩa cho bằng cụm từ Tình Nghĩa Vợ Chồng của tiếng Việt chúng ta.

Tình là tình-yêu-đôi-lúa; Nghĩa là nghĩa-vợ-chồng. Hai thứ tình và nghĩa trộn lẫn lại làm thành phân bón, làm thành lương thực nuôi sống cuộc sống hôn nhân. Hôn nhân giữa đôi thể và khách thể trong văn hoá Việt Nam chúng ta như thể khởi đầu bằng “Tình” và gắn bó bằng “Nghĩa”. Nàng Kiều khi phải bán mình chuộc cha biết “tình” nàng với chàng Kim giờ đây đã dứt, chỉ còn lại chút “nghĩa” cũng phải phụ phàng, nên đã nhờ cha nàng trả nghĩa:

Lạy thôi, nàng lại thưa chiêng,
Nhờ cha trả được nghĩa chàng cho xuôi.
(Nguyễn Du, Truyện Kiều)

Chút “Nghĩa” đó chính là nét đặc trưng trong nền văn hoá dân tộc chúng ta. Cha mẹ chúng ta thường khuyên bảo con cái: “Vợ chồng sống với nhau phải có tình có nghĩa”. Khi bình thường, an vui cũng như sầu khổ, vợ chồng sống với nhau bằng “Tình”. Khi một trong hai người bệnh hoạn tai ương, hoặc gây nên lầm lỗi, nếu tình yêu phai nhạt hoặc không còn nữa, vợ chồng vẫn sống bên nhau bằng “Nghĩa”. Nói cách khác, tình là phần việc của con tim, nghĩa là phần việc của lý trí. Con tim và lý trí đi chung với nhau để cuộc sống vợ chồng bền chặt. Cũng vì thế, mức độ ly dị ngày trước trong hôn nhân Việt Nam gần như không có. Người chồng có thể hời hợt khi gặp người vợ không như ý bằng cách chung chạ với người khác, vợ lẽ nàng hầu, nhưng vẫn không bỏ bê người vợ đang làm buồn lòng mình. Người vợ khi gặp phải chồng không ưng ý, vẫn sống chung trong một mái nhà, cho dầu nhiều khi không còn chung chăn chung gối, để gia đình không bị đổ vỡ, nhờ vào chút “Nghĩa Phu Thê”.

Chàng ơi phụ thiếp làm chi,
Thiếp là cơm nguội để khi đói lòng. (Ca dao)

Có thể nói nếu đôi bạn duy trì được mãi mối tình sâu nghĩa nặng thì điều đó sẽ luôn là một tiền đề cho một cuộc hôn nhân hạnh phúc bền lâu. Điều đó cũng khẳng định một thực tế đáng khen ngợi, đó là đôi bạn đã phát huy được đức tính chung thủy trong đời sống vợ chồng. Chữ “Nghĩa”

ngày nay cũng hiểu như là sự trung tín, trung thành (Loyalty) vậy.

LM Nguyễn Hữu Thy, trong cuốn “Những suy tư đúng đắn về Hôn nhân và Gia đình Công Giáo”, đã nêu lên ba yếu tố quan trọng nhất mà một cuộc sống hôn nhân Công Giáo cần phải có để bảo đảm được sự tồn tại và hạnh phúc của mình. Đó là tình yêu, sự chung thủy và phép lành của Thiên Chúa. Về sự chung thủy, tác giả viết như sau:

“Lời thề hứa hoàn toàn tự nguyện của hôn nhân là một cam kết bó buộc và bất khả tháo gỡ đối với các đôi vợ chồng. Tính chất đặc thù này của lời thề hứa hôn nhân hoàn toàn không phải là một gánh nặng bất khả kham, nhưng là một phương tiện hữu hiệu giúp cho các đôi vợ chồng rèn luyện và thăng tiến được chính con người mình cũng như bảo đảm cho cuộc sống hôn nhân của họ được bền vững trước các sóng gió cuộc đời. Chính nữ triết gia Hannah Arendt đã nhận định: Nếu không bị bó buộc phải thực thi các lời đã hứa, ta sẽ không khi nào duy trì được các căn tính của ta và bị giằng co xâu xé bởi đủ thứ mâu thuẫn...”

Ở đoạn kết thúc phần nói về sự chung thủy trong hôn nhân, tác giả nhấn mạnh như sau: “Sự chung thủy hôn nhân không chỉ giới hạn trong phạm vi sự chung thủy về tính dục, nhưng còn bao hàm trong hành động cụ thể của bản thân mỗi người nữa, đó là họ phải luôn công khai bày tỏ một cách dứt khoát: Tôi thuộc về vợ/ chồng tôi. Sự chung thủy hôn nhân đòi tôi phải thực sự tôn trọng vợ/ chồng tôi. Sự chung thủy hôn nhân đòi tôi phải quan tâm tới điều chính đáng mà vợ/ chồng tôi cần tới và mong ước. Sự chung thủy hôn nhân đòi hỏi phải luôn biết tận tâm an ủi và nâng đỡ người vợ/ chồng của mình. Sự chung thủy hôn nhân đòi hỏi phải luôn biết cầu nguyện cho nhau và biết tín thác cuộc sống lứa đôi của mình cho sự quan phòng đầy yêu thương và phép lành của Cha trên trời.” ■

Chân Phước Carlo Acutis, sáng ngời mẫu gương tuổi trẻ thời internet

Lê Thiên (sưu tầm & biên tập)

Người viết đã có lần giới thiệu đến quý độc giả Chân dung Chân phước Carlo Acutis. Gần đây, hình ảnh của vị Chân phước trẻ (15 tuổi) càng được người Công Giáo khắp thế giới biết đến và tôn kính đặc biệt. Chúng tôi không bỏ lỡ cơ hội này: một lần nữa giới thiệu vị Chân Phước trẻ đến bà con trong Cộng đoàn, nhất là giới trẻ của Ca đoàn và Thiếu Nhi Thánh thể.

Carlo Acutis ở ngoài sân chơi cùng bạn trẻ

Ngày 10 tháng 3 năm 2023, thánh tích của chân phước Carlo Acutis được đặt ở nhà nguyện của trường trung học Notre-Dame de Boulogne (Pháp), một trường tư C.G. có khoảng 1.400 học sinh. Nhân dịp này, giám mục Matthieu Rougé, giáo phận Nanterre cử hành thánh lễ tại giáo xứ Notre-Dame de Boulogne, gần trường trung học.

Trong buổi lễ mà hầu hết tham dự viên là các bạn trẻ; họ xúc động trong niềm vui trước thánh tích của một thiếu niên cùng tuổi.

Cậu Hippolyte, 15 tuổi, nói: “Carlo [Acutis] có thể là người ở ngoài sân chơi với chúng con,” Hippolyte được vinh dự cùng đi với 14 học sinh khác đến Assisi để nhận thánh tích của chân phước Carlo Acutis. Linh mục Roger Villegas của giáo xứ

Notre-Dame de Boulogne nêu trên là người có sáng kiến đưa thánh tích về giáo xứ.

Sau hai lần đề nghị triển lãm các phép lạ Thánh Thể của Carlo Acutis ở nhà thờ giáo xứ, lần này thông qua giám mục, linh mục chính thức xin đặt thánh tích của “tông đồ trên mạng” và đã được chấp nhận, mọi người hoan hỉ. Chung quanh thánh tích là dòng chữ Ex Corpore Caroli Acutis (đến từ thi thể của Carlo Acutis).

Trước thánh lễ, các bạn trẻ đã làm chứng về chuyến hành hương đến Assisi và tình bạn thiêng liêng của họ với chân phước trẻ.

Anh Pierre, 16 tuổi nói trước buổi họp: “Con cảm thấy Chúa, Đấng tạo dựng vũ trụ, đến và nói chuyện với con, một học sinh trung học bình thường. Từ đó, con cảm nhận một niềm vui rất lạ, rất mạnh.”

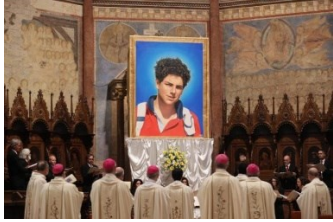
Tiếp theo là lời chứng của anh Vincent. Anh có một cảm xúc vô bờ khi quỳ trước mộ Carlo và hôn thánh tích của chân phước mà anh đã cầu nguyện từ nhiều năm nay.

Người trẻ mặc áo pullover... nối kết mạng internet

Hình ảnh Chân phước Carlo Acutis gần gũi với các học sinh vì Carlo cùng tuổi với các em. Ông Gabriel Dubois, hiệu trưởng trường trung học cho biết: “Trong lịch sử Giáo hội, tôi nghĩ Carlo là chân phước đầu tiên mặc áo pullover (áo có mũ dính liền với cổ áo). Carlo là người trẻ kết nối mạng. Carlo thuộc thế hệ này. Đó là căn tính tự nhiên.”

Carlo là người có lòng bác ái bao la dành cho người nghèo trong khu vực của anh và có đức tin mãnh liệt vào bí tích Thánh Thể. Carlo thường nói: “Thánh Thể là con đường đưa tôi lên Thiên Đàng!”

Tông đồ trên mạng internet

Thiên tài máy tính Carlo có năng khiếu của một bậc thầy về lãnh vực của thời đại tân tiến này. Acutis đã tự học viết “mã” khi còn học tiểu học, trước khi sử dụng kỹ năng của mình để tạo trang web cho các tổ chức Công giáo cũng như trang web liệt kê các phép lạ.

Sớm phát triển về mọi mặt, lúc 6 tuổi, Carlo tự học viết mã khi còn học tiểu học. Cậu hãnh diện mang huy hiệu “nhà khoa học máy tính khoa học” đi quanh nhà. Năm 9 tuổi, cậu viết lập trình điện tử từ sách báo ở thư viện Viện Bách khoa, dùng máy tính và web để truyền bá Phúc Âm.

Carlo dùng kỹ năng của mình để tạo trang web cho các tổ chức Công giáo. Carlo là chứng nhân sáng ngời sống đạo Tin Mừng trong suốt 15 năm sống của anh (1991-2006).

Trong bài giảng, Đức Giám mục Matthieu Rougé (người Pháp) nhấn mạnh, cuộc đời của Carlo Acutis thật ngắn ngủi, “dù còn rất trẻ nhưng trong thâm tâm, Carlo đã hiểu mọi thứ, đã đi sâu vào đức tin và kinh nghiệm của con người. Đó là lý do vì sao trong cuộc đời ngắn ngủi và rất tập trung của Carlo, chúng ta thấy một bản tóm tắt về những gì tất cả chúng ta được mời gọi trải nghiệm trong một cuộc đời lâu dài hơn”.

Một cuộc đời tiếp tục truyền cảm hứng cho nhiều bạn trẻ công giáo khắp thế giới, nhưng cũng là thách thức cho cả những người không tin vào Thiên Chúa.

Xuất thân không từ một gia đình giữ đạo

Cha Blaise Patier, linh mục tuyên úy của trường trung học Notre Dame de Boulogne (Pháp) giải thích: “Giống như nhiều học sinh trung học của chúng tôi, Carlo không xuất thân từ một gia đình giữ đạo. Vì vậy Carlo là chân phước gần gũi với họ. Carlo không phải là vị thánh hoàn hảo, không sống trong bầu khí hoàn hảo khi còn nhỏ. Nhưng Carlo thực sự đã có một cuộc gặp cá nhân với Chúa Giêsu và tôi nghĩ điều này nói lên rất nhiều điều cùng các học sinh.”

Theo Đức Thánh Cha Phanxicô, Chân phước Carlo Acutis (1991-2006), 15 tuổi, người Ý, là “chứng nhân của hạnh phúc đích thực”, người được chọn là một trong 13 nhân vật bốn mạng của Ngày Thế Giới Trẻ Lisbon (Bồ Đào Nha). Qua đời chỉ sau 72 giờ phát hiện ra bệnh bạch cầu, chân phước Carlo Acutis rất gắn bó với Thánh Phanxicô Assisi. Trước khi qua đời, Carlo đã xin an nghỉ trong thành phố Assisi của vị thánh này – Thánh Phanxicô thành Assisi.

Tấm gương tuyệt vời

Carlo Acutis sinh ngày 3 tháng 5 năm 1991 tại London, nước Anh, trong một gia đình gốc Ý. Sau khi anh chào đời, gia đình dọn về Milan, nước Ý. Tại đây, Carlo theo học trường các nữ tu Dòng Marcelline, sau đó là trường trung học của các Cha Dòng Tên.

Acutis làm việc trong giáo xứ Santa Maria Segreta ở Milan, quan tâm đến các vấn đề của những người xung quanh mình. Acutis có năng khiếu đặc biệt về máy tính, đã làm cho bạn bè, giáo viên hoặc kỹ sư của anh thán phục: anh mê lập trình máy tính, tạo trang web, dàn dựng phim. Anh thiết kế tạp chí cho trẻ em, làm thiện nguyện giúp người bệnh và người già, tổ chức các cuộc triển lãm về các chủ đề đức tin.

Đặc biệt anh đăng trên Internet 120 phép lạ Thánh Thể được chính thức công nhận ở Ý và ở những nơi khác.

Kể từ khi rước lễ lần đầu năm 7 tuổi, anh chưa bao giờ bỏ lễ hàng ngày. Anh nói: “Luôn được hiệp nhất với Chúa Giêsu là mục tiêu của đời con.” Và “tất cả khi sinh ra đều là bản gốc, nhưng nhiều người khi chết lại chết dưới dạng bản sao, con không muốn là bản sao”. Với anh, “rước lễ là xa lộ lên thiên đàng”.

Carlo nói: “Đức Mẹ Fatima là người phụ nữ duy nhất đời con.” Anh lần chuỗi Mân Côi hàng ngày và đi xưng tội mỗi tuần một lần.

Carlo đặc biệt kính mến Thánh Phanxicô và thành phố Assisi (Ý). Anh hay đến thành phố này mỗi mùa hè, nguyện vọng cuối cùng của anh là được chôn cất ở nơi này.

Tháng 9 năm 2006, anh bị mắc bệnh bạch cầu loại M3. Cho đến lúc đó, Carlo Acutis là một thiếu niên rắn rỏi khỏe mạnh. Anh bình thản đón nhận căn bệnh, thấy đây là dịp anh vâng theo ý Chúa. Và rồi, chưa đầy một tháng sau, ngày 12 tháng 10 năm 2006, người thiếu niên Ý qua đời ở tuổi 15 tại bệnh viện San Gerardo ở Monza (Ý) vì căn bệnh bạch cầu rất nặng. Carlo dâng nỗi đau, cái chết của mình cho Giáo hội, cho Giáo hoàng và cho giới trẻ.

Ngày 13 tháng 5 năm 2013, giáo phận Milan mở án phong chân phước cho Carlo Acutis.

Ngày 23 tháng 6 năm 2018, khi khai quật thi hài của Carlo, người ta thấy thi hài của Carlo còn nguyên vẹn.

Chân phước Carlo Acutis

Ngày 10 tháng 10 năm 2020, Carlo Acutis được Giáo Hội tôn phong bậc chân phước.

Khi chào mừng lễ phong chân phước của Carlo Acutis, Đức Phanxicô nhấn mạnh, “Chứng từ của Carlo cho giới trẻ ngày nay cho thấy, hạnh phúc thực sự được tìm thấy khi đặt Thiên Chúa lên hàng đầu và phục vụ Ngài nơi người anh em chúng ta, đặc biệt là những người thấp hèn.” Đức Phanxicô ám chỉ cách Carlo phục vụ người nghèo trong các bếp súp và những người lang thang trên đường phố. Từ năm 2006, ngôi mộ của Carlo Acutis được đặt ở nhà thờ Santa Maria Maggiore (Ý).

Tương cũng nên nhắc lại ở đây: Carlo Acutis là thiếu niên trẻ của thời đại chúng ta, mê Internet, trò chơi điện tử, thể thao nhưng trên hết là bí tích Thánh Thể. Còn trẻ, Carlo đã biết đặt Chúa Kitô lên hàng đầu và là trọng tâm đời của em.

Năm 2012, chỉ sáu năm sau khi qua đời, Carlo Acutis đã được tuyên dương là “Tôi tớ Chúa” và năm 2018 là “bậc đáng kính”.

Năm 2019, Carlo được Đức Phanxicô giới thiệu trong *Tông huấn Christus Vivit Chúa Kitô sống như một mẫu mực của các bạn trẻ*.

Ngày 10 tháng 10, năm 2020, Carlo Acutis được Giáo Hội tôn phong bậc chân phước.

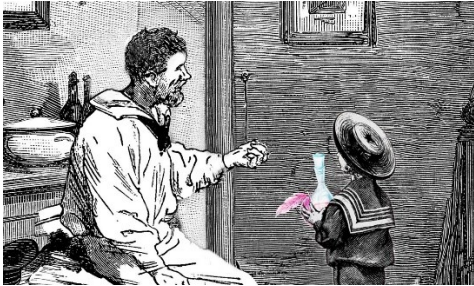
Trong những năm gần đây, “hiện tượng Acutis” ngày càng phát triển theo cấp số nhân.

Các trường học, giáo xứ, thánh đường vinh danh cuộc đời của chân phước Carlo Acutis và xem Carlo là mẫu mực thánh thiện để noi theo. Nhiều nơi còn nhận được thánh tích Acutis để giáo dân đến kính viếng. Nhờ đó lòng tôn kính Carlo của giới trẻ Ý ngày càng tăng thêm. ■

‘Xin lỗi, thưa ông, ông có bán Chúa không?’

Cậu bé và chiếc lọ ‘Nụ hôn của Chúa’

Lê Thiên sưu tâm

Ông có bán Chúa không?

Khi đối mặt với nghịch cảnh trong cuộc sống, mỗi người sẽ tìm đến những phương pháp khác nhau để giải quyết vấn đề của mình, và những người có đức tin thì sẽ phó thác mình cho đấng thiêng liêng, cầu xin sự thương xót của ngài. Nhưng liệu đức tin của chúng ta có thực sự vững vàng? Và liệu chúng ta có thực sự, bằng cả trái tim tin rằng Chúa luôn che chở chúng ta khỏi mọi tai ương?

Câu chuyện này kể về một cậu bé đi khắp các cửa hàng với hy vọng tìm được phương thuốc cứu chữa cho chú mình và hỏi: “Ông có bán Chúa không?”

Câu chuyện đưa chúng ta quay trở về khoảng đầu thế kỷ 20. Tại một thị trấn nhỏ, đầu đó ở miền Tây nước Mỹ, có một cậu bé 10 tuổi cầm một đồng xu trong tay tiến đến từng chủ cửa hàng dọc trên phố và hỏi: “Xin lỗi, thưa Ông. Ông có bán Chúa không?”

Nghĩ rằng cậu bé đang đùa cợt mình, các chủ cửa hàng đuổi cậu đi. Đây là phản ứng chung mà cậu bé nhận được suốt cả ngày. Tuy nhiên, cậu bé kiên quyết không bỏ cuộc. Suốt cả ngày, cậu bé đi ra đi vào các cửa hàng để tìm cơ hội mua một chút “Chúa” bằng đồng xu khiêm tốn của mình.

Ở cửa hàng thứ 69, lại “Xin lỗi! Thưa Ông, Ông có bán Chúa không?”

Khi màn đêm buông xuống, cậu bé ghé thăm một cửa hàng khác — đó là cửa hàng thứ sáu mươi chín — và lặp lại câu hỏi tương tự với người chủ cửa hàng tóc bạc: “Xin lỗi, thưa Ông. Ông có bán Chúa ở đây không?”

Người chủ cửa hàng cao niên nhìn cậu bé bằng ánh mắt hiền từ, nhẹ nhàng, mỉm cười và trả lời: “Con ơi, hãy nói cho ta biết, tại sao con lại muốn mua Chúa?”

Cuối cùng, cũng có người trả lời câu hỏi của cậu bé với lòng xót thương. Cậu bé cảm động, nước mắt lăn dài trên má. Cậu kể lại câu chuyện của mình cho người chủ cửa hàng.

Cái giá nụ hôn của Chúa: một xu

Cha mẹ của cậu bé qua đời khi cậu mới chập chững biết đi. Và cậu sống với người chú giàu tình thương của mình. Chú của cậu làm việc tại một công trường xây dựng. Thật không may, người chú đã bị thương khi làm việc và bất tỉnh. Các bác sĩ nói với cậu bé rằng chỉ có Chúa mới có thể cứu được chú cậu. Nghe vậy, cậu nghĩ Chúa có thể là một điều tuyệt vời và ngây thơ tin rằng: “Nếu mình mua một ít Chúa và cho chú ăn một miếng thì vết thương của chú sẽ lành.”

Ông chủ cửa hàng rưng rưng nước mắt khi nghe hoàn cảnh của cậu bé. “Cháu có bao nhiêu?”, ông âu yếm hỏi cậu bé.

“Một xu ạ,” cậu bé trả lời.

“Này cháu bé, một xu là vừa đủ cái giá của Chúa!” ông nói.

Cậu bé đặt đồng xu quý giá của mình vào tay người chủ cửa hàng, và người đàn ông cao niên nhanh chóng lấy chiếc lọ thần kỳ “Nụ hôn của Chúa” từ trên kệ. Ông đưa cái lọ cho cậu và nói: “Cầm lấy đi cậu bé! Khi chú của cháu uống lọ nước của ‘Chúa’ này, ông ấy sẽ ổn thôi.”

Cậu bé vô cùng hạnh phúc, ôm chặt “Chúa” trong tay và chạy đến bệnh viện nhanh nhất có thể. “Chú ơi, cháu đã mua lại ‘Chúa’ và chú sẽ sớm khỏe lại thôi,” cậu bé vui mừng hét lên với chú khi bước vào phòng bệnh.

Bệnh nhân bình phục và chi phí y tế: Chúa giúp

Ngày hôm sau, một nhóm nhân viên y tế đến bệnh viện để khám cho các bệnh nhân, trong đó có chú của cậu bé. Dưới sự chăm sóc và điều trị của họ, người chú dần dần bình phục. Tuy nhiên, khi người chú nhìn thấy các chi phí y tế được đánh dấu là “đã thanh toán” thì ông không thể tin được. Bệnh viện thông báo với ông rằng có một người đàn ông cao niên giàu có đã mời nhóm

bác sĩ này đến và đã thanh toán các khoản chi phí.

Hóa ra người chủ cửa hàng bán lọ “Nụ hôn của Chúa” là một triệu phú và ông rất thích dành thời gian rảnh rỗi tại một trong những cửa hàng của mình. Cả người chú và cậu bé đều vô cùng cảm động. Họ đi đến cửa hàng để tìm gặp người đàn ông này, nhưng ông ấy đã rời đi và để lại một lá thư cho họ. Lời nhắn trong thư như sau:

“Thưa ông, hy vọng ông vẫn khỏe. Và ông không cần phải cảm ơn tôi. Mọi chi phí đều do cháu trai của ông chi trả. Tôi muốn nói rằng ông là một người đàn ông may mắn khi có được một đứa cháu trai tốt như vậy. Để cứu ông, cậu ấy đã mang theo một xu và đi vào mọi cửa hàng mà cậu ấy thấy để mua ‘Chúa’... Tạ ơn Chúa, và hãy biết ơn cháu trai nhỏ của ông, vì chính đức tin của cậu bé đã cứu ông!”

Hãy trân trọng và biết ơn

Câu chuyện nhỏ này là một lời nhắc nhở rằng phép màu — dưới mọi hình thức — có thể xảy ra khi chúng ta tin vào sức mạnh của thiện và các giá trị phổ quát của sự thật, công lý, và lòng tốt. Vì vậy, từ đây về sau, hãy trân trọng và biết ơn lọ “Nụ hôn của Chúa” của chính bạn! ■

*Hãy chia sẻ câu chuyện của bạn với chúng tôi tại emg.inspired@epochtimes.com và tìm thấy nguồn cảm hứng hàng ngày bằng cách ghi danh nhận bản tin Epoch Inspired tại [The EpochTimes.com/newsletter](https://www.epochtimes.com/newsletter).
Quyền Chi biên dịch*

Quý vị tham khảo bản gốc từ The Epoch Times. Nhóm Biên tập Đặc San”Yêu Thương & Hiệp Nhất” biên tập, phân đoạn và chưa thêm các tựa đề từng đoạn.

Theo báo Đại kỷ nguyên Chủ nhật, 26/11/2023
https://www.epochtimesviet.com/xin-loi-thua-ong-ong-co-ban-chua-khong-cau-be-va-chiec-lo-nu-hon-cua-chua_424780.html

Đức Phanxicô và Đức Bênêdictô XVI Trên Một Đồng Tiền

Giuse Nguyễn Tùng Lâm dịch
Lê Thiên sưu tầm

Đức Phanxicô và Đức Bênêdictô XVI trên một đồng tiền dưới biểu tượng chim bồ câu | © Văn phòng Philatelic Vatican

Ngày thứ tư 25 tháng 10, 2023, Văn phòng Tem thư và Huy chương của (Vatican) giới thiệu đồng 10 âu kim có hình Đức Phanxicô và Đức Bênêdictô XVI. Lần đầu tiên đồng âu kim có hình Đức Phanxicô là năm 2017, ngài không muốn có hình ngài trên các đồng tiền khác nữa.

Mặt trước của đồng tiền là hình ảnh Đức Phanxicô và Đức Bênêdictô XVI ôm nhau như hai anh em dưới hình ảnh chim bồ câu. Ở mặt sau, là quốc huy của Đức Phanxicô với mũ miện và chìa khóa do hai thiên thần cầm trên tay.

Trong phần mô tả về đồng xu, Văn phòng Tem và Tiền xu nhấn mạnh, Đức Phanxicô luôn tôn trọng người tiền nhiệm. Họ trích dẫn lời mở đầu tuyển tập các bài của Đức Bênêdictô XVI do Đức Phanxicô viết sau khi Đức Bênêdictô XVI qua đời: “Chúng ta chân thành tạ ơn Chúa vì Thiên Chúa đã ban cho chúng ta Đức Bênêdictô XVI:

Qua lời nói và chứng từ của Đức Bênêdictô XVI, ngài dạy chúng ta có thể phục vụ Giáo hội và làm những điều tốt đẹp cho nhân loại qua suy tư, nghiên cứu, lắng nghe, đối thoại và trên hết là cầu nguyện.”

Nghệ sĩ Daniela Longo thiết kế tấm ảnh đánh bóng đặc biệt và được ông Valerio De Seta khắc.

Đồng tiền được đúc 3.300 bản và bán với giá 69 âu kim.

Theo thỏa thuận với Liên hiệp Âu châu năm 2010, Vatican được phép đúc tiền với giá trị ban đầu là 2,3 triệu âu kim mỗi năm, cộng thêm số lượng tiền thay đổi tùy thuộc vào số lượng phát hành ở Ý.

Dù Quốc gia Vatican không phải là một phần của Liên minh Âu châu nhưng Vatican đã phát hành đồng tiền âu kim của riêng mình với tư cách là người dùng âu kim, kể từ khi đồng tiền chung được dùng năm 2002.

Cho đến năm 2017, hình ảnh các giáo hoàng đều được in trên các đồng tiền Vatican. Nhưng năm 2017, Đức Phanxicô ra sắc lệnh, trong tương lai sẽ không để ngài trên các đồng tiền của Thành phố Vatican. Ngài không muốn để hình ngài trên đồng tiền như một vị vua.

Quốc gia Thành phố Vatican phải gọi các đồng tiền sẽ đúc của mình cho Ủy ban châu Âu để kiểm tra việc tuân thủ các quy định của Liên hiệp Âu châu. Đồng âu kim của Vatican được các nhà sưu tập săn lùng nhiều. Mỗi năm, theo mệnh giá, Thành phố Vatican phải đưa 51% các đồng tiền đúc của mình vào lưu thông chung. ■

By phanxicovn 29/10/2023
cath.ch, I.Media, 2023-10-27

<https://phanxico.vn/2023/10/29/duc-phanxico-va-duc-benedicto-xvi-tren-mot-dong-tien/>

Độc Đi Cho Tỉnh Ngộ

Phan-Văn-An sưu tầm

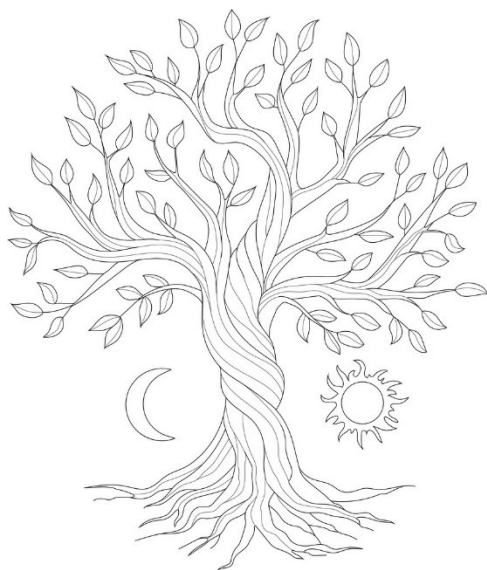
1/ Lòng tin là thứ mà một khi đã đánh mất thì khó có thể trở lại như ban đầu. Vì vậy hãy sống đúng ngay từ đầu bởi trường học có bút xóa, nhưng trường đời thì không.

2/ Đừng nghĩ mãi về quá khứ nếu nó chỉ mang lại những giọt nước mắt. Đừng nghĩ nhiều về tương lai, nó chỉ mang lại sự lo sợ. Sống ở hiện tại với nụ cười trên môi như trẻ thơ, nó sẽ mang lại niềm vui cho bạn.

3/ Cuộc đời vốn chẳng có gì hoàn hảo, nhưng mỗi người đều có nét đẹp riêng. Thiên tài ở chỗ là mỗi người tìm ra được nét đẹp của chính mình và hoàn thiện nó.

4/ Cuộc đời có ba cái đừng:

- Đừng hiền quá để người ta bắt nạt.
- Đừng ngốc quá để người ta đùa giỡn.
- Đừng tin tưởng quá để người ta lừa dối.

5/ Cuộc đời ngắn lắm nên đừng lãng phí thời gian của mình với những người không có thời gian dành cho bạn.

6/ Con người tạo ra để được yêu thương. Vật chất tạo ra để sử dụng. Nhưng vì một lý do nào đó, vật chất lại được yêu thương. Còn con người thì lại bị lợi dụng.

7/ Đá còn có thể mòn huống chi là lòng người. Thay đổi trước sau âu cũng là chuyện thường tình. Duyên là do người giữ. Hết thương rồi có cố mãi cũng bằng không.

8/ Đồng xu tuy có hai mặt, nhưng chỉ có một mệnh giá. Con người chỉ có một mặt, cố sao lại sống hai lòng.

9/ Làm người nhất định phải có lương tâm. Nhất định không được quên người đã giúp đỡ bạn, nếu không bạn sẽ ngày càng ít bạn bè, đường đi sẽ ngày càng hẹp.

10/ Ngay cả ngõ cụt cũng là điểm xuất phát, nếu bạn biết quay lưng.

11/ Có những người họ quên những lần ta giúp đỡ họ, nhưng sẽ nhớ mãi một lần ta từ chối họ.

12/ Quan tâm nhiều quá đồng nghĩa với làm phiền. Yêu thương nhiều quá người ta lại không biết trân trọng.

13/ Dựa núi, núi hóa thành vôi.
Dựa nước, nước chảy ra ngoài biển đông,
Dựa người, người đổi thay lòng,
Chỗ dựa chắc chắn chỉ trong chính mình.

14/ Có hai sai lầm lớn trong cuộc sống:
Một là sống cho người khác coi.
Hai là coi người khác mà sống.

Thực ra chỉ cần bản thân cảm thấy hạnh phúc là được. Đừng mãi nhìn vào người khác mà đi sai con đường dưới chân mình.

15/ Bạn có tốt bao nhiêu thì vẫn có người ghét bạn, đó là điều không thể tránh khỏi.

16/ Có lẽ cần phải trải qua tuổi thanh xuân mới có thể hiểu được tuổi xuân là khoảng thời gian ta sống ích kỷ biết chừng nào. Có lúc nghĩ, sở dĩ tình yêu cần phải đi một vòng tròn lớn như vậy, phải trả một cái giá đắt như thế, là bởi vì nó đến không đúng thời điểm. Khi có được tình yêu, chúng ta thiếu đi trí tuệ. Đợi đến khi có đủ trí tuệ, chúng ta không còn sức lực để yêu một tình yêu thuần khiết nữa.

17/ Bất kỳ một sự đã kích nào cũng không nên trở thành cái cớ cho bạn sa ngã. Bạn không thể thay đổi thế giới, nhưng bạn có thể thay đổi bản thân mình. Việc cần làm là chọn lựa một con đường đúng đắn và kiên trì bước tiếp.

18/ Tình yêu, tình bạn, không phải là cả đời không cãi nhau, mà là cãi nhau rồi vẫn có thể bên nhau cả đời.

19/ Người quan tâm đến tôi, tôi sẽ quan tâm gấp bội. Người không quan tâm đến ta, bạn dựa vào cái gì mà biểu tôi phải tiếp tục. ■

Xuân Nồng Nàn

*Chim ơi ai báo tin mùa xuân đến mà chim hót vang
rộn ràng.*

*Hoa ơi ai mang màu nắng ấm mà hoa nở ngát hương
nồng nàn.*

*Trong nắng xuân có gì mà lấp lánh yêu thương
Trong đất kia có gì mà hoa muôn sắc bên nhau*

*Từ muôn muôn thuở khi xuân về đánh thức ngàn hoa
Từ trong đất trời khi xuân về chim hót ngợi ca
Tình xuân bao la chứa chan nồng nàn
Ruộng nương mơn man lá hoa ngập tràn.*

*Mùa xuân yêu thương đến trong mọi nhà
Nguyện xin ơn Cha xuống muôn tình trời
Mãi mãi mùa xuân, mùa hoan ca chúc tụng
Cho đến ngàn sau từ non sông núi đồi*

*Mùa xuân về rộn rã tiếng chim ca
Người yêu người như tình Chúa yêu ta.
Đất trời muôn sắc hoa, bình an đến muôn nhà
Ơn tạo hoá bao la, được an vui thái bình. ■*

Suối Ngàn

Nguồn tin: www.vanthoconggiao.net

<https://gphaiphong.org/van-tho-cong-giao/xuan-nong-nan-tac-gia-suoi-ngan-10347.html>

Lại Tết Nửa Rồi

Lại thị Mơ

Lại hội vậy mà tôi đã ăn tết xứ người mấy chục năm. Nhớ lại ngày xưa hồi còn trong nước, tết là lúc cả nhà chộn rộn nhất. Tất cả mọi người trong nhà đều có việc, ngoại trừ em bé dưới 5 tuổi, chứ cô em gái út mới 6 tuổi cũng sai được rồi.

Cỡ đầu tháng Mười mẹ tôi bắt về con heo mọi nhỏ xíu, bằng cỡ con heo đất. Nhà nhỏ nên không làm chuồng, nó được tự do chạy tới chạy lui trong nhà y như chó con. Mà nó trông cũng giống chó, vì lông có lốm đốm mấy miếng vá màu đen. Chẳng cần phải nấu đồ ăn riêng, cứ cơm thừa canh cặn là phần của nó.

Ngoài con heo mọi, mẹ tôi còn mang về con gà trống tơ, cũng trọng trọng. Chỉ được 2 ngày là mẹ đã mang kim chỉ và một con dao nhọn nhỏ. Mẹ bắt anh Ba đẽ ngựa con gà, rạch một đường nhỏ gần dưới phao câu. Rồi mẹ thò ngón cái và ngón trỏ vô lòi ra miếng gì trắng trắng tròn tròn. Mẹ tôi thao tác rất nhanh, mẹ cũng nhú mấy mũi kim chỉ đen vô chỗ rạch, đắp lên chút vôi rồi thả con gà ra. Mẹ bảo “chó liền da, gà liền xương”, khoẻ ngay thôi. Mà thiệt, nó trông cũng không đến nỗi mệt nhọc lắm, mẹ tôi là “bác sĩ” giải phẫu tuyệt vời.

Trong nhà có Ki Ki là chó đực, mẹ cũng đẽ ra rạch lấy 2 viên bi lúc nó còn nhỏ xíu. Nên sau này hai cái “lủng lẳng” của nó xẹp lép.

Năm đầu tụi tôi không biết, chứ sau này thành thông lệ. Mẹ tôi nuôi heo mọi và gà để nấu đủ loại thức ăn cho cả nhà ăn tết. Gà trống hiến cho rất nhiều thịt, con heo mọi đủ nấu nhiều món, đỡ lo.

Nhà đông con mà lương bố không nhiều, nên mẹ sắm tết từ rất sớm. Qua Trung Thu đã lo trữ nếp và đậu xanh. Cỡ rằm tháng Chạp là đã có hũ dưa món, khạp dưa nén. Lúc bận rộn nhất là rằm

tháng Chạp, hai anh lớn quét vôi tường nhà, còn dư đem tới nghĩa trang mộ ông bà nội, giã cỏ, quét vôi.

Tôi phải giặt các tấm màn treo cửa, bỏ hạ bộ lư đèn xuống, cho thằng Năm chùi bóng bằng tro bếp. Ai cũng làm không hở tay, nhờ trường cho nghỉ sớm vài ngày trước tết, chứ không thôi làm sao cho hết việc.

Ngày xưa không có tủ lạnh, trời lại nóng, nên mấy món bánh hấp chỉ làm trước chừng 2 ngày.

Bắt đi bắt dịch, tết nào cũng như tết nấy, các món của ngày tết là bánh chưng, bánh nếp lá cẩm, thịt heo luộc ngâm nước mắm, dưa chua, dưa món, xôi vò, chè hoa cau, dưa hấu, bánh mứt.

Hoa chưng trên bàn thờ là hoa huệ hay vạn thọ. Hoa để trước cửa là cúc đại đóa. Ngoài hoa còn mua trái cây bày bàn thờ, không mua cam (cam chịu), không mua chuối, vì giọng miền Nam là chúí (chúí nhúi, xui xẻo).

Mua mâm trái cây cúng giao thừa, người Bắc gọi là cúng giáp canh.

Cầu vừa đủ xài.

Cầu là măng cầu xiêm, không phải quả na (vì quả na giống trái lựu đạn, xui xẻo).

Vừa (nói giọng miền Nam) là trái dưa sim.

Đủ là trái đu đủ.

Xài (nói giọng Nam) là quả xoài.

Bây giờ người ta không thích đủ xài nữa, mà “cầu xài líp ba ga”. Thế cúng giao thừa có:

Mãng cầu, líp xe đạp và một cái yên sau xe đạp!

Chẳng hiểu sao, không có mâm “cầu vừa đủ xài” thì trong bụng bứt rứt. Thế là bằng mọi cách cũng ráng lùng mua cho được trái măng cầu bé tí teo cỡ nắm tay, mắc ơi là mắc. Bé như vậy nên toàn vỏ. Dừa, đu đủ, xoài đều lên giá gấp mấy ngày thường.

Mãng cầu cúng xong bỏ thùng rác. Táo lê Mỹ rẻ rẻ không mua. Trước cúng sau ăn, bỏ lên thì nóng (thức ăn), bỏ xuống thì nguội. Chứ cúng mà biến mất chắc chẳng ai cúng. Mẹ tôi thường khôi hài nói vậy.

Cứ như thế tục lệ ngày tết truyền từ đời ông bà cố tới cháu chắt bất di bất dịch. Từ hoa quả cho đến món ăn, những món chỉ có mặt vào ngày tết. Năn nỉ các cụ thay đổi là điều không tưởng.

Miền Nam có cánh khổ qua, thịt heo kho tàu, dưa giá, bánh tét.

Miền Bắc có thịt đông, dưa chua, măng nấu chân giò, bánh chưng, giò thủ.

Miền Trung có bánh tổ, bánh tét, nem tré.

Toàn những món không hấp dẫn con nít lớn lên ở hải ngoại.

Bởi vậy người lớn lụi hụi nấu để cúng là chính. Chứ con cháu tụ tập ăn món Mỹ, hiếm có đứa nào biết ăn dưa chua, giò thủ.

Tết Nguyên Đán của Việt Nam không phải là Holiday của Mỹ, nên công nhân không được nghỉ, con nít vẫn đi học. Vì vậy ở hải ngoại, người Việt ăn tết Mỹ nhộn nhịp hơn. Nhà nào cũng ăn lễ Thanksgiving rôm rả, vì ai cũng được nghỉ lễ. Vả lại cũng hàm nghĩa cảm ơn nơi đã cư mang trong bước đường lưu lạc.

Giáng Sinh và tết Tây cũng ăn uống xôm tụ. Còn tết Nguyên Đán chỉ sơ sài, thậm chí làm cho lầy có. Chẳng qua lại thăm nhau chúc tết, như ngày xưa còn ở trong nước. Gọi điện thoại chúc tết

cũng loáng thoáng vài nơi. Có điều rất nhiều nhà vẫn nấu cơm cúng đủ lễ:

Ngày ba mươi tết làm cơm mời ông bà cha mẹ về ăn tết với con cháu.

Cúng cơm đủ 3 ngày. Mùng 4 làm cơm tiễn.

Đạo Phật tin có luân hồi, sau ngày mất 49 ngày ông bà đã đầu thai vào 6 nẻo luân hồi. Nhiều khi giờ này đã đầu thai qua nhiều kiếp. Nhưng vẫn mời về ăn tết với con cháu, vẫn cặm cụi nấu nướng, những món ưa thích của người đã khuất khi còn ở dương thế.

Tục lệ và tín ngưỡng dẫu không đồng nhất, nhưng vẫn là nét đẹp của văn hóa.

Con cháu vẫn làm cơm mời ông bà về vui với gia đình, là truyền thống tốt đẹp của người Việt. Dù lưu lạc nơi xứ người, mãi mãi chúng ta vẫn ăn tết Nguyên Đán.

Thịt mỡ dưa hành câu đối đỏ

Cây nêu tràng pháo bánh chưng xanh

Nhớ làm sao những ngày tết xa xưa. ■

Khách Đến Chơi Nhà

Lại thị Mơ

Ngày xưa còn ở VN, khách đến chơi nhà, dù tiệc tùng khuya khoắt, cũng không ai ở lại nhà chủ, trừ khi xin đi không nổi, đành ở tạm cho qua cơn say. Dĩ nhiên nằm vạ vẫn đâu đó, đâu cần phòng ốc đàng hoàng.

Cuộc đời trôi nổi, dân Ta phiêu bạt xứ người. Rất nhiều gia đình anh em mỗi người một nơi. Khốn nỗi xứ Mỹ rộng lớn quá, có tiểu bang còn lớn hơn nước Việt nhỏ bé của mình. Mặc dù cùng anh em, nhưng ít khi gặp nhau thường xuyên mỗi năm, với đủ lý do: tiền vé máy bay không hề rẻ, cả gia chủ lẫn khách đều bận rộn. Qua xứ này, mỗi người kiếm sống bằng những công việc khác nhau. Đa số đi làm hăng xướng, mỗi năm chỉ được nghỉ một số ngày qui định, không phải tùy tiện muốn nghỉ lúc nào thì nghỉ.

Tóm lại, ra xứ người có khách phương xa đến thăm là mừng lắm. Khách có thể ở lại đôi ba ngày, thường thì gia chủ cũng cố sắp xếp cho khách ở lại nhà mình, để có thời gian hàn huyên tâm sự. Đó là trường hợp thân tình, như cha mẹ ở với anh chị em của khách, hay bạn bè thân thiết xa cách lâu không gặp.

Tuy nhiên cũng có khi khách xin ở ngoài (nhà trọ hay khách sạn), rồi mỗi ngày cùng gặp nhau ở nhà chủ. Điều này cũng tốn kém cho khách, vừa trả tiền khách sạn, vừa phải mượn xe. Xứ Mỹ mà, không thể đi bộ hay dùng xe đạp.

Bởi vậy có khách phương xa đến chơi, chủ nhà mừng lắm (miễn không phải khách không mời mà đến), khách sau 3 ngày có mùi cá.

Chủ nhà khỏi tốn công (đi) tốn của (mua vé máy bay).

Bác Dâu là bạn thân của bố tôi ở CA, hai ông mất liên lạc 20 năm, từ ngày cả hai được định cư

xứ Mỹ do con báo lãnh. Bữa kia nghe tin đứa con út của bác, mới dọn tới Lancaster PA, cách nhà tôi 4 tiếng lái xe. Bác Dâu bỏ thẳng lớn ở CA, qua sông với thẳng nhỏ. Nghe tin, bố tôi mừng quá. Em tôi gọi con bác đề nghị, em sẽ đến Lancaster đón bác qua NJ ở chơi vài ngày. Sau đó con bác lên đón bác về. Như vậy mỗi người chỉ mất một tua đưa đón. Cả hai đều đồng ý.

Ai nghe tin cũng mừng vô hạn, vì bác là bạn rất thân của bố suốt 70 năm.

Tôi bắt đầu huy động cả nhà phải tổng vệ sinh tất cả. Chuyện chùi rửa bóng loáng nhà vệ sinh (tới mấy cái) phần tôi. Ông chồng tôi phải sắp xếp sách vở để ngăn nắp lên kệ cho đàng hoàng (!), bình thường tôi đã làm lơ cho ông tùy tiện vất lung tung.

Tôi rất ngăn nắp, nhưng phải chịu thua, lái nhái làm nhảm hoài mất công gây gỗ, “đất không chịu trời thì trời cũng phải chịu đất” (thôi).

Bản thân tôi phải đi chợ mua đủ thứ, thức ăn, muốn trở tài làm lại những món ngày xưa các ông (BK) thích như “già cây” (chân giò heo nấu giã rựa mặn). Bún thang, xôi vò...

Quát tháo hai thằng con phải dọn dẹp phòng ngủ của chúng cho ngăn nắp. Thằng nhỏ (12 tuổi) làm biếng, nói:

Mẹ ơi! Khách đâu có ghé vô phòng ngủ của con.

Tôi trừng mắt, cứ dọn, biết đâu đây!

Sợ mẹ, cả bố lẫn con riu riu làm.

Bỗng dưng có ý nghĩ loé trong đầu, tôi bắt hai thằng leo lên tháo bộ màn cửa xuống cho tôi mang đi tẩy hấp. Còn bố chúng nó phải hút bụi mọi ngõ ngách bộ cửa. Mà sao y như lời mẹ tôi nói bói ra ma, quét nhà ra rác. Dọn hoài không hết, càng dọn càng thấy dơ.

Ông chồng tôi vừa làm vừa lẩm bẩm làm như đón Tổng Thống.

Sau một tuần thì “ngày trọng đại” đến. Cha con nó đã xong nhiệm vụ, chỉ có tôi “giở què”(bày đặt) mới khổ đời.

Quý vị có biết giả cầy là món tốn rất nhiều công. Phải mua giò heo cạo sạch lông, sau đó đem thui (nướng than, không phải đốt vô lò). Nướng cho tới khi da heo dòn rụm, vàng ươm. Sau đó chặt nhỏ, ướp mấy tiếng với riêng mè mắm tôm. Xong, xào chín, để lửa riu riu, phải canh không thôi bị khét. Vì chất nhựa trong da rất sệt, dễ dính nồi. Khi chín cho tía tô và tỏi giả nhỏ.

Tía tô trái mùa rất mắc. Còn món bún thang thì nhiều kê, luộc gà, hầm nước dùng cho thật ngọt và trong. Tráng trứng, mọi thứ đều thái chỉ: thịt gà, trứng tráng, giò lụa...

Giả cầy, bún thang, xôi vò là 3 món rất Bắc Kỳ, biết bao là công sức. Khổ nỗi các cụ già còn răng đâu mà gặm BBQ (lẹ nhất).

Em tôi đi đón bác Dâu. Bây giờ là cụ già 80 tuổi, mắt loà, chỉ còn thấy lờ mờ (do tiểu đường). Bác nào biết nhà tôi bây giờ sạch bóng, mà có dơ, bác cũng chẳng biết.

Hai người bạn thân nắm tay nhau bùi ngùi, chỉ có giáp mặt nhau mới nhận ra bạn thân suốt 70 năm. Cả hai ông không còn nghe hay nói chuyện bằng điện thoại được, vì cả hai cùng nghễnh ngãng, mà chẳng ông nào chịu mang hearing aids.

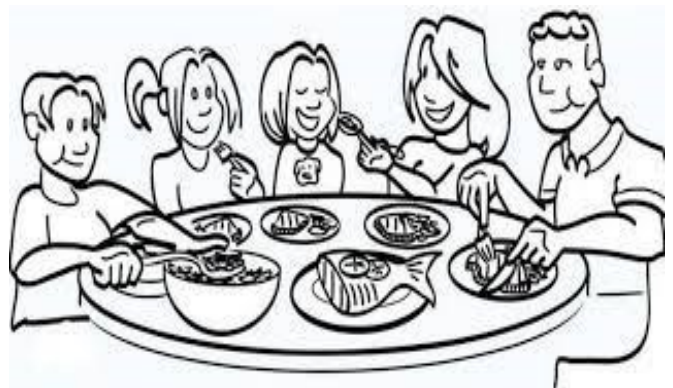
Thấy hình ảnh hai ông ngồi chung cái xô pha cảm động làm sao, bõ công em tôi lái đi lái về hơn 8 tiếng. Bố tôi khởi nói, mặt vui như tết. Cười nói luôn miệng, trái với hàng ngày khuôn mặt rầu rầu buồn hiu.

Tới giờ ăn, tôi ghé tai bác Dâu khoe: cháu nấu rựa mận mềm lấm, xôi vò (mềm) ngon lấm, bún thang (dễ nuốt) cũng mềm lấm.

Cả nhà chưng hửng nhìn nhau, vì cả hai ông không muốn ăn cả 3, chỉ muốn ăn cháo.

Tôi đã quên “món tú” của các cụ hăng-rét, cháo húp, không cần phải nhai.

Thế là tôi đi nấu cháo dĩa chiên với nước gà lon. Cả nhà tôi tận hưởng 3 món ăn ít có, vì không ai hươn mà bày. Cha con chúng nó tẩm tặc món bún thang, húp sạch sành sanh, không còn giọt nào để phần cho con chó. Con cún, nựng nịu cả ngày, có món ngon quên luôn cục cưng.

Cuộc vui nào rồi cũng tàn. Con bác Dâu đến đón, xe đậu ngay bậc tam cấp cửa ra vào. Hai ông cụ ôm nhau, bố tôi nắm chặt cửa xe không cho đóng, để vẫn nhìn thấy bạn từ thuở ấu thơ. Tất cả mọi người đều bù ngùi, vì hai cụ cũng đã bắt đầu lần.

Thôi ông tiến tôi đến cổng cũng đủ rồi, bác Dâu nói an ủi ông bạn già đang rướm rướm lệ.

Nhớ lời ông chồng tôi ví thật khập khểnh: Làm như đón Tổng Thống.

Bạn 70 năm đến thăm là món quà quý giá, chứ ông Tổng Thống ghé thăm cũng không làm bố mừng đến như vậy.

Dấu sao có bạn phương xa ghé thăm, cũng có cơ để dọn dẹp nhà cửa. Tôi khoan khoái, há hê vì bây giờ nhà sạch bóng. Dù mất nhiều công sức, nhưng ai cũng cảm thấy việc mình làm không vô vị.

Giả bộ vậy thôi, chứ nghe có khách phương xa ghé thăm, ai cũng lo dọn dẹp mọi thứ cho ngăn nắp. À thì ra bố con nó biết vậy là không đúng. Chỉ tại lười giả bộ làm lơ.

Hihi, mẹ nó cũng đâu phải vừa. Có dịp là cũng bắt quay lại nề nếp, vào khuôn vào phép.

Lôi thôi quá, ai mà chịu nổi.

Holiday seasons. Dọn dẹp nhà cửa đi bà con ơi. Ông già Noel tới, thấy ghê quá, ổng kêu Ho ho ho!

Chúc mọi người một mùa lễ an vui. ■

Bố Có Con, Con Có Bố

(Cảm nhận nhân ngày Chúa Nhật Father's Day)

Phúc trên đời là những người con còn bố,

Phúc cho ai là những người bố có con.

Con còn bố cuộc đời luôn gót đỡ như son,

Bố có con cuộc sống tươi vui dài năm tháng...!

Nên đừng để bố buồn hỡi những ai còn bố,

Và đừng làm con hận những ông bố có con!

Đạo làm con chữ hiếu làm đầu giữ sắt son,

Phận làm bố trách nhiệm vẹn toàn gương công chính.

Không phải tự nhiên mà một người bỗng dung làm bố!

Chẳng chuyện tình cờ mà ra đời với phước phận làm con!

Bố và con đều xuất phát từ Thượng Đế toàn năng,

Từ tình yêu nhiệm màu đã có tận dài lâu vĩnh cửu!

Nên hãy trân trọng ân ban được làm con của bố,

Và đừng xem thường ơn gọi làm bố của con!

Dẫu dài đường sương gió phận làm con mãi vuông tròn,

Dù bạc tóc nắng mưa nghĩa làm bố luôn chu tất!

Thương kẻ cút côi chưa được một lần kêu tên bố,

Xót phận thân già chẳng có khi nào gọi tiếng con!

Nếu thiếu cội già rừng cây sẽ thiếu những chồi non,

Mái ấm vắng cha mùa xuân không mặt trời thiếu nắng!

Bố có con, con có bố đạo, nghĩa tình sâu nặng,

Con còn bố, bố còn con, duyên ân đức rạng ngời!

Không phải một ngày, một tháng, một nơi...

Mà hãy thăm, hãy sắt son đến muôn đời vạn thuở! ■

Sơn Ca Linh

<https://www.vanthocongiao.net/2023/06/bo-co-con-con-co-bo-tac-gia-son-ca-linh.html>

Một Ca Giải Phẫu Sau 75

Bác Sĩ Lê Đình Thương

Đi tù cải tạo được thả về tương đối sớm, nó vào làm việc lại tại bệnh viện Sùng Chính, Chợ Lớn mà trước 75 nó hay đến làm thêm để bù vào lương lính. Một hôm, y tá chạy vào báo có một ông lớn tuổi đòi gặp gấp, nó vừa bước ra thì một ông tóc đã bạc quỳ xuống "BS cứu con tôi!". Nó hoảng hốt nâng ông lên "Bác đáng tuổi cha của con, xin đứng lên, nói rõ con làm được gì sẽ cố gắng."

"Con gái tôi bị tai nạn xe, đưa đến 2 bệnh viện ai cũng đòi cưa chân. Tôi nghe BS mới về có người mách hy vọng cứu được cái chân cho nó. Còn một chân thì đời nó còn gì !" Ông ta vừa nói vừa khóc.

Phản ứng đầu tiên của nó là lo không biết mình có làm nổi không đây. Nhưng khi đến xem vết thương thì nó thở phào nhẹ nhõm, trong đầu thắc mắc sao vết thương tuy nặng nhưng có gì đâu đến nỗi phải cưa chân ! ?

Nó mới sực tỉnh : Saigon lúc bấy giờ không còn BS giải phẫu thực thụ nữa, ai cũng còn tù cải tạo, chỉ còn lại mấy BS già làm nội thương.

Sau 2 lần mổ, vết thương lành tốt và cô ta đi đứng bình thường, chỉ có vết sẹo khá dài. Nó cũng không lấy thù lao như trước 75 được, ông bố bệnh nhân bèn tặng nó tấm bảng ghi ơn mà cha mẹ nó đem qua cho khi đoàn tụ.

Nghĩ lại cũng không lạ gì, Saigon sau 75 thấy nhiều thương phế binh VNCH nhưng tuyệt nhiên không thấy thương phế binh CSVN. Vì sao ? ■

Dòng Thời Gian

*Dòng thời gian xoay vần ôi nhiệm lạ
Đông, xuân tàn, hạ chợt đến, thu sang
Dòng thời gian cứ vẫn mãi xoay tròn
Thanh xuân đẹp nhường sắc son tuổi trẻ.*

*Dòng thời gian vẫn xoay như chiếc vé
Ghé điểm này, vội tìm đến nơi kia
Dòng thời gian như tia sáng đợi chờ
Bao bất ngờ trong tim người đi tới.*

*Dòng thời gian nét đẹp hoài đối mới
Mới cho đời, mới cho chính thân ta
Cảm gần hơn kẻ khách lạ bên đường
Ta không thuộc chốn thiên đường trần ảo.*

*Dòng thời gian nghe chân ta lão đảo
Ta đến đây, rồi chào già chốn này
Bước chân đi, về, mọi chốn xưa nay
Cũng lặng lẽ đổi thay, ai tránh khỏi.*

*Dòng thời gian. Ai cho là đau nhói
Bời vẫn xoay mọi thứ cứ sẵn sàng
Chẳng chần chừ, chờ đợi kẻ lang thang
Nhắm mắt lại đời đã sang trang khác.*

*Dòng thời gian, một mùi thơm ngan ngát
Sống hết mình đời đạt phúc an nhiên
Sống quên mình thiên đường ta rảo bước
Trước vẫn xoay định luật của đất trời. ■*

Dương Thụy Nhi

<https://www.vanthocongngiao.net/2023/07/dong-thoi-gian-tac-gia-duong-thuy-nhi-fmi.html>

Tình Cha

BS Lê-đình Thương

Nó là con một, được nuông chiều. Năm 6 tuổi nó đau răng cha phải hứa mua cho xe đồ chơi, nó mới chịu đi nha sĩ. Trưa hôm đó đi nha sĩ về cùng đúng lúc cha nó đi làm về ăn trưa, chưa kịp đẩy xe đạp vào nhà, nó hỏi ngay: "Đồ chơi con đâu?". Cha bảo "Ừ thì chiều nay sẽ mua cho." Nó khóc òa lên, mẹ nói gì cũng không nghe.

Thấy cha lặng lẽ dắt xe đạp ra, chưa kịp lau mồ hôi giữa trời nóng xứ Huế. Lát sau đem chiếc xe đồ chơi về.

Mẹ nó la cho một trận, nó cầm chiếc xe mà cũng hối hận, cha chưa kịp ăn trưa.

Ôi, công cha như núi Thái Sơn, tình cha cũng nặng như hòn núi kia. ■

Chơi Cơ

BS Lê-đình Thương

Nhà bên ngoại nó vùng Nguyệt Biều trên bờ sông Hương, nên nó biết bơi sớm. Một đêm trăng sáng, mấy ông chú rủ mẹ nó lên đò chơi cơ.

Nó chẳng biết chơi cơ là gì, nhưng nghe chú chơi, lại đi đò, đòi theo cho được. Thấy mọi người chăm chú đặt tay vào miếng gỗ xê dịch trên tờ giấy viết đầy chữ, miệng lầm râm gì đó, nó đã chán. Bỗng nghe ông chú nói lớn "Có giỏi thì xoay chiếc đò này đi." Thế mà chiếc đò không ai chèo từ từ xoay quanh cây sào. Nhìn sắc diện mấy người khó coi, ai cũng lo sợ ra mặt, nó cũng nổi da gà, ôm lấy mẹ.

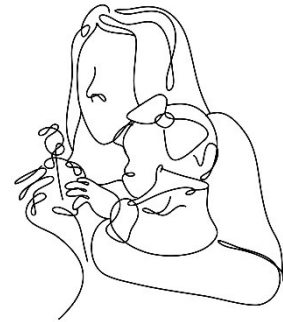
Từ đó nó chẳng muốn chơi cái trò đứng tim này nữa. ■

Tình Mẹ

BS Lê-đình Thương

Mẹ nó phải đi dạy học thêm vào đồng lương ít ỏi của cha, cùng trường nó học. Ngồi chung xích lô đến trường, nó thấy xấu hổ với bạn bè, đòi cho được chiếc xe đạp. Nó còn mê xe hơi nữa mới chết chứ. Nó có biết đâu, mẹ phải bán chiếc vòng đeo tay để mua cho nó chiếc đạp mới tinh nó mới chịu.

Bao nhiêu năm về sau, leo lên chiếc xe đạp nào, nó cũng nhớ và thương mẹ vô cùng. ■

Té Xe

BS Lê-đình Thương

Nó với thằng bạn, mỗi đứa một chiếc xe scooter đồ chơi Bạch Mã, tuổi trẻ liều lĩnh chạy hơi nhanh. Xe nó trượt qua một khúc quanh trên mặt đường có ít cát không thấy kịp, xe va vào một cột sắt về phía vực thẳm.

Hú vía, nhưng chưa, thằng bạn chỉ tay vào mấy cột sắt lớn bằng bàn tay mà lại cách nhau hơn một sải tay, không có dây hay thanh ngang nối với nhau. Nếu xe lọt vào giữa 2 thanh sắt thì nó đã tan xương dưới hố, may mắn một trên mười thoát chết. Khi đó nó mới lạnh người, vội vã đọc kinh cảm tạ Đức Mẹ. ■

Quý Nhập Tràng

BS Lê-đình Thương

Hồi còn sinh viên y-khoa, phiên trực bệnh viện có 2 đứa, còn phải giữ chìa khóa nhà xác để có bệnh nhân chết thì đưa vào. Hôm đó ông cai hốt hải chạy vào: "Các cậu ơi, sao đèn nhà xác tự nhiên bật sáng!".

Nó đùa: "Thì quý nhập tràng chứ ai nữa!". "Các cậu đừng nên đùa, linh lắm đấy."

Rồi cũng phải đi xem để tắt đèn. May là có 2 đứa, bạo gan hơn. Vừa xoay chìa khóa cửa, bỗng nghe tiếng hét cánh cửa xô bật ra, một bóng người chạy vụt ra thật nhanh vào bóng tối.

Nó muốn đứng tim, rồi 2 đứa cũng phải vào kiểm soát số xác đầy đủ, chỉ có xác một phụ nữ tấm vải che bị hất qua bên.

Sáng hôm sau báo cáo, ông thầy cười bảo cả lớp "Các em được một bài học về nhiều loạn tình dục với bệnh ưa xác chết (necrophilia)." Hóa ra trại bệnh thần kinh nằm bên cạnh nhà xác, một bệnh nhân leo cửa sổ vào, thấy chúng tôi đến bèn tông cửa chạy trốn.

Thất vọng, không phải quý nhập tràng. ■

Lật Xe

BS Lê-đình Thương

Bố nó dành dụm mua được chiếc xe hơi cũ 2CV, nó hay chở bạn bè đi. Một hôm trên đường về, một bạn thân trường Y đòi lái cho được. Xe xuống dốc từ đồi Nam Giao, chạy hơi nhanh, bỗng từ phải băng qua trái rơi luôn xuống hố, may có mấy cây thông lớn chặn lại nhưng cũng chống 4 bánh lên trời.

Một bà già gần đó nói với hàng xóm chạy ra coi tai nạn "Thấy 2 cậu bò ra như 2 con chuột."

Phải kêu xe cần trục câu về, nó phải nói dối với bố nó lái sơ ý gây tai nạn. Bố không tin con mình lái tệ như vậy, tìm hỏi nhân chứng mới lòi ra

sự thật, bố thề bạn lại có bà con nên chịu tiền sửa xe.

50 năm sau gặp lại bạn bên Na-Uy, hẳn chờ cho đi chơi vùng đồi núi xứ Viking, hẳn lái vẫn dở nhưng may không lọt hố. ■

Nuôi Ngựa

BS Lê-đình Thương

Vượt biên đến Mỹ với gia đình, nó được nhà thờ Our Lady of the Lake Mohawk, Sparta, NJ cho ở 1 căn nhà nhưng phải tìm việc làm trong lúc học thi lấy lại bằng. Nhờ có cha xứ giới thiệu trong thánh lễ Chúa nhật, ra tới cửa nó gặp một ông già hỏi "Có biết nuôi ngựa không?" Đứng dưới cổng nhà thờ, nó nói dối ngon lành "Ồ ngựa là đam mê của tôi" Thật ra nó chỉ nói dối 1/2, nó mê ngựa nhưng đó là mã-lực, horsepower của máy xe. Chứ chưa bao giờ đứng gần một con ngựa thật. Nhưng được việc làm ngay tại Westby Farm, Andover. Và nghề nuôi mấy con ngựa cũng dễ học.

Sau một năm thi xong lấy lại bằng hành nghề, làm thường trú BV Morristown, nó đến từ già ông chủ trại và mấy con ngựa, ai cũng bịn rịn. Nhất là mấy con ngựa, như có cảm thông cứ cúi đầu vào nó.

Nó rí tai "Mày với tao gần gũi nhau là phải, vì tao cũng từng ăn thức ăn giống mày." Đó là loại bo bo nó phải ăn khá nhiều trong trại tù cải tạo. ■

Viện Dưỡng Lão

BS Lê-đình Thương

Ban đầu đi làm ở Nursing Home, có hôm nó tiếp một bà già tóc bạc do một ông tương đối còn trẻ đưa vào. Nó ân cần nói "Ông đừng lo, chúng tôi sẽ săn sóc mẹ ông đầy đủ." Ông ta trùng mắt gần giọng "Đây là vợ tôi." Nó lúng túng xin lỗi, lòng vẫn thắc mắc sao anh chàng còn mạnh khỏe thể mà nữ tâm bỏ vợ vào nursing home !

Lần khác, một chiếc xe sang trọng đưa một bà già đến, muốn chắc ăn, nó hỏi đúng là ông con, đang kín đáo đưa hành lý vào trong.

Khi nó ra mời bà ta đang ngồi chờ ở phòng khách vào ăn tối và lên phòng, bà ngạc nhiên "Ăn tối, lên phòng? Ông nói cái gì? Con tôi nói chờ đây lát nữa sẽ đến đón về mà!". Nó phải điện thoại ông con "Nếu không nói như vậy bà ta đâu chịu đi," hần trả lời. Đứa con giỏi thiệt. ■

Chuyện Đời Lính

BS Lê-đình Thương

Trong 8 năm quân y, nó may mắn được làm việc tại Tổng Y Viện Cộng Hòa, khoa ngoại, nhờ có học thêm giải phẫu bổ hình tại trung tâm Barsky. Tuy khá nhiều việc, vì TYV CH là tuyến cuối, ngoài các trường hợp đưa thẳng đến, còn phải giải quyết các khó khăn từ quân y viện đưa về, nhưng nó được ở Saigon với gia đình.

Vậy mà chỉ có một trường hợp ly kỳ nó nhớ mãi. Vì nó phụ trách trại Hàm-Mặt, hôm đó được chỉ định giải quyết trường hợp một thương binh trẻ đùa với bạn cách sao mà khẩu súng M79 lấy cò, viên đạn ghim vào cổ nhưng chưa nổ. Súng M79 gọi là phóng lựu, có nghĩa là viên đạn to bằng quả trứng bắn ra sẽ nổ như trái lựu đạn khi trúng mục tiêu. Đàng này nó chưa nổ, lại không tổn thương gì đến cơ quan chính nên tên lính còn tỉnh, mặt tái mét với ai cũng đứng xa nó và mang áo giáp chống đạn. Tuy có mời một chuyên viên súng đạn đến và nói vì tầm bắn quá gần, viên đạn chưa xoay đủ vòng để phát nổ, nhưng cấp trên cũng cho sắp 2 hàng bao cát trong phòng mổ, chỉ chờ lỗ đưa tay qua mổ lấy viên đạn ra. Ca mổ để ợt chưa đầy 15 phút nhưng nó đọc kinh liên tục, tay hơi run. ■

Hút Thuốc

BS Lê-đình Thương

Có đi tù cải tạo, nó mới rõ bộ mặt CSVN. Đành gạt nước mắt từ già cha mẹ già, một chuyên vượt biển liều chết tìm tự do. Mẹ nó cầu khẩn cho con và gia đình thoát nạn thì bà sẽ khẩn dòng Đa Minh.

Đến bờ tự do, nó không quên gọi về đủ lo cho ông bà, và làm giấy báo lãnh. Ngày đem cả gia đình đi đón ở phi trường NY là ngày hạnh phúc nó mong đợi, nó khóc khi thấy cha mẹ già đi nhiều. Lên xe, nó hỏi cha cần gì ngay không, vì đường về NJ khá dài. "Nếu tiện, ghé mua cho ba gói thuốc Lucky Strike." Mẹ nói, từ ngày các con đi, ba mê thuốc ấy nên có hôm ra chợ trời thấy có bán, tuy giá trên trời ba móc hết túi mới đủ số, vừa đưa tay ra lấy bao thuốc, bị la "Giá đó là cho một điếu, đâu phải cả bao!" Thế là ba nhin từ đó, chỉ hút thuốc rẻ tiền.

Trên đường về, nó dừng lại mua một bịch Lucky Strike, nhìn ba bóc gói, châm điếu thuốc hít một hơi dài mà lòng nó chùng lại. Rõ trở trêu.

Nó hành nghề thuốc, thường hay khuyên bệnh nhân bỏ thuốc hút mà bây giờ lại khoan khoái nhìn cha hít từ hơi này qua hơi khác, khói thuốc tràn ngập trong xe nó phải hạ kiếng xuống, gió lạnh mùa Đông tràn vào mà nó vẫn thấy ấm cúng lạ thường. ■

Tết

A Perfect Celebration

By Janie Bui

Tết Nguyên Đán, or Tết, is a Vietnamese holiday celebrating the Vietnamese new year. Being around for as long as the 18th century B.C, the celebration typically lasts 3 days with many festivities such as lighting firecrackers, eating cultural cuisine, and my personal favorite, receiving lucky money (also known as lì xì)!

While there are many activities and traditions that take place during Tết celebrations, there are also traditions that revolve around the preparation of the party, like the cleaning of houses. The meaning behind this seemingly strange tradition is that Vietnamese people believe that cleaning your house will drive bad spirits and demons out. It is also believed that wearing bright colors, especially red and gold, will do the same.

Family reunion is a classic Tết tradition. Families gather for about the same reason families do on Christmas; to enjoy a laugh, a conversation, and some delicious food!

Speaking of food, there are many, many, many, many, MANY, traditional foods eaten during Tết. Examples would be sticky rice cakes, also known as Bánh Chưng, Mứt Tết, which is a mixture of candied fruits, vegetables, nuts, custard candy, and different seeds on a tray, and Thịt Kho Trứng, pork belly and eggs lightly fried in a tasty, sweet “coconut water, chili, aromatics, and fish sauce” broth.

There are also specific colors that you should wear on Tết. Like I mentioned earlier, you should probably wear red or gold. Red represents

luck, while gold stands for wealth. Red is also meant to be the color that demons fear most, as I’ve said.

Additional Facts:

- Kids do not have school on Tết; they typically have a week off, and they don’t have any other breaks besides summer break!

- Parents often buy them and their kids new clothes, such as áo dài. This is to welcome the new year. Just like you say on New Years, “Out with the old and in with the new!”

- As well as going to visit family, people often visit their hometowns. Because of this, you’ll often find normally crowded cities very empty and the countryside and small villages very crowded!

Thank you for reading this and I hope you have learned a thing or two. **Chúc mừng năm mới!!!!** ■

*Information gained in various websites, as well as Google searches

Tết Việt Nam

Alice Dang

The cold fresh breeze feels nice under the blooming cherry blossoms my mother planted this year. With the toasty smells of traditional Vietnamese foods for this year's Tết is going to be wonderful with family members I do not usually see all the time.

One of the best things about Tết is spending time with family, filling the house with paper lanterns, with all their golden patterns, brightly lit against the shadowy charcoal background, and the money our children receive from our elders.

The living room is filled with cherry blossoms hanging with lì xì. I wait until my other family members arrive for this wonderful event that only happens once a year. Making it more special and memorable, especially spending time with family you do not usually see on a daily basis.

I am eating traditional sticky rice cake, filled with delicious green bean paste and tendered pork meat. My taste buds are filled with the spice of tradition. My siblings are sitting in the background eating golden pears and others playing board games.

My mother is calling family members back from Vietnam and wishing them a good new year. My father is finishing setting up the hot pot we are going to have with our family. The nice warm lights from the red lanterns in the living room seem to glow brighter and dim down each second that comes. A ring comes from the door, jumping eagerly. I go to the door, checking the windows, and opening the door to check that it is my grandparents, uncles and aunts, cousins, and friends coming all over to spend time

with us. As we feast on this year's delicious hot pot, with my pockets filled with lì xì for good luck and surrounded by loved ones, the memorable things in our lives are just what makes life special. ■

Lì Xì

Linda Nguyễn

The tradition of exchanging red envelopes during the Vietnamese New Year, stands as a cherished and joyous custom, symbolizing good fortune and blessings for the year ahead. The act of giving and receiving these vibrant red packets creates a sense of excitement and unity among families and friends. It adds an extra layer of warmth to the festivities, as individuals share their hopes for prosperity and happiness with one another. Li Xi not only brings a touch of tradition but also embodies the spirit of generosity and goodwill, making it an integral and delightful highlight of Vietnamese New Year celebrations. Li Xi is probably the best part of Vietnamese New year in my opinion because I get to connect with my family in a special way. ■

Love and Unity

Elvin Lê

Love and Unity Our loving and humble community brings us together through events such TNTT, CCD, and Vietnamese class. In my own experience of TNTT, it has shown love and unity. TNTT allows everyone to feel included and no one is left out. Personally I have experienced the warmth of unity as I get to talk to people and make new friends. I also appreciate the love and effort invested by our Huynh Truong gives us such as buying us food and teaching us about the Gospel by engaging us through teamwork and fun activities.

Just recently, TNTT and the Huynh Truong have given their best effort to help us prepare fun plays and dances for each of our groups in TNTT. This brought me and my peers not only closer to God, but to each other. This shows the Love and Unity spirit throughout TNTT! Love and unity in Vietnamese class is also shared as well! Learning together creates a strong bond as we all try to improve our Vietnamese together as it would unify us together.

Also, I want to give an honorable mention to Thầy Phước and Cô Chi as they helped me learn a lot in Vietnamese class these past couple of years. Not only Vietnamese class but also CCD has unity and love. In CCD we all learn all together about the catholic faith. CCD also gives a closer connection to learning about God. CCD is also a stepping stone for individuals to get closer to the catholic faith. In conclusion, whether through engaging activities in TNTT or the collaboration efforts in Vietnamese class or the shared faith in CCD, it is love and unity that brings us all together! ■

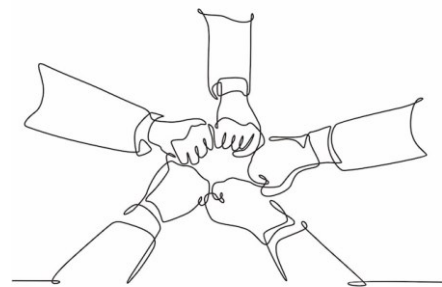
Unity

Lindsay Nguyen

According to the dictionary, unity is the state of being united or the quality of being one and indivisible, however if I were to describe it, it would be TNTT.

Although I am also a part of the Vietnamese learning community, being a member of a church youth group like TNTT is a fun and unique opportunity to experience this unity and oneness with others. As a member of TNTT, we are bonded by a common purpose and shared values to learn and feel closer to God, which brings us together as a community. Through our shared experiences and activities, we have the opportunity to learn from one another and support each other in our growth and development.

Every Sunday, a group of young kids come together to play games, sing songs, and pray. We can make new friends and educate ourselves into serving our community and making a positive impact in the church. Being a part of TNTT is a reminder that we are never alone, and that through our unity and shared experiences, we are all a part of something greater than ourselves. ■

Tết

Angelina Nguyễn

Tết, also called Tết Nguyên Đán, is the most important day in Vietnamese culture. It occurs in February. We know when Tết occurs depending on the lunar calendar. Tết will occur on February 10, 2024, this year. It will be the Year of the Dragon. There are 12 Vietnamese zodiac signs. The Rat, Buffalo, Tiger, Cat, Dragon, Snake, Horse, Goat, Monkey, Rooster, Dog, and Pig. The Dragon is the only animal not real in the zodiac signs.

Children give their elders traditional/ formal wishes and wish them luck in the upcoming year. The formal wishes include leading happy, healthy lives and working successfully. They will return our wishes with their wishes, hoping we can have great health, study hard, and do well in school. After this, children will get a unique red envelope containing money, which is called lì xì.

Tết is a time to visit your relatives. Vietnamese people visit their families and temples during Tết, putting the past year's problems behind them and looking forward to a brighter one. Every year, the week leading up to Tết is when Vietnam does its yearly "spring cleaning." In Vietnam, they believe that the first few days of the new year determine the entire year. Cleaning the house before the new year begins is believed to help drive out any evil spirits from the previous one.

We eat many delicious foods like bánh chưng, thịt kho trứng, and bánh tét. There are many games that we play during Tết like bầu cua cá cọp. It is a Vietnamese gambling game. There are 6 images on the board; a fish (cá), deer (nai), crab(cua), shrimp (tôm), rooster (gà), and a calabash (bầu). On a board with the six animals, players make bets on which pictures will show up. The person betting gets paid the same amount as their bet if one die matches their bet. The person betting wins twice their money if two dice match their bet. The player who bets wins three times their bet if three dice match their bet. My favorite memory of Tết is watching everyone prepare for their performances. It brings everyone together.

Seeing everyone put a lot of effort into the performance making sure that everything is going smoothly. I remember being eager to stay after church to practice dances. I saw all the adults working hard to cook for us and sewing our outfits to make sure that they fit us. After all this hard work, we're able to showcase it when performing. I'm looking forward to showing everyone what we prepared for Tết this year. **Con chúc mọi người một năm vui vẻ. ■**

The Celebration

Amy Dang

Long ago there lived two rabbits who lived in a village. Their names were Minh and Hoa. In the village, the sun was shining radiantly and the weather was a bit chilly. The two rabbits then opened up their clothes store for the day, and about 5 minutes later, a dragon arrived to chout. While looking at the clothes, the dragon looks disgusted and mutters, "These clothes are so ugly..." The two rabbits, just hearing what the dragon had said, made them very sad. The dragon then rolls their eyes and says, "Oh, um nothing here interests me... So I'll be leaving." The dragon then leaves.

When the dragon leaves, the rabbits are disheartened. Sad, they lose their motivation and close the store for the day. Meanwhile, when the dragon is walking home, the dragon overhears some people talking about them. The dragon then stops, and scans the area. They spot two dogs whispering to each other, making fun of the dragon's clothes. Sad and on the verge of tears, the dragon runs home. While running, the dragon could even hear the laughter coming from the dogs. At home, crying, the dragon starts to understand how the rabbits felt when the dragon called the clothes they made ugly. The dragon then wipes their tears, gets up, and starts walking to the rabbit's clothes store. When the dragon arrives, the two rabbits are shocked to see that the dragon came back. The dragon goes up to them and says, "I'm sorry for calling the clothes you made ugly. Will you forgive me?" The two rabbits accepted the dragon's apology and they hugged. They then decided to be friends with each other. They then do a celebration for becoming friends.

While preparing the party, they chose to invite everybody in the village to come and celebrate too, and to also remind them that they should love, respect, and unite with each other. When the party is all prepared and everybody arrives, the two rabbits and the dragon give all of the people in the village a special gift. Then they have a big feast and play games. When the dragon is about to get a drink, they see the dogs near the area. Scared, the dragon then decides to not get a drink. However, the two dogs noticed the dragon and walked up to them. With the dragon being surprised, the two dogs say, "We are sorry for making fun of your clothes. We learned our lesson." The two dogs and the dragon hug it out and they become life-long friends. The celebration ends and everybody goes home. All the people that went to the party learned to love, respect, and to also unite with each other. ■

Tết Nguyên Đán

Francis Trần

Tết Nguyên Đán ở Việt Nam là thời điểm mọi người ăn mừng vì đây là ngày đầu năm và họ làm điều này bằng cách ăn uống, đoàn tụ gia đình và thậm chí là nhận tiền "lì xì". Một kỷ niệm đẹp của cá nhân tôi trong những ngày đầu năm mới là được xem múa rồng và được gia đình, bạn bè dành thời gian cho nhau nhưng tôi cũng được rất nhiều tiền "lì xì" vào ngày này. Tôi thích mọi thứ về Năm Mới vì nó rất vui và chúng tôi được đoàn kết với cộng đồng. ■

Tết Nguyên Đán

Ella Nguyen

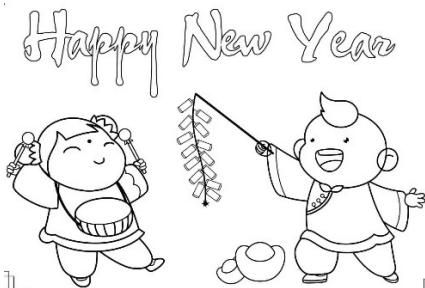
Tet also called Tet Nguyen Dan, is an important time in the Vietnamese community to get together and celebrate the Lunar New Year. It's like New Year's but Vietnamese.

One of the traditions that I like to do is to visit family like grandparents, uncles, or aunts to wish them a good, long, and happy Lunar New Year. In return, they give all the kids red envelopes which are also called Li Xi which symbolizes good wishes and luck for the new year ahead.

Your parents can buy you new clothes and clean the house to wash away all the bad spirits. You get to stay up late and celebrate with all your friends and family. One way you can celebrate is by going to the church.

Another way you can celebrate is to visit your ancestors to honor and respect them. Overall Tet Nguyen Dan is a to spend time and love your family, it's where everyone is happy, love is one way to describe Tet because it's a holiday where you can never get sad, you get to eat yummy food, spend time with the one's that you enjoy, and most of all you get to have fun. ■

Chúc Mừng Năm Mới!

Vietnamese Catholic Youth Movement-OLC

*Red envelopes exchanged with care,
Dreams for joy and moments to share.
From elders' wisdom to children's delight,
Feelings of love fly through the night.
The dragon moves with rhythmic grace,
Dancing and eating together in a festival place.
Hand in hand, hearts intertwine,
Throughout the night, friendships entwined.
TNTT brings us together, there's much fun and
delight.*

*A symphony of dreams, under the soft moonlight.
So here's to the New Year and a fresh start,
Let's have high hopes and never be apart. ■*

Natalie Nguyễn

TNTT-Unity

*A common interest brings them here
It unites them in unity
Tntt unites people together
With faith, with spirit, with hope
The journey they begin
Tntt unites people together
Through God, through service, through love
They find their true selves
Tntt unites people together
The bonds they form will remain and endure
Tntt unite people together. ■*

Lindsay Nguyễn

Hope

Mindy Bui

The trees glistened with the first rays of sunlight. Sunlight shone through the thin yellow flowers of a “cây mai”. Twelve year old Mai rose to a beautiful day; the sky was clear and blue. Through the small window of the compact room that was her temporary home, Mai could hear the chatter of the people below. When she looked out, her eyes were greeted with the enthralling scene filled with the colors of red and yellow. Music could be heard from a small band playing under the shade of a cay mai tree.

Five “cây mai” were lined on either side of the street, making the view from above look like bright patches of fresh flowers. Red and yellow lanterns as well as red envelopes hung in arch over the main walking area. The green color of “bánh chưng” piled high on numerous tables gave the entire scene a nice balance and made Mai’s stomach rumble. Messages for the upcoming new year printed on bright red fabrics with stringy edges hung all around as decoration. Men and women wearing “áo dài” wandered throughout the streets with their children whose faces were beaming with excitement for the upcoming days of food, family time, fun, break, and of course the lucky money.

Rolling up her sleeping mat, Mai once again thought about her mother. The happiness and prosperity of the people outside her house could never deprive her of worries. But Mai was used to waking up having the queasy and fidgeting feeling in her stomach as well as falling asleep each night the same way. The year of the cat was quickly coming to a close and the new year was arriving. Although she longed for the comfort of her mother, especially during this time of year, Mai forced herself to braid back her hair and put on the one “áo dài” she owned. Despite it

being tight, Mai decided that it would work for another year and maybe then she might have enough money to buy a new one. Grabbing the little money that she had been able to save from her afterschool job as a housekeeper, Mai exited the house and made her way to the busy, but cheerful streets.

As Mai was meandering through the streets she decided to buy something to eat and ended up purchasing a loaf of bread. The air was cool and breezy, so Mai picked a small bench to sit on while she nibbled on some bread. She watched families laughing and chatting. Relatives giving out red envelopes to children. Adults bring gifts of clothing and shoes to their kids. Tết was the one day of the year where kids were guaranteed new clothes. On her right, Mai observed a mother and child purchasing “bánh chưng” to bring back to their home, supposedly having a celebration that night.

Mai missed her mother. Then an idea started to form in her mind. Maybe Mai should surprise her with a small gift when she returns. With something now to do, Mai finished up her food and set off to find a present for her mom with a newfound hope in her heart. She would start out this year with **kindness and be the joy of others.** ■

Tet's Love and Unity

*Underneath the lantern, hearts entwine,
the dragon whispers, a love divine.
Children gather, young voices are bright,
as one they embrace, the lights ignite.*

*Red envelopes full of luck,
exchanges of wishes are conduct,
Dragon dances relive tales untold,
love and unity again unfolds.*

*Generations linked in a melody aligned,
passed down to us we must remind.
Symphonies echo, all throughout the day,
The dragon blows, all bad away.*

*Feasts and laughter, traditions old,
a tapestry of love, forever bold.
The winding dragon, a symbol so clear,
in harmonies of unity, we hold each other dear. ■*

Calvin Tran

God

*The sun sets
Tides fall
People change
Time moves on*

*There is so much change
Yet so little that stays the same
In a world where change happens
What stays the same*

*What unites us
What loves us
What are you waiting for
Who are you and I*

*For there is only one that holds us together
One that loves us
The one that always stays
The one that doesn't change*

*He is above all things
And he holds us dear
He is the one we call God
The one that loves and unites us*

*The one constant in this world
The one that will never change
The one that will always love
That is who we call God ■*

Alvin Nguyễn

Compassion and Connection

The first day of spring arrives,
Neighbors exchange cheery smiles and beaming
eyes.
Vietnam welcomes the beautiful season with open
arms.
And everyone knows that there will be no harm.
Tết, the festival of grace,
Brings a smile on each other's face,
Gathered around the family's shrine,
A time when our hearts intertwine.
From near and far, they journey back,
The bonds of love can never lack,
Embracing each member with open hearts, Every
person plays their part.
Young and old, they dance with glee, Underneath
the flower tree,
With lanterns aglow, they sway
Together they light the way
And as the fireworks ignite,
Illuminating the dark night,
Tết's warmth spreads like a flame,
"Sự ấm áp và đoàn kết thật đẹp", they exclaimed,

■
Adela Trương

Bà Cố

It was a perfectly normal year
there was no pandemic
no quarantine
no toilet paper shortage
no rise in asiaphobia
It was a normal year
George Floyd kept breathing
Breonna Taylor celebrated her degree
the world went on
and airplanes still flew—
so two years before she disappeared without
having ever been Here
I flew to Việt Nam
and I met
my great-grandmother
my last Cố
Con thưa Bà Cố,
I say politely
and I bow.
Physical or not,
I would've regretted the distance either way
I guess
Mmm, she hums, and she smiles at me
Does she smile at me now?
Does she hug me
now free from the confines of physicality?
Đi ôm Bà Cố cái đi
my grandma says as she lightly pushes me
forward
Our hug is ghostly
But can I call it that
when our hugs are so much ghostlier now?
I don't want to think of my visit anymore
Sorry to leave you wondering about our little
greetings
our little meals
our little notversations
I can't tell you much more than you can figure
anyway
All I know is that my great-grandma
hums and she smiles at me. ■

Vivian Van

Tết Celebration

*In the celebration of the new year's glory,
Love spreads everywhere from story to story.
Fireworks pop loud, bright and bold,
We receive beautiful lanterns that shine like gold.*

*Dragons dancing under the sparkling sky,
Brighter than any night, the stars soar high.
People gather and bonds grow strong,
True love comes to life in every song.*

*The feast on the table, a delicious sight,
In the unity of tntt, we all take a bite.
Alcohol clinks, laughter rings true,
Peace in every bite, a joy shared with you.*

Vincent Trần

Những Mùa Trăng Tuổi Mọn

*Con bé bỏng suốt đời trong mắt Mẹ
Và măng tơ vừa xanh nụ xanh chồi
Cứ ngỡ bầu trời là mảnh sân chơi
"Một ông sáng sao, hai ông sao sáng"*

*Câu hát ấy của một thời xa vắng
Những đêm trăng tuổi mọn ở quê nhà
"Ai khôn thì về, ai dại thì xa
Thả đĩa ba ba... Nhớ Cha nhớ Chúa"*

*Ơi, chiếc lồng đèn lung linh trước cửa
Có hẹn vầng trăng mộng mị đêm rằm?
Làng quê mình thơm mùa bưởi mùa cam
Vẳng tiếng cầu kinh lẫn trong sương sớm*

*Ra ngã ba sông thuyền về đã muộn
Chờ trăng lên qua lá xóm nhập nhoè
Yêu khói đốt đồng, rom rạ đường quê
Bánh đúc, mâm xôi, cây đa thằng Cuội*

*Mùa trăng ấy đã mịt mù ga cuối
Bởi một đêm, vua cũng chán ngai vàng
Để được làm người hành khất lang thang
Để được sống nương mây và cây nguyệt*

*Mùa trăng ấy đã nhạt nhoà cổ tích
Có một thời hoa bướm đã đi qua
Miệng vẫn cười, sao mắt ứa xót xa
Lỡ vô phúc, sa chân vào tội lỗi*

*Đóm lửa nhỏ ở trong miền tăm tối
Cầu xin, sao đừng dính lấm bụi bùn
Đêm nguyệt rằm, trăng sáng tỏ như gương
Nghêu ngao hát bài "dung dăng dung dề"*

*Con ngủ thiếp một đời trong lòng Mẹ
Lời Mẹ ru, kinh hạt dầm hơi sương. ■*

Lê Đình Bảng

<https://www.vanhocong giao.net/2023/09/nhung-mua-trang-tuoi-mon.html>